

வரலாறு. சொல்லும் பாடம்

தமிழீழக் கல்விக் கழகம்

முதலாம் பதிப்பின் முன்னுரை

தமிழீழம் தனது விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் வெற்றி இலக்கை நோக்கி விரையும் காலகட்டம் இது.

தற்கொடையும், தளராத உரமும், வீறும் விரைவுங் கொண்ட போர்க்கள அருஞ்செயல்கள் உலகின் விழிகளை விரிக்க வைக்கும் இந்த வேளையில், பேச்சுவார்த்தை, உடன்படிக்கை என்ற முனைப்புக்களும் எதிர்பார்ப்புக்களும் எழத்தான் செய்கின்றன.

“வரலாறு சொல்லும் பாடம்” என்ற இந்த நூல், பேச்சுவார்த்தைகள், உடன்படிக்கைகள், முறிவுகள், ஏமாற்றங்கள் என, தமிழீழ மக்கள் கடந்த காலத்தில் படித்த பாடங்களை முழுமையாக விளக்குகின்றது.

ஈழத்தமிழர்கள் சிங்களப் பேரினவாதத் தலைமையிடம் ஏமாந்துபோன, பேரினவாதிகளால் ஏமாற்றப்பட்ட உண்மைக்கதையைச் சொல்வதோடு, இனிமேலும் ஏமாந்துபோய்விடாமலிருக்குமாறான எச்சரிக்கையையும் செய்கின்றது.

தம்மையும், தமது வரலாற்றையும் உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளாத எந்த இனமும் காலவெள்ளத்தில் அள்ளுண்டு காணாமற் போய்விடும்.

இந்த நடைமுறை தமிழீழ மக்களுக்கு மட்டும் விலக்காகிவிடப் போவதில்லை.

தமிழ் மாணவர்களிடையே, தமது வரலாற்றை அறியும் முனைப்பு ஏமாற்றந்தரும் வகையில் அருகிக்கிடக்கின்றது. போராட்டங்கள், வெற்றி தோல்விகள், ஏமாற்றங்கள் கொண்ட உண்மை வரலாற்றின் பதிவுகளை மாணவர்கள் மனதிலே விதைக்க வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. தமது இருப்பை உறுதி செய்யப் போராடும் தமிழீழ நாட்டின் உயிர்ப்பை இந்தப்பணி உறுதிப்படுத்தும்.

தமிழீழ மக்கள், குறிப்பாக ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் பயன் கொள்ளுவதற்கென்றே பல இடையூறுகள், பொருண்மிய வலுவின்மை, பற்றாக்குறைகள் ஆகியவற்றுக்கிடையிலே கல்லச்ச நூலாக இந்நூலை வெளியிடுகின்றோம்.

உரிய முறையில் அறிவு கொளுத்தி உண்மை வெளிவர இந்நூல் உதவுமென நாம் நம்புகின்றோம்.

வெ. இளங்குமரன்

பொறுப்பாளர்,

தமிழீழக் கல்விக் கழகம்.

15.04.2001

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை

ஈழத் தமிழ் மக்களின் உரிமைப்போராட்டங்கள் வீறுபெற்ற காலங்களில், அவற்றைத் தணித்துவைக்கும் நோக்குடன் பேரினவாதிகளால் காலத்துக்குக் காலம் அரங்கேற்றப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள், உடன்படிக்கைகள், வாக்குறுதிகள், உடன்பாட்டுக் குறிப்புக்கள், ஏமாற்றங்கள் என்று ஈழத்தமிழினம் பட்டுணர்ந்த கடந்த கால அரசியற் பாடங்களை ஈழத்தமிழர்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக பேச்சுவார்த்தை, உடன்படிக்கை என உலகளாவிய அழுத்தங்கள் எம்மினத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில், தமிழர் ஏமாற்றப்பட்ட வரலாற்றைக் கூறும் “வரலாறு சொல்லும் பாடம்” என்ற இந்நூலின் முதலாவது பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

தமிழீழ மாணவர்களுக்கு அவர்களின் உண்மை வரலாற்றினை உணரவைக்கும் பெரும் பணியை ஆர்வத்தோடு விரும்பியேற்ற தமிழீழ ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கு உதவுகின்ற வகையில் கல்லச்சில் பொறிக்கப்பட்ட 2000படிகள் முதலாம் பதிப்பாக ஈழத்தமிழர் இன எழுச்சிப் பாசறையினால் வெளியிடப்பட்டது. அதையடுத்து இந்த நூல் பகுதி பகுதியாக, அரசியற்றுறை வெளியீடான வழிகாட்டி மாத இதழில் வெளிவந்தது.

பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் தொடர்பாக எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று டொனமூர் அவர்களால் அன்று வழங்கப்பட்ட மதியுரைகளைத் துளிகூட மதிக்காமல், தமிழ்மக்களைத் திட்டமிட்டுப் புறக்கணித்து, தனிச்சிங்கள அமைச்சரவை அமைத்து இனவெறியோடு செயற்பட்ட சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தை நம்பி, ஆங்கிலேய அரசியலறிஞர் சோல்பரிப்பிரபு தமிழ் மக்களையும் சேர்த்து ஆளும் உரிமையைச் சிங்களப் பெரும்பான்மையினரிடம் கையளித்துச் சென்றதானது, பின்னர் தமிழினத்தை எத்தகைய அரசியற் பாழுங் கிணற்றில் வீழ்த்தியிருக்கிறது என்பதையும் பௌத்த சிங்களவர் தவிர ஏனையமக்கள் இந்த மண்ணில் மானத்தோடு மனிதர்களாக வாழ சிங்கள இனம் ஒரு போதும் இடமளிக்கப்போவதில்லை என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையில், கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு அரசியல் வரலாறு சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் “வரலாறு சொல்லும் பாடம்” என்ற இந்தச் சிறு நூலினூடாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழினத்துக்குப் பெரும் பாதுகாப்பு என்று சோல்பரிப்பிரபு அமைத்து வழங்கிய அரசியல் வரம்புகளையெல்லாம் சிங்கள “இனவாதிகள்” எப்படித் திட்டமிட்டுத் தகர்த்தெறிந்தார்கள் என்பது பற்றியும் சிங்களவரை நம்பிய சோல்பரிப்பிரபு காலங்கடந்து “இனவாதத்தைப்” புரிந்து கொண்டு வருந்திப் புலம்பியமை பற்றியும் இந்நூல் எடுத்தியம்புகின்றது.

சோல்பரிக்குப் பின்னர் இலங்கைத் தீவின் இனச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு உதவுவதாக வந்தவர்களும் கடந்தகால வரலாற்றைச் சற்றும் எண்ணிப் பார்க்காது, தமது நலன்களைப் பேணும் மையக்குறிக்கோளுடன் கூடிய பழையபாணித்தீர்வையே தமிழினத்தின் மீது திணிக்க முயன்றனர். அடுத்து, பிரபாகரன் தலைமையிலான இன்றைய தமிழ்த்தலைமை பழைய தலைமைகளைப்

போலன்றி, விழிப்புடனும் உறுதியுடனும் இருந்து சிங்களத்தின் சூழ்ச்சிகளைஎதிர் கொண்டமை பற்றியும், தெளிவுபடுத்துகின்ற வகையில், ஈழத்தமிழர் இன எழுச்சிப் பாசறை இந்நூலை ஆக்கித்தந்திருக்கிறது.

தமிழீழத்திலும், உலகளாவிய அளவில் பரந்தும் வாழுகின்ற ஈழத்தமிழர்கள் அனைவரும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய பல அரிய செய்திகளுடனும் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட படங்களுடனும் ஆவணங்களுடனும் மெருகூட்டப்பட்டு இரண்டாவது பதிப்பாக இந்நூலை வெளியிடுவதில் ஈழத்தமிழர் இன எழுச்சிப் பாசறை மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறது.

.....11.2006

வெ. இளங்குமரன்
பொறுப்பாளர்,
தமிழீழக் கல்விக் கழகம்.

வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே இலங்கைத்தீவில் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலக்கிய, தொல்லியல், அகழ்வாய்வு, கல்லெழுத்துப் பதிவுகளும் இன்று இவற்றை உறுதி செய்கின்றன. புத்தளம் பொன்பரப்பியிலும், குஞ்சுப்பரந்தனிலும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஈமத்தாழிகள், மாந்தையிலும், ஆனைக்கோட்டையிலும், காரைநகரிலும் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனித எலும்புக்கூடுகள் என்பன, இந்தியத் தமிழ் நிலத்தோடு கற்காலந்தொட்டே ஈழத்துக்கு இருந்து வந்த குருதித் தொடர்பு பற்றிய உண்மையைப் பேசுகின்றன. மிகக்குறுகிய ஆழமற்ற கடல்வழி மட்டுமே இந்தியத்தமிழகத்தையும், ஈழத்தமிழகத்தையும் பிரிப்பதனால், திராவிடத் தமிழ் இனத்தின் இருப்பு கற்காலத்துக்கு முற்காலத்தையும் தாண்டியதாக இருக்கக் கூடுமென ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இதுபோன்ற எத்தனையோ தொல்லியல் எச்சங்கள், தமிழர்களே இத்தீவின் மூத்த குடிகள் என்பதை நிறுவுகின்றன. கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டிலே மகாநாமதேரர் என்ற தேரவாதத் துறவியினால் பாளிமொழியிலே தொகுக்கப்பட்ட “மகாவம்சம்” என்ற நூல், இலங்கையிலே காலடிவைத்த முதல் மனிதன் விசயன் என்றும், அவன்தான் சிங்களவர்களின் முன்னோடி என்றும் பேசுகின்றது.

இது இட்டுக்கட்டிய பொய்யான கதையென்றும், புளுகரை என்றும், வரலாறு அல்லவென்றும், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், சிங்கள அறிஞர்கள் உட்பட, ஏராளமானோர் சொல்லி வருகின்றனர். இந்த மகாவம்சத்தின் முதுகிலேதான் “சிங்கள பெளத்தம்” என்ற சிம்மாசனமிட்டு இன்றைய சிறிலங்கா சிங்கள அரசு ஆள நினைக்கின்றது.

இலங்கையின் முதற்குடி தானே என்றும், தமிழர்கள் பிற்காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து படையெடுத்து வந்த வன்கவர்வாளர்களின் வழித்தோன்றலான ‘வந்தேறு குடிகள்’ என்றும் சிங்கள மேலாண்மை வாய்வலிக்கப் பேசுகின்றது. மிக அண்மைக்காலம்வரை இந்தக் கதைதான் எல்லோராலும் நம்பப்பட்டு வந்தது. இன்றுவரை சிறிலங்கா அரசின் பாடநூல்களிலும்கூட, இந்தப் பொய்க்கதைகளே வரலாற்று உண்மைகளாகச் சொல்லப்பட்டும், புகட்டப்பட்டும், மாணவர்களின் வரலாற்று அறிவு திட்டமிட்டு மழுங்கடிக்கப்படுகிறது. விசயன்தான் இந்தத்தீவில் முதற் குடிமகன் என்றும், கானான் பிரதேசம் கடவுளால் யூதருக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதைப் போன்று இலங்கை, விசயனுக்கு புத்தபெருமானால் வாக்களிக்கப்பட்டது என்ற மகாவம்சப் புரட்டை நம்பிய, நம்புகின்ற நடுநிலையற்ற வரலாற்று ஆசிரியர்கள், விசயன் வந்த சமகாலத்திலேயே தென்னிந்தியாவிலிருந்து மிகப் பெருந்தொகையினராகத் தமிழர்கள் வந்து குடியேறினர் என்று மகாவம்சம் கூறும் இன்னொருசேதியை மனங்கொள்ளவே இல்லை.

தமிழ்க்குடியிருப்பின் தொன்மை

பாண்டிய இளவரசியோடு ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்க்குடும்பங்கள் விசயன் காலத்திலேயே இலங்கையிற் கால்பதித்தன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளின், தமிழர்களுக்கும் இந்தத்தீவின் உரிமையிற் சரிபாதி இருக்கின்றது என்பதை ஏற்க நேரிடும் என்ற கசப்பான உணர்வினால் மகாவம்சத்தைத் தலையில் தூக்கி ஊர்வலம் நடத்தும் சிங்கள அறிவாளர்களும், பௌத்த சிங்கள வெறிக் கொள்கையாளர்களும், அவர்களின் உச்சக்குறியீடான சிறிலங்கா அரசும், பாண்டிய இளவரசியோடு, ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்க் குடும்பங்கள் தமிழகத்திலிருந்து வந்து இறங்கி நிலைகொண்டதான மகாவம்சச் சேதியை மறைக்கவே முயலுகின்றனர்.

ஆய்வுகள் சொல்வம் சேதி

- குஞ்சப்பரந்தன் ஈமத்தாழி
- நாவாந்துறை மட்கலங்கள்
- பொன்பரப்பி ஈமத்தாழி
- ஆனைக்கோட்டை எலும்புக்கூடு, முத்திரை
- காரைநகர் எலும்புக்கூடு
- கந்தரோடை தொல்லியல் எச்சங்கள்
- பூநகரி எலும்புக்கூடுகள்
- பெரியபுளியங்குளம் பிரமிக்கல்வெட்டுக்கள்

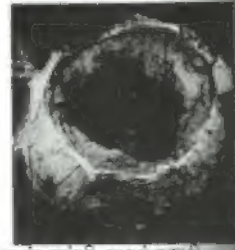
காரைநகர் எலும்புக்கூடு

ஆனைக்கோட்டை எலும்புக்கூடு

ஆனைக்கோட்டை முத்திரை

பொன்பரப்பி ஈமத்தாழி

மேற்கண்ட அகழ் வாய்வு, மேலாய்வுக் கண்டுபிடிப்புகள் இலங்கையிலே விசயன் காலத்துக்கும் முந்தியதும், விசயன் காலத்தோடு இணைந்ததுமான தமிழரின் இருப்பை உறுதி செய்கின்றன. இன்று விசயன் என்ற ஒருவன் இருந்தானா? அவன் மனிதனில்லாத இலங்கைக்கு வந்து கால் பதித்தானா? என்பதே கேள்விக்குரியதாகிவிட்டது. இது (மகாவம்சம்) வெறும் கட்டுக்கதை யென்றும், பௌத்தத்தின் மேன்மையைச் சொல்வதற்காக துறவிகளாற் காரியங்கருதிப்

புனைந்துரைக்கப்பட்ட போலிக்கதையே என்றும் நிறுவும் ஆய்வுகள், சிங்கள வரலாற்று அறிஞர்களிடமிருந்துகூட வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன.

மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்ற நாகர்களுக்கும், இன்றைய தமிழர்களுக்குமுள்ள தொடர்பு தமிழர்களின் தொன்மையை விளக்குகின்றது. தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழும் வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளிலுள்ள நாகர்கோவில்களும், நாகவழிபாடும், “நாக”... எனத் தொடக்கமும், முடிவும் கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பெயர்களும் தமிழர்களின் இறையியல் நம்பிக்கைகளில் நாகத்துக்குரிய பெரும் மேன்மையும், தமிழர் இலக்கியங்களிற் பேசப்படும் நாகர்களும், நாகங்களும், நாகர்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமிடையே உள்ள குருதித்தொடர்பையும், உறவையும் எடுத்து விளக்குகின்றன. எவ்வகையிற் பார்ப்பினும் இலங்கைத்தீவின் தொன்மையிலே தமிழ் மக்களுக்குரிய பதிவு மறுக்கப்பட முடியாததாகும்.

இத்தகையதொரு அழியாத பதிவை இலங்கைத்தீவில் வைத்துள்ள தமிழர்களை,

- வந்தேறுகுடிகள் என்பதும்,
- ஒரு தேசிய இனமே அல்ல என்பதும்,
- வன்கவர்வாளர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதும்,
- கள்ளத்தோணிகள் என்பதும்,

சிறிலங்காப் பாரளமன்றப் பெரும்பான்மையினால் தமிழர்களை அழித்தொழித்து “சிறிலங்கா முழுவதும் சிங்களப் பேளத்தருடையதே” என்ற பொருந்தாக் கொள்கையை இராணுவ வல்லாண்மை கொண்டு நிறுத்த முயல்வதுமே இன்று இலங்கையில் குருதி ஆறு ஓடுவதற்குக் காரணங்களாக இருக்கின்றன.

மகாவம்சம்கூட, வட இந்தியாவிலிருந்து வந்த பௌத்த துறவிகளின் மொழியான பாளியிலேதான் எழுதப்பட்டது என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், அதைச் சிங்களத்தில் எழுதி முடிக்குமளவுக்கு கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில், சிங்களம் ஒரு வளமான மொழியாக இருக்கவில்லை.

பிற்காலத்தில் வடமொழி, பாளி, தமிழ் மூன்றுங்கலந்தே சிங்களம் உருவானது. ஆனால் தமிழ்மொழி, சிங்கள உருவாக்கத்துக்குப் பெருமளவிலான சொற்களைக் கடன் கொடுத்துள்ளதென்பதோடு, மகாவம்சம் பாளியில் உருவாகுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் அளவிலேயே, பௌத்த காப்பியமான “மணிமேகலை, குண்டலகேசி” போன்ற நூல்களை அது தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

சிங்களவர்களைப் போலவே “பௌத்தநெறி” மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத் தமிழ் மக்களும் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை இக்காப்பியங்களிலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடியும். எனினும், ஈழத்தமிழர்களுடன் பண்பாட்டு நெருக்கங்கொண்ட தமிழகத்தில், பௌத்தம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் பின் வீழ்ச்சியடைந்தபோது, தமிழ் ஈழத்திலும் இத்தகைய வீழ்ச்சி நிகழ்ந்ததென்பது உண்மை.

விசயன் காலத்திலிருந்தே இலங்கைத்தீவைத் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் மாறிமாறி ஆண்டார்கள் என்பது வரலாற்றுக்குறிப்பு.

வட இந்தியாவிலிருந்து மகேந்திரபிக்கு (மகிந்தன்) வந்து, அப்போதிருந்த மன்னான தேவநம்பிய தீசனை மதம் மாற்றினான் என்பதும், அன்றிலிருந்துதான் பௌத்தம் இலங்கையிற் பூத்துப் பொலியத் தொடங்கியது என்பதும் மகாவம்சம் கூறும் சேதிதான். எனவே விசயன் என்ற இடைச்செருகல் தொட்டு, தேவநம்பியதீசன் வரையுள்ள மன்னர்களின் இறைநெறி கூடத் தமிழ்மக்கள் பேணும் இறைநெறியான இந்துநெறியாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது.

இந்தப் பின்னணிகளெல்லாம் மறுக்கப்பட்டு, சிங்கள பௌத்தக் காட்டாறு தமிழர்களின் குடியிருப்புகள்மீது பாயத் தொடங்கியதாற்றான் அமைதி விரும்பிகளான தமிழ் மக்களின் கைகளிலே ஆயுதம் ஏறத் தொடங்கியது.

2000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வடக்கு, கிழக்கில் தமிழர்களும், தென்மேற்கில் சிங்களவர்களும், வாழ்ந்து வருகின்றனர். மையப்பகுதியை வலிமை கூடியவர்கள் மாறிமாறிக் கைப்பற்றி ஆண்டு வந்திருக்கின்றனர்.

பேர்த்துக்கேயர் கால இலங்கை அரசுகள்

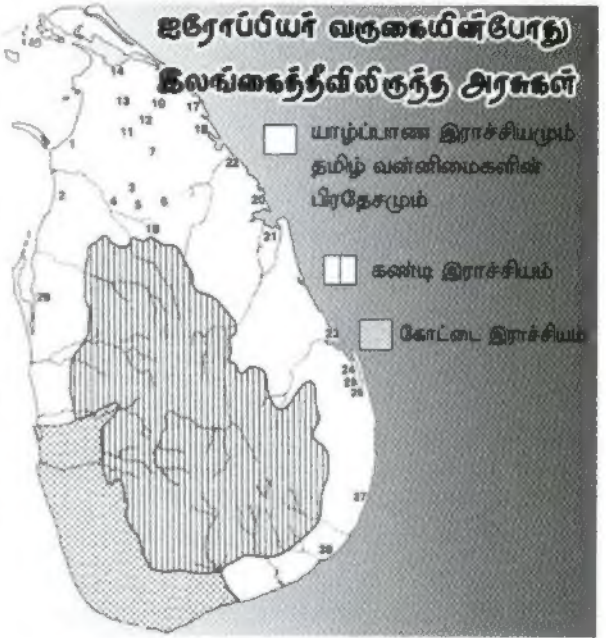
கி.பி. 1505இல், பேர்த்துக்கேயர் முதல்முதலில் இலங்கையிற் காலடி எடுத்து வைத்தனர்.

அப்போது இலங்கையில் 3 அரசுகள் இயங்கின.

- யாழ்ப்பாண அரசு
- கோட்டை அரசு
- கண்டி அரசு

இந்த மூன்று அரசுகளிலும், பழைமையானதும், வலுவானதுமாகத் திகழ்ந்தது, தமிழரின் அரசான யாழ்ப்பாண அரசுதான். தரை, கடல் வலுவோடு வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதிகள் செய்த யாழ்ப்பாண அரசு உயர்ந்திருந்தமையை, பேர்த்துக்கேயர் மற்றும் ஊரோடிகளின் குறிப்புகளிலே நாம் பார்க்கலாம். சிங்கள வரலாற்று நூல்களும், இலக்கியங்களும் இதே செய்திகளை எமக்குத் தருகின்றன. இந்த மூன்று அரசுகளினதும் இறைமை வீழ்ச்சிக்கு

அன்றைய சிங்கள அரசுகளே காரணமாயின என்பது, இன்றைய சிங்கள பௌத்த வெறி ஆட்சியாளாரினால் விழுங்கப்பட முடியாத, அல்லது விழுங்கத் துடிக்கின்ற கசப்பான உண்மை வரலாறு ஆகும்.

தமிழர்கள் தமது ஆட்சி இறைமையை ஐரோப்பிய நாடுகளிடம் இழந்தாலும் அதற்கான கால்கோளை இட்டது சிங்கள அரசுகள்தான் என்பது, நினைவிலே நிறுத்தப்பட வேண்டிய வரலாற்றின் பதிவுகளாகும். கோட்டை அரசைச் சேர்ந்த மூன்று சிங்கள உடன் பிறந்தார்களுக்குள் ஏற்பட்ட “அரியணை அவா” அந்த அரசைச் சரித்தது. புவனேகபாகு, ஹைகம் பண்டார, மாயாதுன்னை ஆகிய அந்த மூவர்க்குள் ஏற்பட்ட பணிநிலைப் பிணக்குகள் பேர்த்துக்கேயரை வலிந்து கோட்டை அரசியலுக்குள் வரவழைத்தன. கி.பி. 1597 இன்பிறகு, கோட்டையரசின் முடி பேர்த்துக்கேயருக்குத்தான் என்று அடிமை முறி எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு இறந்தவன் புவனேகபாகுவின் மகள் வழிப்பேரனான தொன்சுவான் தர்மபால. இதனால், கோட்டையரசு பேர்த்துக்கேயரின் கைகளிலே விழுந்தது.

கோட்டையரசைக் கைப்பற்றும் போர்த்துக்கேயர் முயற்சிக்கு எதிராக, கோட்டைச் சிங்களவர்களுக்குச் சார்பாகப் போர்க் கொடிதூக்கியது முதலாம் சங்கிலிய மன்னனது யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு. வேற்று இனமாக இருந்த போதிலும் ஒரு தீவுக்குள்ளே வாழ்ந்த ஒருமைப்பாட்டு உணர்வினால், உதவிவந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழரசின் முதுகிலே குத்தியது அன்றைய சிங்கள ஆட்சி வெறியர்கள்தான் தம்மைத்தாமே அடிமைப்படுத்திக் கொண்டது மட்டுமன்றி, சிங்களக் கூலிப்படைகளாகப் போர்த்துக்கேயப்படைகளுக்குத் துணைவந்து, தமிழர்களின் பேரரசான யாழ்ப்பாணத் தமிழரசைப் போர்த்துக்கேயர் வீழ்த்த அவர்கள் பேருதவி புரிந்தனர்.

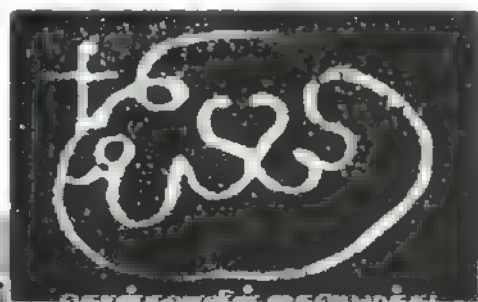
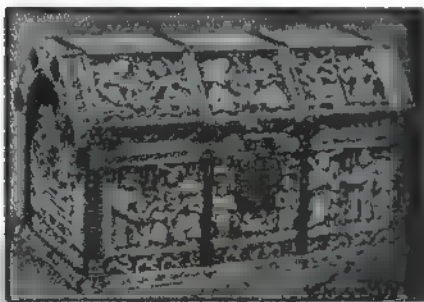
தமிழர் தாயகமான வடக்குக் கிழக்கிலே விரிந்து பரந்திருந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு, அண்டை அரசுகளான கண்டி அரசினாலோ, கோட்டை அரசினாலோ போரிலே வீழ்த்தப்படவில்லை. போர்த்துக்கேயரிடமிருந்தான் யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு தனது இறைமையை 1619 இல் இழந்தது.

போர்த்துக்கேயரிடமும், தொடர்ந்து வந்த ஒல்லாந்தரிடமும், கண்டி அரசு தனது இறைமையை இழக்கவில்லை.

அதன் புவியியற் சூழல் அதனைக் காப்பாற்றி இருந்தாலும், கண்டி ஆட்சிப் பகுதி 1815 இல், இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளை ஆண்ட ஆங்கிலேயர் கையகம் சென்றது. அந்த வீழ்ச்சிக்கும் சிங்கள மேல் மட்டத்தின் காட்டிக் கொடுப்புக்களே காரணமாயின என்பதை இலங்கையின் பிற்கால வரலாறு தெளிவாகச் சொல்கிறது. கண்டி அரசு ஒரு பௌத்த சிங்கள அரசாக இருந்த போதும், அதனை கி.பி. 1739 முதல் 1815 வரை 76 ஆண்டுகளாக ஆண்டவர்கள் தமிழ் மன்னர்கள்தான்.¹¹

தொன்சுவான் தர்மபாலா

தொன்சுவான் பௌத்தருக்கு முடி சூட்டுமாறு வேண்டி புவனேசுவரனால் போர்த்துக்கல் மன்னனுக்கு அப்பௌத்தருவை வைத்து அனுப்பப்பட்ட யானைத்தந்தப் பேழை

அவர்களது வீரான ஆட்சியில் கண்டி அரசைக்கைப்பற்றப் பலதடைவை ஒல்லாந்தராலும். ஆங்கிலேயராலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவர்கள் கேவலமான தோல்விகளையே எதிர்கொண்டனர். எனினும், அந்தத் தமிழ் அரசர்களது அரண்மனைக்குள்ளேயே பௌத்த சிங்கள வெறி நுழையத் தொடங்கியதானது. இலங்கை வரலாற்றில் துயர் மிகுந்த வரிகளாகும். தனது இனத்திலிருந்தே தனக்குரிய மனைவிபரை மனைன் தேடிபதும், சிங்களப் பௌத்த அரசின் மன்னனாக ஒரு தமிழன் எப்படி இருக்க முடியும் என்ற சிங்களப் பெருங்குடிச் சிந்தனையுமீ கண்டி அரசின் மீளமுடியாத சறுக்கலுக்குக் காரணங்களாயின. முதல் அமைச்சர் பிலிப்த் தலாவ முதலிலே சூழ்ச்சி செய்தான். எனினும், தமிழ் மன்னன் கண்ணுச்சாமி என்ற சிறீவிக்கிரமராசசிங்கன் சிறி வந்த ஆங்கிலப் படைமையச் சிதறுடித்தான் பிறகு. எகலப்போல சூழ்ச்சி செய்தான். சிங்கள இனவெறிபின் தூண்டுதலோடு சிங்கள அமைச்சர்கள், போர்வீரர்களின் உபமைய நிறைந்த காட்டிக் கொடுப்போடு தமிழ் மன்னன் வீழ்த்தப்பட்டான். கண்டி பரகம் ஆங்கிலேயராற் கைமகப்படுத்தப்பட்டது. சிங்கள பௌத்தம காக்கப்படுமா என்ற வாகுறுதியை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதில் மட்டும், “காட்டிக்கொடுத்த” சிங்களவர் வெற்றி கொண்ட போதும், காலப்போக்கில் ஆங்கிலேயர் அவர்களைப் பதவிப் பொறுப்புகளில் நந்து இறக்கியபோதுதான்

விழிக்கத்தொடங்கினர். கடைசியாகக் கண்டியரசை ஆண்ட தஞ்சை புதுக்கோட்டை பூலாம்பட்டினையச் சேர்ந்த தமிழ் மன்னன் கண்ணுச்சாமி என்ற சிறீவிக்கிரமராசசிங்கன் ஆங்கிலேயரால் தமிழ் நாட்டின் வேலூருக்குக் கொண்டு சென்று சிறை வைக்கப்பட்டு, 1832 இல், அங்கு இயற்கைச் சாவடைந்தான். பெரும் மதிப்புடன் அங்கு அவனுக்காக நாட்டப்பட்ட நினைவுக்கல்லும். முத்து மணி பழம், இலங்கை ஆட்சியில் தமிழரின், பெரும் பங்களிப்பை இன்றும் பேசி நிற்கின்றன. 1815 இல் கண்டி அரசு வீழ்ந்த பின்னரும் கூட, 1833 வரை இலங்கைத்தீவிலிருந்து 3 ஆயிரம் பகுதிகளிலும் தனித்தனி மாகவே ஆட்சி நடத்தப்பட்டு வந்தன. இதற்குக் காரணம் இல்லாமால் இல்லை.

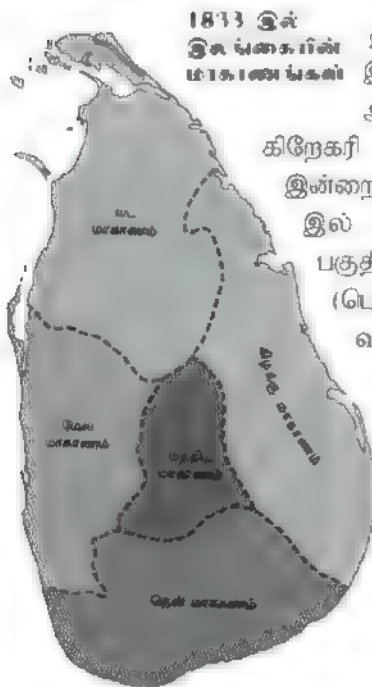
மொழி. இன, பண்பாட்டு வாழ்வுப் பல் முறைகளினால் முற்றிலும் மாறுபட்ட தன்மையைக் கொண்ட,

1. தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் ஒருசேர ஆள்வதில் உள்ள இடர்பாடு,
2. 1815 இலே கண்டியரசு தமிழ் மன்னனிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட போது 'கண்டிப்பகுதி தனியாகவே ஆளுகைக்குட்படுத்தப்படும்' என்று ஆங்கிலேயரால் கண்டி மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி.

அதனோடு, கரையோரச் சிங்களவருக்கும், கண்டிச் சிங்களவருக்கும் இடையே நிலவிவந்த வாழ்வுப் பல் முறைப்பாடுகள் ஆங்கிலேயரின் ஆளுகைக்குப் பெரும் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்தின.

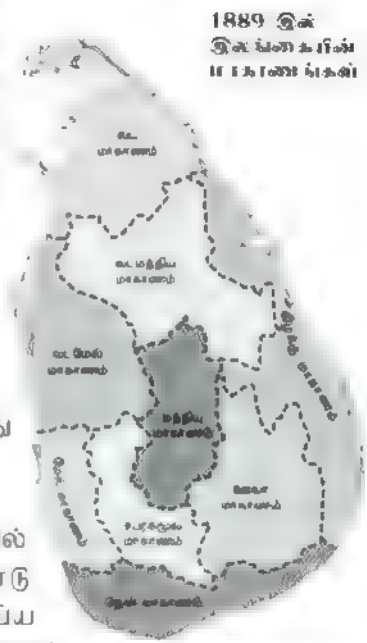
என்னும், 1833 இல், கோல்புறாக் கமறன் அப்சியற் சீர்த் நுத்தத்தின்படி, முழு இலங்கையும் ஒரு ஆளுகையின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டு மூன்று ஆட்சிப் பகுதிகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 5 நிர்வாக மாகாணங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

அப்போது, தமது பகுதிகளான நுவரகலாவிய (அநுராதபுரம்) தம்மங்கடுவ (பொலநறுவை) பகுதிகளை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களோடு இணைத்ததை, கண்டிச் சிங்கள மக்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்நிமிஷம் தமிழர்களுக்கும், சிங்களவர்களுக்கும் உள்ள முரண்பாடுகள், வாழ்வுப் பல் இடர்கள், வேறுபாடுகள் கிளைகோரன் குறிப்புகளில் மிகத் தெளிவாகவே வகுத்துக் காட்டப்பட்டன.

1833 இல் தமிழ், சிங்கள மக்களை ஒன்றாக ஆள்வதில் உள்ள இடர்பாடுகளைத் தனது பட்டறிவினால் நன்றாக அறிந்த ஆங்கிலேய ஆளுநர் சேர் வில்லியம் கிறேகரி 1873 இல், தமிழர் பகுதிகளாக அன்றி நந்த, இன்றைய வடக்கு கிழக்கு மாகாணப்பகுதிகளுடன் 1833 இல் இணைக்கப்பட்ட நந்த இன்றைய சிங்களப் பகுதிகளான நுவரகலாவேவ (அநுராதபுரம்) தம்மங்கடுவ (பொலநறுவை) பகுதிகளை மீண்டும் வேறுபாக்கி, புத்தாக வடமேல் மாகாணம் எனத் தனி மாகாணத்தை ஆக்கினார். விந்தனைப் பகுதி கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, புத்தாக உருவாக்கப்பட்ட ஊவாமாகாணத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. 40 ஆண்டுகளுக்குள் சிங்களப் பகுதிகள் மீண்டும் வேறுபாக்கப்பட்டு, தமிழ்ப் பகுதிகளை மட்டும் கொண்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

1871 இல் நடத்தப்பட்ட இலங்கையின் குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்புப் பட்டியல் வடக்கு, கீழ்க்கு மாகாணங்கள் முழுமையான தமிழர் பகுதிகளே என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன. 1833 இல் நடைமுறைக்கு வந்த கோல்புறாக் அரசியல் திட்டம் 1931 வரை சிறு சிறு திருத்தங்களோடு நிலவியது கோல்புறாக்கினால் நிறுவப்பட்ட சட்டசபையே காலஓட்டத்தில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களின் ஊடாக, மெல்ல மெல்ல சட்டசபை, அரசாங்கச் சபை என்ற நிலைகளில் வடிவெடுத்து, தமிழர்களின் தூக்குக்கயிறான இலங்கைப் பாராளுமன்றமாக மாறியது என்பது வரலாறு.

பல்லாயிரக் கணக்கான மைல் தொலைவில் இருந்துகொண்டு திறைந்த ஆளணியோடு இலங்கைத்தீவு முழுவதையும் ஆள்கை செய்ய வேண்டுமென்பதை மட்டுமே அன்று, ஆங்கிலேயர் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டதால் இலங்கையில் நீண்ட பண்பாட்டுப் பின்னணியோடு வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பினை உறுதி செய்யும் அவர்களது அவாவினை ஆங்கிலேயர் புரிந்து கொள்ளவில்லை; புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்கவும் இல்லை. மேலோட்டமான பார்வையோடு ஆங்கிலேயரால் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட ஆள்கைத்திட்டங்கள், சிங்கள தமிழ் இனங்களின் இடையேயான வெடிப்பையும் ஐயங்களையும் மேலும் மேலும் பெரிதாக்கவே பயன்பட்டன.

சேர் வில்லியம் கிறேகறி

கோல்புறாக் அரசியற் சீர்திருத்தம் சட்டசபைக் கட்டமைப்பு

ஆண்டு	மொத்த உறுப்பினர்	அலுவல் சார உறுப்பினர்கள்	அலுவல் சார உறுப்பினர்கள்				
			ஐரோப்பியர்	புரங்கியர்	தமிழர்	சிங்களவர்	முஸ்லீம்
1813 இல்	5	09	03	01	01	01	
1889 இல்	7	09	03	01	01	02*	01

*கண்டி கரையோர சிங்களவர்களுக்கு ஒவ்வொரு உறுப்பினர்கள்

இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்திய கோல்புறாக் அரசியற் சட்டத்திற்குச் சட்ட மூலங்களைக் கொண்டுவரும் உரிமையில்லாத போதும் தமிழர் சிங்களவர் வலு 1:1 என இருந்தது. 1889 இல், இந்நிலை மாறி சிங்களவர் தமிழர் உறுப்புரிமை 2:1 என ஆனது.

சேர் ஜென் இராமநாதன்
டாக்டர் மாக்கஸ்
பெனான்டே

இதைத் தொடர்ந்து வந்த குறாமக்கலம் அரசியற் சீர்திருத்தம் 1910 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஆளுநரால் நியமனம் செய்யப்படும் உறுப்பினர் அறுவர். இதன்படி சிங்களவர் தமிழர் உறுப்புரிமை 3:2 என இருந்தது. எனினும், படித்த இலங்கையருக்கான தெரிவுத் தேர்தலில் சேர். பொன். இராமநாதன் வெற்றியீட்டியமையால் சிங்களவர் தமிழர் உறுப்புரிமை 3:3 எனச்

சமநிலைப்பட்டது. தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமை அன்று எல்லா இலங்கையருக்கும் வழங்கப்படவில்லை கல்வி அறிவுடையோரும் செல்வம் மிகுந்தோரும் மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனர் கல்வி அறிவைப் பொறுத்தவரை தமிழர்கள் சிங்களவர்களை விஞ்சி நின்ற காரணத்தால் பெரும்பான்மைச்

சிங்களவரை இத்தேர்தலில் வெற்றி கொள்ளக்கூடிய வாம்பு ஒரு தமிழ் நக்கு அமைத்து அதுபட்டமென்றி. அன்று கண்டிச் சிங்களவர்கள் கரைபோரச் சிங்களவர்களின் வெற்றியை வி நம்பாததால் இராநாதனுக்கு வாக்களித்து அவர் வெற்றி பெற உதவினர்.¹³

1916 ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலிலும் டிஎஸ். ஜெயவர்த்தனா என்னும் சிங்களவருடன் போட்டியிட்டு சே.பொன். இராநாதன் இரண்டாம் முறையும்

தேர்தல் பரப்புரை 1911

அராநாதனாகிணரா

வெற்றி காண முடிந்தது. 1915 இல், சிங்கள முஸ்லிம் கலவரம் ஏற்பட்டு பல முஸ்லிம்கள் உடல், உடைமை வழியாகப்பாதிக்கப்பட்ட போது, பிரித்தானிய அரசு தனது இரும்புக் கைகளால் அக்கலவரத்தை அடக்கி, சிங்களவர் பலரைச் சுட்டுக்கொன்று, பலரைச் சிறைக்குள்ளே தள்ளியது. அவ்வகையிற் சிறைப்பட்டவர்களில் முதன்மையானவர் இலங்கையின்

சேர் பொன் இராநாதனை குதிரை வண்டியில் ஏற்று கிழக்குச் சென்ற சிங்களத் தலைவர்கள். (டி.எஸ்.சேனநாயக்க, எம்.ஆர். சேனநாயக்கா, எ.பி.சி.பி. பெரேரா, பாரதி பெரேரா, ஏ.கே.குணசிங்க. ஆகியோரும் அவர்களில் அடங்குவர்.)

முதலாவது பிரதமராகப் பிற்காலத்திலே தெர்வு செய்யப்பட்ட டி. எஸ். சேன நாயக்கா ஆவார். தேசிய ஒற்றுமை வேண்டும் என்பதில் பிடிவாதமாக இருந்த சேர் பொன், இராமநாதன் இங்கிலாந்து வரை சென்று சிறைப்பட்ட சிங்களத் தலைவர்களுக்காக வாதாடி அவர்களை விடுவித்தார். இந்த நன்றிக் கடனுக்காக டி.எஸ் சேனநாயக்கா உட்பட தலைவர்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்து கொழும்புத் துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கிய இராமநாதனைத் தேரில் துரை வண்டியில் ஏற்றி, அங்கிருந்து அவரது வீடுவரை வடம்பிடித்து இடித்துச் சென்றுதம் நன்றிபுணா வினைத்தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

இதே டி.எஸ்.சேனநாயக்காதான் பிற்காலத்தில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடி பேற்றங்களின் சிறப்பாகி. தமிழ் மக்களின் தாயக நிலம் விடிங்கப்பட்ட முதலடி எடுத்துக் கொடுத்தவர்.

1921 இல் இருந்து 1924 வரை நடைமுறையில் இருந்தது மானிய அரசியற் சீர்திருத்தம். இதில், அலுவல் சாரா உறுப்பினர் தொகை 23ஆகக் கூட்டப்பட்டது. நிபமன, இனவாதி, பிரதேசவாதி, உறுப்புரிமைகளை ஒரேநேரத்தில் இவ் அரசியற் சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தப் பிரதேசவாதிப் பிரதிநிதித்துவமே பிற்காலத்தில் தேர்தல் மாவட்டங்களும் தேர்தல் தொகுதிகளும் உருவாகக் காரணமாயிற்று.

மனிங் செய்த இவ் அரசியற் சீர்திருத்தத்தினால் அதுவரை சட்டசபையில் ஓரளவு சம்பிரதிக்ரீதித்துவத்தைக் கொண்டிருந்த தமிழருக்குப் பெருந்தீங்கு விளைந்தது. சிங்களவருக்கு 13 பிரதிநிதித்துவத்தை அள்ளி வழங்கிய அச்சீர்திருத்தம் தமிழருக்கு 3ஐ மட்டுமே விட்டுவைத்தது. 1920ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் இருந்த இனக்கூறுபாடு (இனவிக்தாசாரம்) பேணப்படவேண்டும் எனவும், குறைந்தது சிங்களவர் தொகையின் 2/3 பங்காவது தமிழர் பிரதிநிதித்துவம் அமைய வேண்டுமெனவும் தமிழர்கள் வற்புறுத்தினர்.

மேல்மாகாணத்தில் பரவலாக வாயும் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்ய, அம்மாகாணத்தின் ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க வேண்டுமெனவும் தமிழர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர்.

இந்த நேரத்திலேதான் சிங்களவர் தமிழருக்குச் செய்த முதலாவது நம்பிக்கை மோசடி நிகழ்ந்தது. 1919 டிசம்பர் 14 இல் உருவான இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் அமைப்பின் முதல் தலைவராக விளங்கியவர் சேர் பொன் அருணாசலம் அவர்கள். மானிங் அரசியற் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைக்கப்படுவதை இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து சிங்களத் தலைவர்கள் கண்டு கொள்ளவில்லை.

தமிழர்களை ஏமாற்றிய முதல் உடன்படிக்கை (1918)

இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னரேயே 1918இல், தமிழ்-சிங்களத்தலைவர்கள் ஓர் உடன்படிக்கையைச் செய்திருந்தனர்.

சட்டசபையில் தமிழர் பிரதிநிதித்துவத்தின் விகிதாசாரம் குறையாமற் காக்கப்படும் என்றும், மேல்மாகாணத்தில் ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம்

வழங்கப்படவும் தாம் தொழிற்படுவோம் என்றும் இலங்கைத் தேசிய சங்கத்தின் சார்பில் ஜேம்ஸ் பீரிகம், இலங்கைச் சீர்திருத்தக் கழகத்தின் சார்பில் ஈ.ஜே. சமரவீக்கிரமாவும் தமிழர் தரப்பைப் (மாழ்ப்பாணச் சங்கத்தை) பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியிருந்த சேர் பொன். அநுணாசலத்திற்கு எடுத்து மூல உறுதியை வழங்கியிருந்தனர் ஆனால், 1921 இல் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் தலைகீழ் வீழ்ச்சியைக் கண்டபோது, அதனைக் கண்டும் காணாதவராகி, தமது வாக்குறுதியைச் சிங்களத் தலைவர்கள் காற்றிலே பறக்கவிட்டனர். தேர்தல்லும் மேல்மாகாணத்தில் சிங்கள ஸோபாவையே நிறுத்தினர்.

இதனாற்பின் சேர். பொன். அநுணாசலம் 1922 இல், இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து விலகி, தமிழர் மகாசபையை அடைந்துக் கொண்டார் தமிழர் நலன்களைப் பாதுகாக்க, தமக்கென ஒரு சபையை நிறுவவேண்டிய தேவையை உணர்ந்ததன் விளைவே இது.*

கண்டிச் சிங்களவர்கள்கூட கரையோரச்சிங்களவர் தம்பைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டதாகவே கருதினர். மானிங் சீர்திருத்தத்தின்படி தங்களது பிரதிநிதித்துவம் கரைந்து போனதால், அவர்களும் தேசிய காங்கிரசிலிருந்து விலகினர். கண்டி மாகாணங்களுக்கு உள்ளூர் ஆளுகையுடன் கூடிய தனியான சுயாட்சியைக் கண்டிச் சிங்களவர் கோரினர்.

அந்நிலையில், அவர்களோடு ஒத்துழைத்து அவ்வகைக் கோரிக்கையை எழுப்பாத வரலாற்றுத்தவறை தமிழ்த் தலைவர்கள் அன்று செய்தது வருத்தத்திற்குரிய உண்மையாகும்.⁶⁴

தமிழர்களும் கண்டிச் சிங்களவர்களும் விலகியபின் இலங்கைத்தேசிய காங்கிரஸ் கரையோரச் சிங்களவர்களின் நலன்பேணும் கரையோரச் சிங்கள மகாசபையாகவே இயங்கியது.

1924 இல் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, 1931 டொனமூர் அரசியல் சட்டம் இயற்றப்பட்ட காலம் வரை, மானிங் டிவன்ஸன் அரசியற் சீர்திருத்தம் உயிரோடு இருந்தது. தமிழர்கள் சிங்களத்தலைவர்களால் ஏமாற்றப்படுகின்ற 2ஆவது நிகழ்வு இக்காலத்திலேதான் அரங்கேற்பது.

தமிழர்களை ஏமாற்றிய இரண்டாவது உடன்படிக்கை (1925)

1925 ஜூன் 28 இல், மாழ்ப்பாணத்தில் சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசாமிபின் வீட்டில் (வீட்டின் பெயர் மகேந்திரகிரி) வட்டமேசை மாநாடு ஒன்று நிகழ்ந்தது. தமிழர் மகாசபைக்கும் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசிக்கும் இடையே சிங்கள, தமிழ் உடன்படிக்கை என்னும் உடன்படிக்கையும் கைச்சாத்திடப்பட்டது இவ் உடன்படிக்கையே மகேந்திரகிரி உடன்படிக்கை எனப்படுகிறது.

01 வடக்த கீழ்க்தப் பீரதேசத்தில் முழுமையாகவும், மேல்மாகாணத்தில் சிங்களவாகளுக்கு வழங்கப்படும் உறுப்புரிமையின் 2/3 பங்கும் தமிழர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

02. இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் முனைவக்கும் அனைத்து யோசனைகளையும் பரிசீலிக்க ஒரு துடி நிபமிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால், இந்த உடன்படிக்கை நடைமுறைப்படுத்தப்படவே இல்லை. இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் உடன்படிக்கையைச் செயற்படுத்த முன்வராது காலம் கடத்தியதைக் கண்டித்து.

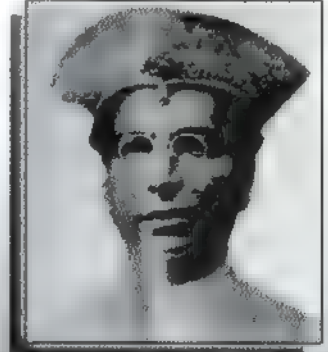
இலங்கைத்தேசிய காங்கிரஸ் தழுவிற்குத் தலைமைதாங்கி மாழ்ப்பாணம் வந்து உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட சீ. இ. கொரியாவின் தம்பி, விக்ர கொரியா காலீரில் நடைபெற்ற இலங்கைத்தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கடுமையாகச் சாடிப் பேசினார்.

சீ.அ.கொரியா

**சேர் வைத்திலிங்கம்
துரைச்சாமி**

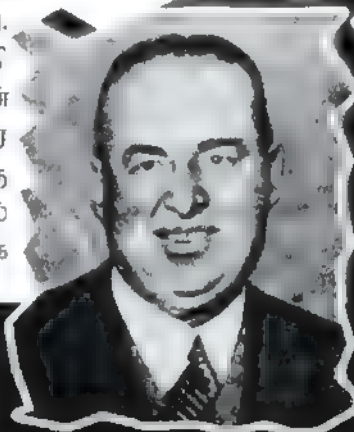
விக்டர்.கொரியா

“தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்களை நியமிப்பது சிங்களத்தலைவர்களின் சொல் செல்லாக்காக போன்றது என்று தமிழர்கள் கருதுகிறார்கள். அதன் கருத்தை வலியுறுத்துவதுபோல் நடக்கப் போகிறீர்களா?” என்று இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கேள்வி எழுப்பினார்.

மாண்பு சீர்திருத்தத்தில் இலங்கைத்தமிழர்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படவே இல்லை. சிங்களப் பிரதிநித்துவத்தின் 2/3 பங்காவது தமிழர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை சிங்களத்தலைமையின் பேரினவாதப் போக்கினால் கருதப் போயிற்று இலங்கைத்தேசிய காங்கிரஸ் கரைபோர்த் சிங்களவர் காங்கிரஸ் என்பதை மெய்ப்பித்தது.

டொனமூர் அரசியல்திட்டமும் சிங்கனக்குடியேற்றத் தோற்றவாயும்

அதைப்படுத்து 1931 இல் வந்த டொனமூர் அரசியல்திட்டம் 1947 வரை நிலைத்தது. பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெருமளவில் வீங்கச் செய்து, இனமுரண்பாடுகளைக் கூர்மைப் படுத்தியதில் இந்த அரசியல் சட்டத் திற்குப் பெரும் பங்குண்டு. தமிழர்கள் தனிவழி அரசியலை நாடிச் செல்ல இதுவுமொரு காரணமாயிற்று. பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் தமிழர்களின் உறுப்புரிமையை அரசாங்க சபையில் வெகுவாகக் குறைத்ததால் சிறுபான்மையினராக

டொனமூர்

டி.எஸ். சேனநாயக்கா

தனிச் சிங்கள அமைச்சரவை

C.W.V. கணேசமொ, W.A.சிம்ஸன் C.கேரபா, மொத்தலாங்கை S.W.R.D.பண்பாநாயக்கா, D.S.சேனநாயக்கா மற்ற இனத்தினரை ஆகியோர் அமைத்தமைந்த அமைச்சரவைத் துறைச்சாலை.

இருந்த தமிழர் இரண்டாம் தரத்திற்குத் தள்ளப்பட்டனர். இச் சட்டத்தின் கீழ் 1936 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாவதாக அமைந்த அமைச்சரவை. தமிழரின்

வி. நல்லையா

ஜே. ஜார்ம்

பண்டித நாயக்கர்

ஜி. ஜி.

ஜே. ஜார்ம்

உறுப்புரிமையின் வலுவற்ற நிலையை வாய்ப்பாகக் கருதி, தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்களை அமைக்கும் திட்டங்களைத் தீட்டியது. அந்த அமைச்சரவையில் காணி வேளாண் அமைச்சராக இருந்த டி.எஸ். சேனநாயக்கா, தமிழரின் பாரம்பரிய

நிலமான கந்தளாய், பாவந்தளம் பகுதிகளில் வேளாண் துறைவளர்ச்சியென்னும் போராவையில் சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கு கால்கோள் இட்டார். இதனால், 1921ஆம் ஆண்டு குடிசனமதிப்பீட்டில் கிழக்கு மாகாணத்தில் 0.5 வீதமாக இருந்த சிங்களவா குடித்தொகை அடுத்து எடுக்கப்பட்ட பதிப்பீட்டில் 40 வீதமாகியது. மொண்டா அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் 1936இல் அமைந்த தனிச்சிங்கள அமைச்சரவை தனது பேரினவாதப் போக்கைக் காட்டத் தவறவில்லை.

அரசாங்கச் சபையில் இனவாதமும் தமிழ்க்காங்கிரசின் தோற்றமும்

1943இல், ஆங்கில மொழிக்கு மாற்றாக சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்று ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா அரசாங்கச் சபையிலே தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். ஆனால், விவாதத்தின் போது ஆங்கிலத்திற்கு மாற்றாக தமிழ், சிங்களம் இரண்டுமே ஆட்சிமொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் மட்டக்களப்பு உறுப்பினர் வி. நல்லையாவால் முன்மொழியப்பட்டு, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவினால் வழி மொழி யப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. (ஆனால், இலங்கையின் சுதந்திரத்தின் பின் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை 1956ஆம் ஆண்டில் பண்டார நாயக்காவே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்.) 1944 டிசம்பரில், சோல்பரி தலைமையில் இலங்கை வந்த

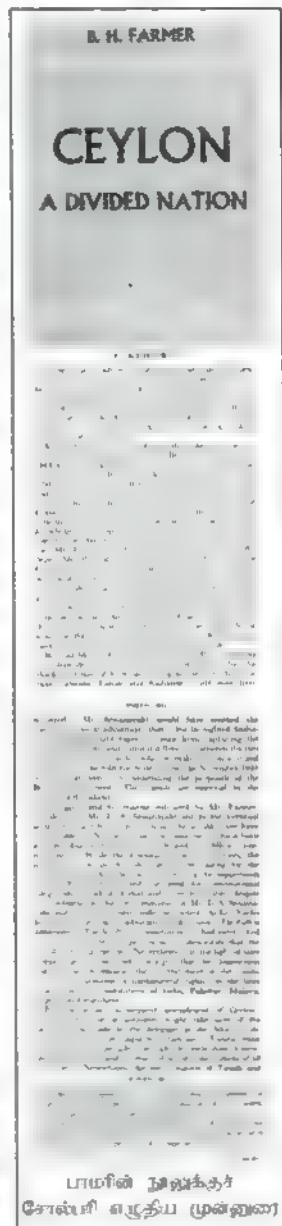
உசாவற்குழு 1945 ஏப்ரல் மாதம் வரை, இலங்கையின் பல்வேறு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களினதும் கருத்தைக் கேட்டறிந்தது.

1936இல் இருந்து 1942வரை ஆட்சியிருந்த தனிச்சிங்கள அமைச்சரவையின் செயற்பாடுகளால், பெரும் பின்னடைவுகளை எதிர்சொண்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒன்று சேர்ந்து 50இற்கு 50எனும் கோரிக்கையை சோல்பரியின் முன்னே வைத்தனர். பெரும்பான்மைச் சிங்களவருக்கு 50வீத உறுப்புரிமையும், ஏனைய சிறுபான்மையோர்களுக்கு (இந்தியத் தமிழர், முஸ்லீம்கள் உட்பட) 50வீத உறுப்புரிமையும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதே 50இற்கு50 கோரிக்கையின் நிலைப்பாடாகும். அன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் இக்கோரிக்கையை முன்வைத்து வாதாடினார். எனினும், இலங்கைத்தீவில் சிங்கள, தமிழ்மக்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியைச் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளாத சோல்பரி குழுவினர், பேரினவாதச் சிங்களவருக்குக் கட்டற்ற உரிமைகளை வாரிவெங்கும் அடிப்படைகளின் மீது தமது அரசியற்நிட்டத்தை வகுத்துச் சென்றனர். பிற்காலத்தில் இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்து பெரும் மோதல்கள் ஏற்பட்டு இரத்த ஆறு ஓடத்தொடங்கியபோதுதான், தான் செய்த தவறுகளை சோல்பரி அவர்கள் உணர்ந்து, காலங்கடந்த பின்னர் வருத்தம் தெரிவித்தார்.

சோல்பரியின் காலந்தவறிய வகுத்தம்

பி.எச்.பாமர் எழுதிய “சிலோன் ஏ டிவைட்டட் நேசன்” என்ற நூலுக்கு முகவுரை எழுதியபோது அதில், சோல்பரி இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘இந்தியா, பாகிஸ்தான், மலாயா, நைஜீரியா, போன்ற நாடுகளுக்கான அரசியற்நிட்டங்களிற் செய்தது போல, சிறுபான்மையினரின் உரிமையை உறுதிசெய்யும் வலிய காப்பீடுகளை இந்த (இலங்கை) அரசியற்நிட்டத்திற்குப் பரிந்துரை செய்யாமல் விட்டது பெருப்பிழை பென்று இப்போது நான் நினைக்கின்றேன். இந்த இரண்டு (சிங்களவர், தமிழர்) சமூகபங்களுக்கிடையிற் காலங்காலமாக நிலவும் முரண்பாடுகள் பற்றிய மேலெழுந்த வாரியான புர்தலே எமது ஆணைக்குழுவிருகு அப்போது இருந்தது. சிறுபான்மையினரின் மனநிறைவும், நலனும் இலங்கைத் தீவின் ஒட்டுமொத்த

நலனுக்குத் தேவையானது என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்கு தெரியுமென்றே, ஆணைக்குழு அன்று தீர்்ப்பிட்டுக் கொண்டது. ஆணைக்குழுவின் குறிப்பின்படி அவ்வகையில் இல்லையெனில் எந்தவொரு காப்பீடும் நீண்ட காலத்துக்கு நிலைக்க முடியாது. அண்மைய ஆண்டுகள் ஆணைக்குழுவின் இந்த அவதானிப்பு முழுதாகச் சரியெனவே காட்டுகிறது”

டீ.எஸ்.சேனநாயக்கா உயிரோடு இருந்திருந்தால் 1958இல், நிகழ்ந்த அதிர்ச்சி பூட்டும் நிகழ்வுகளும், அதனைத் தொடர்ந்த பரபரப்புகளும் நிச்சயம் நிகழ்ந்திருக்க முடியாதெனத் தான் நம்புவதாகச் சோல்பரி கூறுகிறார். 1945இல் டீ.எஸ்.சேனநாயக்கா பிரித்தானிய அரசுக்கு அரசியற்றிட்டத்தைப் பரிந்துரைத்துப் பேசும்போது “நாட்டின் நலனுக்குத் தமிழர்கள் முக்கியமானவர்கள்” என்று கூறியதை சோல்பரி அப்படியே நம்பி ஏமாந்தாரென்பதை அவரது முகவுரை வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. டீ.எஸ்.சேனநாயக்கா டொனல்ட் அரசியற்றிட்டத்தின் கீழான சட்டசபையிற் கிடைத்த தனிச்சிங்கள அமைச்சரவை வாப்ப்பைப் பயன்படுத்தி, தமிழ் நிலங்களை விடிக் திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டிருந்த அதேவேளை, பிரித்தானியாவின் கண்களிலே ஒருமைப்பாடு கொண்ட இலங்கையைக் கட்டியெழுப்பத் துடிக்கும் தூய்மையாளராகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளுவதென்றவெல்லாம் பிற்காலத்தில் 1986ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 28ஆம் நாளன்று, 94000 இந்தியத் தமிழர்களுக்குக் குடியிருமை வழங்கும் சட்டமுலத்தின்மீது பேசும்போது கவனத்தைதொகுதி உறுப்பினர் சரத் முத்துவெடுவேகம் “டீ.எஸ்.சேனநாயக்கா உயிரோடு இருந்திருந்தால் மாக்கியவல்லிக்கு அரசியற் பாடம் கற்றுக் கொடுத்திருப்பார்.” என்று கூறுமளவிற்கு அககாலத்தில் அரசியற் சதுரங்கக்காயகளை டீ.எஸ்.சேனநாயக்கா உருட்டினார்.

சோல்பரி வகுத்த சிறுபான்மையினருக்கான காப்பீடு

சிறுபான்மையினருக்குக் காப்பீடாகச் சிலவற்றைத் தமது அரசியற் பிட்டத்திலே சோல்பரி வரைந்திருந்தார் என்பது உண்மையே. அதுவும்கூட சிறுபான்மையினரின் பல்வேறு அழுததங்களினாலேயே செய்யப்பட்டது. “ஆணைக்குழு இலங்கையில் நுத்தபோது சில சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் பேச்சு, சிங்கள மக்களின் ஒருமைப்பாட்டையும் தமிழர்களை அடக்கி அடித்துவதையும் நோக்கிய பேச்சுக்களாய் அமைந்திருந்தன. டீ.எஸ்.சேனநாயக்காவிலும் அவரது கீழ் அமைந்த அரசிலும் ஆணைக்குழுவுக்கு நம்பிக்கை இருந்தபோதிலும், சிறுபான்மையோரின் சார்பாகச் சில சட்டக்காப்பீடுகளை வைக்கவேண்டிய தேவையை இத்தகைய பேச்சுக்களே அவசியமாக்கியது” என சோல்பரி மனத்திறந்து பேசியிருக்கின்றார். இலங்கைத் தமிழர்களை பிரித்தானியா எப்படி நோக்கியது என்பதற்கு, அன்றைய இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கம்மன்ஸ் அவர்களின் வெளிப்படையான கூற்று ஒரு அசையாச் சான்றாகும் “தமிழர்கள் அளவுக்கு மீறி ஆசைப்படக்கூடாது தருவதைப் பெற்றுத் திடுப்தி கொள்ளவேண்டும் தமிழர்கள் பொதுவுடமைக் கருத்தின் பாற்பட்டவராதலால் அவர்களுக்கு வரங்கப்படும் பெரும் உரிமைகள் பிரித்தானிய முடிக்குப் பாதகமாய் அமையக்கூடும்.” என்று இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கும்

தீர்மானத்தின்போது இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் கம்மன்ஸ் வெளிப் பட்டையாகவே கூறினார். சோல்பரி அரசியற் சட்டத்தின் 29(2)ஆம் பிரிவு சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்ட சிறந்த காப்பீடாக அப்போது சொல்லப்பட்டது. அதன்படி,

- அ. எந்த ஒரு மதத்தினதும் சுயமான செயற்பாட்டைத் தடுக்கும் வகையில் அல்லது கட்டுப்படுத்தும் வகையிலான சட்டத்தை,
- ஆ. எந்தவொரு சமூகத்திற்கோ அல்லது மதத்திற்கோ விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளை அல்லது தகுதியின்மையை பிறிதொரு சமூகத்திற்கு அல்லது மதத்திற்கு வழங்குகின்ற சட்டத்தை,
- இ. எந்தவொரு சமூகத்திற்கோ அல்லது மதத்திற்கோ வழங்கப்படாத சலுகைகளை அல்லது முன்னுரிமையை இன்னொரு சமூகத்திற்கு அல்லது மதத்திற்கு வழங்குகின்ற சட்டத்தை,
- ஈ. எந்த ஒரு மதத்தினதும் சட்டத்தை அம்மதத்தின் ஆளும் குழுவின் ஒருமைப்பாடின்றி மாறும் சட்டத்தை நாடாளுமன்றம் ஆக்க முடியாது.

இவ்வகையிற் செயற்படும் அளவிற்கு செல்லுபடியற்றதாகும். சிங்களப் பெரும்பான்மை நாடாளுமன்றத்திலே தமக்கு வரக்கூடிய பெரும்பான்மை

வலுவைக் கொண்டு சிறுபான்மையினரைக் கீழ்த்தள்ள முடியாத அளவிற்கு மிகவும் இறுக்கமான காப்பீடாகவே இது அமைகின்றது என்று சோல்பரியும், அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் அன்று கருதினர். நாடாளுமன்ற மொத்த உறுப்பினர்களின் (மன்றத்திற்கு வருகை தராதவர்கள் உட்பட) 2/3 பேர் ஒருப்பாடு வேண்டுமென்று 29(4) இல் விதிக்கப்பட்டது. ஆயினும், சோல்பரி அரசியல் யாப்பின்படியான தேர்தல் முறையில் சிங்களவர் 2/3 பங்கு பெரும்பான்மை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவே செய்தது கட்சி வேறுபாடுகள் காரணமாகச்

செ.கோடல்வரன்

அரசாங்க எழுது வினைஞர் சங்கத் தலைவர்

சிங்களவர்களால் 1970ஆம் 2/3 பெரும் பான்மைகொண்ட அரசை அமைக்க முடியவில்லையே தவிர, பிரதித்தத்துவ வலுவில் அந்த இலக்கினைத் தரக்கூடிய வலுவைச் சிங்கள இனத்தவர் கொண்டேயிருந்தனர்.

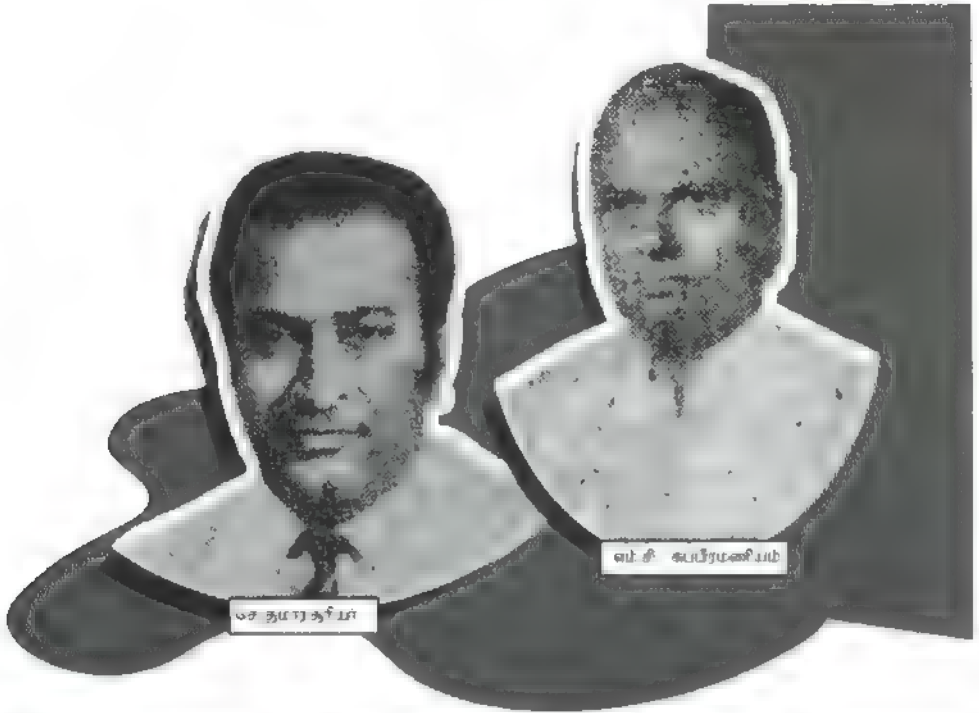
சோல்பரியின் காப்பீட்டைத் தகர்த்தெறிந்த சிங்கள இனவாதம்

பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் பேரினவாத வெறிக்கு ஓரளவு கடிவாளமாக இச்சட்டப்பிரிவு இருக்க முடிந்ததே தவிர, 1948இல் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர்வந்த மிகச் சிறந்த காலத்திலேயே இச்சட்டப்பிரிவின் காப்பீடு சிங்கள அரசியல்வாதிகளாலே தகர்த்து எறியப்பட்டு தென்பதே வரலாறு. 1970ஆம் ஆண்டுள்ள சிங்கள அரசு தமிழர்களின் நலனுக்கெதிராகச் செய்த எந்த ஒரு சட்டத்தினின்றும் பாதுகாப்பளிக்க இந்த 29ஆம் பிரிவுச் சட்டம் துணைக்கு வரவில்லை. 1948இல், இலங்கைக் குடியரசு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 9 இலட்சம் இந்தியத் தமிழர் குடியரசை மீட்டினர். 1949இல் வாக்குரிமைஇழந்தனர். இக்குடியரசுச் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 29 ஆம் பிரிவுக்கு முரணானதென இலண்டனிலுள்ள கோமறைக் கழகத்துக்கு (பிரிவிக்கவுன்சிலுக்கு) முறைபிடிப்பது போது இதற்காக சட்டம் நிறைவேற்ற இலங்கை அரசுக்கு உரிமை உண்டு என்றே கோமறைக் கழகம் தீர்ப்புச் சொன்னது. 1956இல், தனிச் சிங்களச் சட்டம் (சிங்கள ஆட்சிமொழிச் சட்டம்) கொண்டு வரப்பட்டது. இது அரசியல் சட்டத்தின் 29ஆம் பிரிவை மீறுகின்றதென்ற வழக்கு கோமறைக் கழகத்துக்குப் போனது. தனிச் சிங்களச் சட்டம் 29ஆவது பிரிவை மீறுகின்றதென்ற தீர்ப்பையே கோமறைக்கழகம் வழங்கினாலும் இலங்கையில் சிங்கள அரசாங்கம் சோல்பரிச்சட்டத்தைப் புறந்தள்ளி, மிக மூர்க்கமாகச் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது. 29ஆம் பிரிவு, சட்டத்தினாலில் சிறுபான்மையோருக்கு எழுத்தில் அமைந்த காப்பீடு என்ற போதிலும் நடைமுறையிற் செயலற்றதாகவே அது இருந்தது.

அதுபோலவே.

01.) முதலை (சென்றசபை)	02.) நியமன உறுப்பினர்கள்
03.) பல உறுப்பினர் தொகுதி	04.) கோமறைக்கழகம் (பிரிவிக்கவுன்சில்)
05.) சுதந்திரமான பொதுச்சேவை நீதிச்சேவைஆணைக்குழு	

போன்றவை. சிறுபான்மையின நகரக் காப்பீடுகளாகச் சோல்பரி நினைத்தபோதும், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் இன, மதப் பேரவாவிற்றமுன் இவை, ஒன்றுமே நின்று நிலைக்க முடியவில்லை. முதலை நியமனம் சிங்களத் தலைமை மறைச்சரின் பரிந்துரையில் ஆளுநராற் செய்யப்பட்டது இதனால், முதலையும் சிங்களப் பெரும்பான்மையால் நிறைந்தது. நியமனம் பெற்ற ஓரிருண்டு

சிறுபான்மையோரும் எம்.முடி இருந்தனர் அல்லது தமது நலன்பேண பெரும்பான்மைப் பக்கம் சரிந்தனர்.

குடியரிமைச் சட்டம், தேர்தல் திருத்தச் சட்டம், தனிச் சிங்களச் சட்டம் என்பவை முதலாவதின் முன்னே வந்தபோது சிங்களப் பெரும்பான்மை கண்ணை மூடிக்கொண்டு அவற்றை ஆதரித்தது. ஆதலால், போர்த்துகேய நடைபு வரவு வரை இலங்கைத்தீவின் ஒட்டியத்திலே தனியாட்சி செய்த தமிழினம், இலங்கையின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குள்ளே தனது தனித்தன்மையை ஒருவாறு பேணக்கூடுமென்று எண்ணியிருந்த தமிழினம் தேசிய நிரோட்டத்தில் நுது விலகவேண்டிய காலக்கட்டாயத்திற்கு ஆளாகியது. பராஸ்மன்றத்திற்கான நியமன உறுப்பினர்கள் சிறுபான்மையினரில் நுது தெரிவுசெய்யப்படுவது சிங்களப் பெரும்பான்மையின் வேகத்தைக் குறைக்கமென்று சோலபர் வாத்தத் நத்தாலம், நடைமுறையிலே அவரின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாகப் பெரும்பான்மை இனத்தவரே நியமிக்கப்பட்டனர். மாறாகப் சிறுபான்மையினர் ஒருவர் இவ்வாய்ப்பைப் பெறும்பொழுதுகூட தமது இன நலனைப் புறக்கணித்து, பேரின் நலன்பேண வாக்குத்தத்தம் செய்தவர்களாகவே பார்த்து நியமிக்கப்பட்டனர்.

1970ஆம் ஆண்டு நியமன உறுப்பினர் எம். சி. சுப்பிரமணியம், முதலமைச்சரைக் கண்டதன் பின் நியமன உறுப்பினரைச் செல்லையா துமாரதரியந் 1972 இல் உருவான இலங்கையின் "சிங்களப் பேளத்த குடியரசு மாப்பி" ஆதரித்து, தமிழ் மக்களின் வாழ்வுரிமையைக் கேள்விக்குறி பாக்குவதற்குக் காரணமாயினர். சிங்கள அரசின் எந்தவிதமான இனவாதக்கல்களுக்கும் கை

உயர்த்தக்கூடிய “விக்ரம்” அடிமைகளாகவே இவர்கள் தமிழ் மக்களால் இன்றும் (இறந்தபின்பும்கூட) கணிக்கப்படுகின்றனர். பாராளுமன்றத்துக்கான பல உறுப்பினர் தொகுதிகள் மூலம் சிறுபான்மையோர் தமது உறுப்புரிமையைப் பல்லினத் தேர்தல் தொகுதிகளில் உறுதிசெய்ய முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கொடியு மததி, அங்க வாடிச் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் உறுப்புரிமையைக் கருத்திற் கொண்டு மூன்று உறுப்பினர் தொகுதியாக உருவாக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு, புதுார், அக்தறணை, பலாங்கோடை, பதுளை, கொடியு தெற்குப் போன்றவை இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகளாகக் காலத்துக்குக் காலம் மாற்ற

1948 இலங்கை சுதந்திர நாளில்
ம.எஸ். சேனநாயக்காவால்
ஏற்றப்பட்ட சிங்கக்கொடி

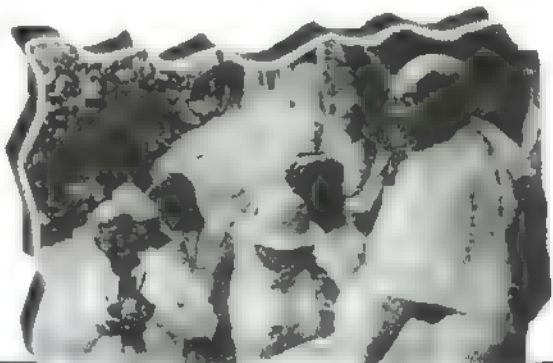
அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சோல்பரி அரசியற் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்த காலம் வரை, இத் தொகுதிகள் சிறுபான்மையோருக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட உறுப்புரிமையை வழங்க வேயில்லை. குறிப்பாகச் சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையினராக உள்ள தொகுதிகளில் இந்தக் காப்பீடு மண்ணைக் கள்வியது. கோமறைக்கழகம் நீதி

கோரும் சிறுபான்மையோருக்கு அதை வழங்கமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அதன் தீர்ப்புக்களின் செயற்பாடு வெறும தாள்களிலேதான் இருந்தது. 1956இல், தனிச்சிங்களச் சட்டம் அரசியல் அமைப்பின் 29ஆம் பிரிவுக்கு முரணானது என கோமறைக்கழகம் தீர்மானித்தது. ஆனால், அதன்பிறகுதான் சிங்கள அரசு தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை மீதந்த முனைப்போடு நடைமுறைப்படுத்தியது. தகுந்த காப்பீட்டை சிறுபான்மையோருக்குச் செய்பத்தவற்ற மதாக சோல்பரி நிற்காலத்தில்

வருத்தப்பட்டாலும் அது காலங்கடந்த வந்ததே. நோகாமல் கைகளிலே தாரைவார்க்கப்பட்ட ஆட்சி உரிமையைக் கொண்டு தமிழர்களின் இனமொழி நிலைப்பாட்டுக் கோலங்களை முற்றாக அழிக்க முனைந்த சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் போக்கினால் ஏற்பட்ட இனமோதல்கள், இரத்தக்களிகளைக் கண்டு இலங்கை தடுமாறிய வேளைவிலேயேதான், தமது மேலோட்டமான பார்வையின் அலுவலையைக்கண்டு சோல்பி கவலைப்பட்டார். 1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் நாள் பிரித்தானிய முடிக்குக் கீழான சுதந்திரம் இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்டது. முதலாவது தலைமை அமைச்சராக (பிரதமராக) டி.எஸ். சேனநாயக்கா சிங்கக் கொடியை ஏற்றினார்.

இந்தச் சுதந்திரத்திற்கான செயற்பாட்டிற்கு சிங்களவர்களுக்கும் உரிய பங்களிப்பு எத்தகையது என்பது கேள்விக் குறியதாகும். 1948ஆம் ஆண்டுக் துப் பின்னால் திரைகளை சிங்களத் தலைவர்களின் மூளைக்குள் புகுவித்த சிங்களத் தேசிய உணர்வு சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட நாட்களில் பெரிதாக இருந்ததில்லை.

1927ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குவந்த நவம்பரத்தின் தந்தை மகாத்மாகாந்தி தனது உரையில் இதை வெளிப்படைபாகவே கூறினார். “எந்தவொரு சிங்களவரினதும் வாயிலிருந்தும் சுதந்திரம் என்ற பேச்சைக்

மகாத்மாகாந்தி 1927இல் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்தபோது

கடந்த 15நாட்களில் நான் கேட்கவில்லை. இங்கு (யாழ்ப்பாணத்திற்கு) வந்த பிறகு தமிழர்களின் வாயிலிருந்துதான் சுதந்திரம் என்ற வார்த்தை வரக் கேட்கின்றேன்.” மகாத்மா காந்தியின் கூற்று இது. 1948இல் தனது சுதந்திரத்தைத் தனது செலவுக் குடிநீர்தையாகவே சிங்களத் தலைமை நினைத்து இலங்கைக்கு என்று ஒரு தேசியக்கொடி வரைப்பபட்டது நிலையில், கண்டியின் கடைசி மன்னன் “கண்ணுச்சாய்” ஏந்திய கொடியான “சிங்கக்கொடி”தான் கொழுப்பு சுதந்திர சதுக்கத்தில் ஏற்றப்பட்டது. நாடு முழுவதும் “சுதந்திரத் தினக் கொண்டாட்டத்துக்குக் கொடியேற்றுவது பற்றிய ஒரு சுற்றறிக்கை அமைச்சினால் அனுப்பப்பட்டது. சுதந்திரத் தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது சிங்கக்கொடி ஏற்றமுடியாத நிலையிருப்பின் விருமபினால் பிரித்தானியரின் “பூனி மனமாக” கொடியை ஏற்றலாம் ஆனால், எக்காரணம் கொண்டும் நந்திக் கொடி ஏற்றப்படக்கூடாது” என்று கண்டிப்பான உத்தரவு வழங்கப்பட்டது. நந்திக்கொடியே யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

இராச்சியத்தின் கொடி. 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டுவரை மாழ்ப்பாண அரசின் கொடியாகவும் தமிழர்களின் இறைமையைத் தாங்கிநின்ற கொடியாகவும் மிளிர்ந்து வந்தது. நந்திக் கொடியே, சுதந்திரம் கிடைத்த நாளில் நந்தித் தமிழின் அடைபாளத்தை அழித்து ஒழிக்க முனைபு சிங்களப் பேரினவாதச் செயற்பாடு தொடங்கியது என்பதற்கு, இது போத்தமரணத்தொரு சான்றாய் இதனைத் தொடர்ந்து தமிழர்களின் தி.ம.மொழிகல்விப்பண்பாட்டு உரிமைகளைப் பிடுங்க சிங்கள அரசுகள் திட்டமிட்டுச் செய்த கொடிய நடவடிக்கைகள் பணித் தாக்கிய நிலவுகின்ற எங்குமே நடந்ததில்லை.

1948 இல் இந்நாடு 1956 வரையுள்ள 8ஆண்டுகள் இலங்கை அரசியலில் முதன்மைப் பொறுப்பை வகித்து வந்தது. ம.எஸ். சேனநாயக்காவினால் தொடக்கப்பட்ட ஐக்கியதேசியக் கட்சியே “மக்கள் எல்லோராலும் மக்கள் எல்லோரினதுமான அரசாங்கம்” என்ற ம.எஸ். சேனநாயக்காவின தொடக்கால உறுதியை சோல்பி பிளி ந்தது தமிழ்த்தலைவர்கள் வரை தமிழினர்கள் அல்லது தமிழவைக்கப்பட்டார்கள் அதனாற்றான் 50இற்கு 50 என்ற தனது கோரிக்கையிலே மிக உறுதியாக விதிட்ட அக்க இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசின தலைவர் ஜி.ஜி.பென்னமல்ல தனது கட்சியினதன் அரசாங்கக்கட்சி வரிசைமிலேயேயும் உட்கார்ந்தார்.

ம.எஸ். சேனநாயக்கா உள்ளூர் சிங்களக் குடியேற்றங்களை மிக விரைவாகக் கொண்டு நடத்தி, தமிழர் நிலங்களைப் பிடுங்கி சிங்களமயமாகும் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தாலும், அனைத்து மக்களுக்கும்மான இனாத உரிமைகளைப் பேணுகின்ற ஒரு உத்தமமான அரசியல் தலைவராகவே தம்மைக் காட்டிக்கொள்ள முயற்சித்தார் புத்த சமயத்திற்கு அரசியல் அமைப்பில் முதன்மைபிடம் வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு வந்த புத்த பிக்குகளிடம் “முன்று மணிகளான புத்தம், தர்மம் சங்கம் என்பவற்றோடு நான்காவதாக ஒன்றைச் சேர்க்கப்போகிறீர்களா?” என்று கண்டல் செய்து அவர்தம் கோரிக்கையைப் புறந்தள்ளி மதாக நம்பப்படுகின்றது. (SRI LANKA AFTER INDEPENDENCE “சிறிலங்கா ஆய்வு இன்புப்பெண்ணன்” என்ற நூலின் அடிக்கற்பு 8 எழுதி பவர் சின்னப்பா அரசாத்தினம்)

மலையகத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கு ம.எஸ். வைத்த கத்தி

சோல்பி அரசியல் திட்டத்தின்படி இலங்கைப்பாராளுமன்றத்தில் மலையகத் தமிழர்களின் உறுப்பினர் 14 ஆக இருக்கவேண்டி தீர்மானிக்கப்பட்டது ஆனால், முதலாவது பாராளுமன்றத்தோடல்ல 7ம் மலையகத் தமிழர்கள் மட்டும் உறுப்பினர் பெறுவார் அந்த உறுப்பினர்களாகத் தனக்கு எதிர்வரிசையில் இருந்தது ம.எஸ். சேனநாயக்காவின் கண்களைக் குத்தவே செய்தது வெறும் கலிகளாகச் சிங்கள மேலமட்டத்தினர் கண்கள்க்குத் தென்பட்ட இந்தியத் தமிழர்களின் அரசியல் உறுப்பினர் நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அதன்மூலம் பாராளுமன்றத்தில்

சிங்களப்பெரும்பான்மையைக் கட்டுவதோடு தமிழர்களை வலுக்குறியவர்களாக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பாகத் தனது அரசுக்கு எதிரானவர்களின் வலுக்குறைக்கப்படவேண்டும் எனவும் டி.எஸ். சேனநாயக்கா கணக்குப் போட்டார். அதன் விளைவாக 1948 இல் இலங்கைக் குடியுரிமைச் சட்டம் இல 18 நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது அதனால், மலையகத் தமிழர்கள் 900,000 போ தமது குடியுரிமையைத் திரேன ஏரேநாளில் இழந்தனர். இலங்கைக்கான சுதந்திரக் கோரிக்கைப்பின்போது இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமானால்

அனைத்து இனத்தவரும் ஒற்றுமையாகக் கோரவேண்டும்" என ஆங்கிலேயர் தட்டிக்கழித்தபோது சுதந்திரத்தின் பின் தமிழா உரிமைகள் வழங்கப்படுமென்று கூறி டி.எஸ். சேனநாயக்கா அன்று தமிழர் ஒத்துழைப்பைக் கோரினார் அரசியலமைப்பு முன் வரைவின்படி 58:43 பிரதிநிதித்துவம் போடப்பட்டால் அது சிறுபான்மையினருக்குப் பெரும் பாதுகாப்பை என எண்ணியிருந்த தமிழர்க்கு டி.எஸ். சேனநாயக்காவின் குடியுரிமைச் சட்டம் பேரிடியாக அமைந்தது

58:43 என்ற சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் விகிதாசார எதிர்பார்ப்பு முதலாவது தேர்தலின் போது 1947 இல் 67:33 ஆகத்தான இருந்தது மலையகத் தமிழரின் குடியுரிமை பறிப்பினால் அடுத்த தேர்தலின் பின் (1952இன்பின்) அது 73:28 ஆகக்குறைந்தது சுதந்திரத்திற்குப் பின் டி.எஸ். சேனநாயக்கா தீப் பிடு மேற்கொண்ட இச் செய்கைதான் சோல்பரியின் 29(2) எனும் சிறுபான்மையினத்தவருக்கான பாதுகாப்பு அரணை உருவாக்கித் தந்தது. இதற்கான வழக்கு சோல்பரி அரசியலமைப்பு பிரிவு 29(2)இன் கீழான சிறுபான்மையோரின் காப்பீட்டுக்கு முரண்பட்டது என்ற வாதத்தோடு கோமறைக்கழகத்தில் வைக்கப்பட்டது சுதந்திரத்தின் பின்னால் தமிழர்களுக்கு விளைந்த முதலாவது பேரிடியாக. குடியுரிமைச் சட்டத்திற்குச் சார்பாகவே கோமறைக்கழகம் தீர்ப்பளித்தது இச்சட்டமூலம் பற்றிய விவாதம் நடைபெற்ற வேளைகளிலெல்லாம், 'குடியுரிமை இழப்பால் வாக்குரிமைக்கு எவ்வித பாதிப்பும் இல்லை' என்ற அரசியல் வாக்குறுதிகள் டி.எஸ். சேனநாயக்காவினாலும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியினாலும் கபடநோக்கத்துடன் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், சொன்ன வேகத்திலேயே இந்த வாக்குறுதி காற்றிலே பறக்கவிடப்பட்டது. 1949 இல் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய பாக்கிஸ்தானிய வதிவுரிமைச்சட்டம் இல 3 இனாலும் தேர்தல் திடுத்தச்சட்டம் 48 இனாலும் இந்தியத் தமிழரின் வாக்குரிமை பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கொடிய சிங்களப் பேரினவாதச்சட்டங்களினால் 7 உறுப்பினர்களை நாடாளு

மனரத்துத்த அனுப்பி வலுவைக் கொண்டிந்த மலையகத் தமிழர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டின் 2ஆவது நாடாளுமன்றத்தில் தமது உறுப்புரிமையை அறவே இழந்தனர்.

மலையகம் இழந்த உறுப்புரிமை

இந்தியத் தமிழர்கள் பெரும்பான்மை பிளாக இருந்த தேர்தல் தொகுதிகளில் மிகச் சிறுபான்மை பிளாக விளங்கிய சிங்களவர் உறுப்பினர்களாக வெற்றிக்கொடி நாட்டி முதலாவது தேர்தலில் 67ஆம் இந்தத் தமது உறுப்புரிமையை 2ஆவது தேர்தலில் 73ஆம் உயர்த்திக் கொண்டனர் ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் தோட்டக் கூலிகளாகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தமிழர்களுக்கு இலங்கையில் எவ்வகை உரிமையும் இல்லாமல்பென்பதும் அவர்களது வேர்வழி நாடான இந்தியாவிற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அன்றைய பெருங்குச்சலாகவிருந்தது மலையகத் தமிழர்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள், நடுநிலையாளர்களின் இதற்கெதிரான சொல்லாளர்கள், மெனவழிப்போராட்டங்கள் அனைத்துமே செவிடான காதில் ஒலிக்கப்பட்ட சங்குகள விணாகிப் போயின.

ஆனால், இந்தியத் தமிழர்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு வருவதில் முன்னின்று உழைத்தவர்களும் இரது, பேரினவாதச் சிங்களவர்கள்தான். இந்தியத் தொழிலாளர்களைக் கொண்டுவருவதற்கு எதிராக 1937 இல் இடதுசாரிக் காசிபைச் சேர்ந்த என்.எம்.பெரேரா அரசாங்க சபையில் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிய,

அதை எதிர்த்து இந்தியத் தொழிலாளர்களை இலங்கைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வாக்களித்தவர்களில் முதன்மையானவர்கள் பின்னர் மலையகத் தமிழர் திடீர்ப்பிழைப் பறிப்புக்கு ஆதரவாக வாக்களித்த டி.லிசேனநாயக்கா, எஸ்.பி.பி.ஆடி பண்டாரநாயக்கா ஆகியோர் ஆவர். ம.எஸ்.சேனநாயக்கா, ஜே.ஆர். ஜே.பவாத்தனா சேர் ஜோன் கொத்தலாவல ஆகியோராவாக்களித்தும் போது அரசாங்கசபையில் அன்று இல்லாவிடினும அவர்களும் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் கொண்டுவரப்பட்ட வேண்டும்மென்பதில் அன்று பிடிவாதமாக இருந்தவர்களே.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஆலோசனையுடன் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட அப்பாவி இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் காலநடைகள்போல அழைத்து வரப்பட்டு, வழிகளில் மலேரியா போன்ற கொடிய நோயில் மடிய, எஞ்சியோர் ஆடு,மாடுகள் கூட உறங்கமறுக்கும் லபங்களுக்குள் வாழ்ந்து, அட்டைக்கடிகளை ஏற்று, பனிக்ஞளிரில் கொழுந்து கிள்ளி, காடுகளைக் களனியாக்கி இலங்கையின் பொருளாதார முதுகெலும்பை நிமிரவைத்தனர். ஆனால், வலிந்து அவர்களைக்கொண்டு வந்த சிங்களப் பேரினவாதம் 48,49ஆம்ஆண்டுகளில் கொடிய குடியுரிமைச் சட்டங்களால் அவர்களை “நாடற்றவர்களாக் கியது” இந்திய அரசின் கடும் எதிர்ப்பையும் புறக்கணித்து விட்டு, தமது இனமத அரசியல்

சே. சேனநாயக்கா

டபி சேனநாயக்கா

மலையகத் தமிழரின் சத்தியாக்கிரகம் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்தி 1952

நலன்களுக்காக இந்தியத் தமிழர்களின் புதுகிலே ஈனத்தனமாகக் துத்தியது சிங்களப் பேரினவாதமே.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை விட்டு வெளியேறல்

இலங்கை சுதந்திரப்பெற்ற காலத்தில் ம எஸ் சேனநாயக்காவின் நம்பிக்கைக்குரியவராக இந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா 1951 இல், பிரிந்து போய் 2ஆவது பேரினவாதக் கர்ச்சயாக சிறிதங்கா சுதந்திரக் கட்சியைத் தொடங்கினார். மாற்றமாறி ஆட்சிக்கு வந்த ஐ.தே.க. சி.ல.சு.க ஆகிய இரண்டுமே தமது அரசியல் நெறியை “தமிழர்களின் அடிவல்லி நந்தே” அறுவடை செய்து கொண்டன. சிங்களப்போது மக்களினது மனதிலே இன, மத வெற்றிபத தூண்டிவிட்டு சிங்களப் பெளத்த மேலாண்மைத் தத்துவத்தில் ஊர் ப பெளத்தமகாசங்கங்களைத் மனங்குளிரவைத்துமே தமது அரசியல் இருப்பை அவர்கள் தக்கவைக்க முயன்றனர்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடமிருந்து எவ்வகையிலேனும் ஆட்சி உரிமையைக் கைப்பற்ற நினைத்த எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா தனது வாக்குவங்கியைக் கொடுக்கவைக்கத் தோல்விக் கடைந்தெடுத்த இனவெறி பராக் மாறினார்.

“நான் பித்தமரானால் 24மணி நேரத்தில் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவேன்” என்று பேசின களில் முடிவாகியது. வெற்றியும் பெற்றார். இந்த அரசியல் இனவாதத்திற்கு புத்தரகித்ததேரோ போன்ற இனவெறிப் புத்தபிக்குகளின் துணையை உழைப்பையும் அவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

பொத்த மதத்திற்கும் சிங்கள மொழிக்கும் முதன்மை இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முடிவாகியது என்சேனநாயக்காவின் காலத்திலேயே இருந்தது தான் ஆனால். ஆங்கில பேல்பட்ட அரசியல் தத்துவத்திற்கு எழுந்த சிங்களத் தலைவர்கள் இந்த முடிக்கங்களை அவ்வளவாகப் பொறுப்பதில்லைபெனினும், பொத்தாங்கத்தை நீண்ட காலம் அடக்கவைத்திருக்க அவர்களால் முடியவில்லை. 1954இல் இக்கோரிக்கை கூடியமானதைத் தொடர்ந்து குழந்தைகளை நன்கு புரிந்து கொண்ட முன்னாள் கீர்த்தவரான எஸ். பி. எஸ். ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா பொத்த துருவிகளை விட ஒருபடி மேலேயே போய், தன்னைப் பொத்த இலங்கைக் காவலனாய்க் காட்டியே, 1956 ஆம் ஆண்டு தேர்தலை வெற்றி கொண்டு ஆட்சியிலமர்ந்தார்.

ஆட்சியிலமராத பூன்று மாதங்களுள் பூன் 56இல் “சிங்களம் மட்டும்” என்ற ஆட்சிமொழிச்சட்டத்தை நிறைவேற்றினார். 1948இல் இந்தியத் தமிழர்களின் எதிர்காலத்தின் பேல் விமுக்த இந்நட்டி, 1956இல் இலங்கையின் முழுத்தமிழர்களின் மேலும் விழுந்தது சட்ட நிதியான பங்களிப்பைத் தமிழும், தமிழர்களும் முற்றாக இழக்க நேரிடது தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர்க்கு கட்சியின் கீழ் அணிதிரண்டு இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். காலிமுகத்தீடலிலே பாராளுமன்றத்திற்கு முன்னர் மெளவுப் போராட்டம் நடத்தினர். இதனைத் தொடர்ந்து, கிளர்ச்சி செய்த தமிழர்களினமேல், சிங்களக் குண்டுகளின் தாக்குதல் மிகக்கொடுமையாக நடத்தப்பட்டது. சிங்களக் குண்டுகளினதும், ஆயுதப்படை மினரதும் தமிழர்கள் மீதான வெறுப்பாட்டத்தை எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா பாராளுமன்றப் பல்கணிமில் நின்று வேடிக்கை பார்த்து நையாண்டி செய்தார்.

இனவன்முறை கொடியும்பிலும், இலங்கையின் பலபகுதிகளிலும் வெடித்துப் பரவிமது. தமிழ் சிங்களம் இரண்டும் இலங்கை முழுவதற்குமான ஆளுகை மொழிகளாக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையில் தமிழரசுக் கட்சி உறுதியாக நிறைது இடதுசாரிகளும் இந்தப் பொருந்தாச் சட்டத்தை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தனர். இந்தச் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்திற்கு 23 பங்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை எனினும், சோல்பரிமீன 23 பங்கு காப்பீடு ஏட்டளவிலேயே நின்றது. இதற்கு எதிராக கோமறைக்கழகத்தில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கில் தமிழர்

1955இல் தந்தை செல்வா தலைமையில்

காலிமுகத்திடலில் நடைபெற்ற அறப்பேரார்

தந்தை செல்வா
வன்னியசிங்கம்
செ. சுந்தரலிங்கம்
உட்பட தலைவர்களும்
தொண்டர்களும்.
ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும்
உடனிற்கிறார்.

சிங்களக் குண்டர்களின் தாக்குதலில் காயமடைந்தவர்கள்
மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர்.

வென்றனர். ஆனால், நடைமுறையில் சிங்களம் மட்டுமே வென்றது இவ்வன்முறையில் தமிழர்கள் தமது உடையை, உயிர்களைப் பெருடனவு இழந்தனர். எஸ்.பிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா சிங்களவர்களின் வன்முறைகளைக் கண்டும் காணாதவராகச் சில நாட்கள் இருந்துவிட்டு, வெளிநாடுகளின் அழுத்தங்களின் பிறகுதான் அதனைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரச் செயற்பட்டார். எஸ்.பிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா மட்டுமல்ல, சிங்களத் தலைவர்கள் அனைவருமே தமிழ்மக்கள் தமது உயிர், உடைமைகளை இழந்து அல்லற்படுவதைப் பார்ப்பதில், ஒருவித “குரரத்தி நுத்திமை” எப்போதுமே அடைந்தனர்.

மிகப்பெரிய துன்பத்தை இவ்வன்முறை அளித்தபோது, தமிழர்கள் மிக உறுதியாகச் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடிமதால், எஸ்.பிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா கொஞ்சம் இறங்கி வந்து தமிழரசுக்கட்சியுடன் ஓர் உடன்படிக்கையையும் செய்ய முனைந்தார். இந்த உடன்படிக்கைதான் மிகவும் பேசப்படும் “பண்டா, செல்வா” உடன்படிக்கையாகும். ஏற்கெனவே இரண்டுமுறை உடன்படிக்கை என்ற பெயரில் சிங்களத் தலைமையால் ஏமாற்றப்பட்ட பட்டறிவை தமிழ்த் தலைமை கொண்டிருந்தும் வழங்கியவாக்குறுதிகள் லிருந்து பல தடவைகள் ஏமாற்றப்பட்டிருந்தும் ஒன்றிணைந்த இலங்கையென்ற கொள்கையிலிருந்து இன்னும் விடுபடாததால், பண்டா, செல்வா உடன்படிக்கை 26 யூலை 1957 இல் செய்யப்பட்டது.

சமஷ்டி அரசியலமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தவே, சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை மாற்றவே, பிராந்திய சபாநிதி வழங்கவே, முன்னாள் சமஷ்டிக் கோரிக்கைபாளரான எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா கண்டிப்பாக மறுத்து விட்டார். அவரே வளர்த்து விட்ட இனவேறிப் பூதம் அவரை விடங்கக் கூடும் என்பதை அவர் நன்கு அறிந்ததே மறுப்புக்கான உடனடிக்காரணமாகும். மொழிக்குச் சம உரிமை என்ற நிலைமில்லி நூது தமிழ்ச்சங்கட்சி இறங்காத போதும், சட்டத்தில் சில சீரமைவினைச் செய்வதற்கு அது ஒப்புக் கொண்டது. இலங்கைத் தேசிய சிறுபான்மையினரின் மொழியாகவும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆளுகை மொழியாகவும் தமிழ் மொழியைச் சட்டச் சீரமைப்பில் உட்சேர்க்க எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா ஒருப்பட்டார். இந்தியத் தமிழர்கள் பற்றி விரைவான கவமை செலுத்தி முடிவுசெய்யவெ வாக்குறுதி அளித்தார்.

பண்டாரநாயக்கா
உடன்படிக்கைக்கான பேச்சுவார்த்தை

விவசாயம், கூட்டுறவு, காணியும் காணிமேம்படுத்தலும், குடியேற்றமும், கலவி, சுகாதாரம், கைத்தொழில்கள், மின்விடி, வீடமைப்பு, சமூகசேவைகள் போன்ற துறைகளில் அமைக்கப்படவிருக்கும் பிராந்தியசபைகளுக்கு வேண்டாம்.

அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுமெனவும் பிராந்திய சபையின் அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் குடிபேற்றும் செய்வதற்கான ஆட்களைத் தெரிவுசெய்யும் அதிகாரமும் அத்தகைய குடிபேற்றத்திட்டங்களில் பணிபுரீவதற்கான ஆட்களைத்

ஜே.ஆர்.இன் கண்டிநோக்கிய மாதயாத்திரை இம்புல் கொடைவில் எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்காவால் தடுத்தது நிறுத்தப்பட்டது.

தெரிவுசெய்யும் அதிகாரமும் பிராந்திய சபைக்கு வழங்கப்படும் எனவும் தான் என்றாலும் வரிவீதிக்கவும் சபைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கமெனவும் இவ்வுண்பாடுக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தான் செய்த உடன்படிக்கையை தானே கீழ்த்த பண்டா

இதைத் தொடர்ந்து சிங்கள, பௌத்த தீவிரவாதிகளும் அரசியல் எதிர்களுக்கும் இனவாதத்தைக் கக்கத்தொடங்கினர். பிற்காலத்தில் இலங்கையில் நிறைவேற்று அதிபராகவந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா உடன்படிக்கையை எதிர்த்துக்கண்டிபாத்திரை கிளம்பினார். எஸ்டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவின் வீடுநோக்கி பௌத்தப் பிக்குகள், பண்டாரநாயக்காவின் அமைச்சர்களில் ஒருவரான விமலா விஜயவர்த்தனா, உட்பட ஏராளமான சிங்களவெறிபாக்கள் படைபெடுத்தனர்.

இதைத்தொடர்ந்து சிங்களத்தலைமை தான் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை மீண்டும் தமிழர்களை மூன்றாவது முறைபாக ஏமாற்றிபது.

என் டபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா தன்னைச் சூழ்ந்து நின்ற பொதத பேரீனவாதப் பிரித்களின் முன்னே உடன்படிக்கையின் படிபைத தன்னென்பபடி கிழித்து ஏறிந்தார். அதுமட்டுமன்றி, காலங்காலமாகச் சிங்களத் தலைமை செய்துவந்ததைப்போல உடன்படிக்கை கிழித்தெறியப்பட்டதற்கான காரணத்தையும் தமிழர்களின் மீதே கூர்த்தினா தமிழர்கள் சிங்களத் தலைமை மீது முற்றாக நம்பிக்கை இழப்பதற்கும், ஏற்கெனவே இரண்டு இனங்களுக்கிடை பிள் வளர்ந்து வந்த விரிசல் மேலும் விரிந்து செல்வதற்கும் இந்த உடன்படிக்கை காரணமாகியது. இலங்கையின் ஒருபகுதியில் ஆட்சிபணைத்து நீண்டகாலமாகப் பேரமைப்போடு வாழ்ந்த உரிமைக்குரிட தமிழினத்துக்கு, அவை துறைசசலுக்கைகளததானும் வழங்குவதற்குச் சிங்கள, பொதத பேரீனவாத தயாராக இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, இந்த உடன்படிக்கை கிழிப்பு, ஒரு முடிமைபான சான்றாக அமைந்தது.

குனிதரன்
The Milapkarani
Tamil Daily Newspaper

சென்னை, 30 ஏப்ரல் 1956

பண்டாரநாயக்கா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் உயிரிழந்த

தமிழர்கள் கிழிவரிசல்

பண்டாரநாயக்கா-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் உயிரிழந்தது தினகரன் பத்திரிகைச் செய்தி.

1958இல் இனவெறித் தாக்குதல் கொழும்பு

11ண்டிரந்தமகா தனது இனவெறிப் பூதங்களில் ஒன்றான புத்தரகித்த தேரோவினால் 59செப்டம்பர் 26இல், அவரது 'நோஸ்ட் பிளேஸ்' இல்லத்தில் வைத்துச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

சிங்களப் பேரினவாதம்

கட்டவிழ்த்துவிட்ட இனவெறித்தாக்குதல்

சிங்களப் மட்டும் சட்டத்தை மிக மூர்க்கமாகச் சிங்கள அரசு பேற்கொள்ளத் தொடங்கியதும் தமிழர்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்யத்தொங்கினர். தமிழர்களின் என்முறைக் கிளர்ச்சிகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளாத சிங்களப்பேரினவாதம் தனது தண்டர்களை ஏவ, பெரும் இனக் கலவரம் வெடித்தது. 1958ஆனில், கொழும்பிலுள்ள பிறகு சிங்களப் பகுதிகளிலும்தோட்டப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் மிகக் கொடிபரையில் தாக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களது வீடுகள், கடைகள், உடைபாது நொருக்கப்பட்டன. தமிழர்கள் வீதிகளில் இடித்துவரப்பட்டு மரபோட்டு உயிரோடு கொளுத்தப்பட்டனர்.

பெண்கள் பாலியல் வலியுறுவுக்கு உட்பட்டனர். தமிழர் கோவில்கள் அடித்துச் சிதைக்கப்பட்டன. இந்துக்கோவில்கள் நக்கல் கொடுக்கும் தாப்பிப்பாக நாள அழககிக் கொல்லப்பட்டனர். குழந்தைகள் கூட அல்லமாத உயிர் இழந்தன. ஒரு காலத்தில் தமிழரான சேர்.பென் இராமநாதனைத் தேரிலே வைத்துச் சிங்களத் தலைவர்கள் வடம்பிடித்து இடித்துச் சென்று தெருவில், செத்துக் கிடந்த தமிழனை நாடி இடித்துச் சென்றது. தமிழர்கள் அடைக்கல் மீதந்த முகாம்களைக் கூடச் சிங்களக் காடையர்கள் விட்டு வைக்கவில்லை.

தமிழினம் எதிரிகாண்ட முதலாவது இடப்பெயர்வு

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கப்பலிலே ஏற்றப்பட்டு, அவர்கள் வடக்கு சிங்கத்த தாயக நிலமான பாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். சிங்களப் பெரும்பான்மைத்தலைமை தமிழரது தாயகக் கோரிக்கையை ஏற்காதுவிடினும்,

தமிழ் மக்களைப் பாதுகாப்பிடுக என்று பாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைத்ததன்மூலம் வடக்குச் சிங்கத்தமிழரின் தாயகம் என்ற உண்மையை அவர்களது உள்ளமனர் ஏற்றுக் கொள்ள மையமே இச்செய்கை காட்டுகிறது.

இந்த இனவெறித் தாக்குதலின் எதிர்விளைவாக வடக்கில் வாழ்ந்த ஒருசில சிங்களவர்களின் உடைமைகளாகத் தேசம் விளைந்தி ரப்பினும் ஒரு சிங்களவாதானும் தமிழ்ப் பகுதியில் கொல்லப்படவில்லை. சிங்களவாகன பாதுகாப்பிற்காகக் கப்பல்களில் ஏறித் தோடியும் சேர்த்தனர்.

இந்தக் கொடுமையான இன வெறித்தாக்குதல் சிங்களப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் மனதில் உறுதுணிவு கூடிய ஒரு எச்சரிக்கையைத் தோலிப்பது. இந்தத் தமிழர்கள் அவர்களிடையே அரசியல் போராட்டங்களினால்தெல்லாம் சிங்களப் பெரும்பான்மையின் இன, மத வெறிமீன் பண்புக் கைதிகளாகவும், தோடியாகத் தாக்கப்படுங் குற்றங்களும் இடுக்கப் போகிறார்கள் எனபதே அந்த எச்சரிக்கை அந்த எச்சரிக்கையை, பின்வந்த பல்வேறு இனவெறித்தாக்குதல்கள் மிகத் தெளிவாக நிறுவிக்காட்டின.

அரசு இந்தக் கலவரத்தை நான்தாங்கள் நீடிக்க அனுமதித்துப் பேசாதிருந்தது அதன் பிறகுதான் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கை செய்தது.

இவ்வறிவிக்கை கூட அரசின் ஒரு பொய்மைப் பொறிப்பி (முத்திரை)யாக இருந்த ஆளுநரின் தலைபிட்டாலும் முனநடவடிக்கையாலுமே நிகழ்ந்ததென்பதைத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொண்டபோது, இனிமேல் சிங்களவர்களோடு சேர்ந்து வாழமுடியாது என்ற உணர்வும், இலங்கை ஒருமைப்பாட்டில் பாரிய உடைவும் ஏற்பட்டது. இது தவிர்க்க முடியாததுங்கூட சிங்கள ஆட்சிபாளரின் அவசரகாலச் சட்டவிதிகளின் மூடுதிரைக்குள்ளே அன்றைய தமிழ்த் தலைவர்களை வீட்டுக்காவலில் வைத்துவிட்டு, 'தமிழ் மொழிகதா சீல அங்கீகாரங்களை வடிவத் தவறாகக் கூறி', தமிழ் மொழி நியாயமான பாவனை என்னுமோ சட்டத்தை எஸ்டிபிள்டு ஆர்டி பண்டாரநாயக்கா நிறைவேற்றினார்.

இதுவெழும் கண்துடைப்பு எனபது மட்டுமல்ல இந்தச் சட்டமூலம் சட்டமாக்கப்பட வுமில்லை; தடைமுறைகதா வரவுமில்லை பண்டா செல்வா

பண்டாரநாயக்காவைச் சுட்டுக்கொன்ற வழக்கில் தண்டனை பெற்றோர்.

புத்தரகித்த தேரோ

சோமராம தேரோ

எச்.பி.செய்யவர்த்தன

உடன்படிக்கையில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சிறிதளவு உரிமைகூட இந்தக்கண் துடைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கவில்லை. தமிழாசனக்கு உரிமை என்று பெயரில் ஓர் எள்ளைக் கூடக் கொடுப்பதற்கு சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் இனவாதப் பௌத்த மடங்களும் தயாராக இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட தமிழாசன, கொதித்துப் போராடக்கிளம்பியதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

இவ்வகை இனமுரண்பாட்டிற்கு கோத்திருக்க கொண்டிருந்த வேளையிற்றான். பிரிவு பாதி என்பது "சிலேன் ஏழுவைப் தேசன்" என்ற நூலை எழுதினார் காலங்காலமாக சிங்கம், தமிழ் இனங்களுக்கிடையே நிலவிய முரண்பாட்டை அவர் தனது ஆய்வில் விளக்கினார். இதனாலுக்கு முன்னுரையை எழுதிய சோல்பிரி பிரபு தானும், தனது அண்ணை கருஷா முன்னிரிழைத்த தவிரினை உள்ளபடி உணர்ந்து வருத்தம் தெரிவித்தார் ஆனால், அது காலங்கா நத வருத்தமாகவே அமைந்தது.

பிரிவு பாதி நூலின் முடிவையாகக் கூறுகிறார், "உண்மையில் இவ்வகை ஒரு பிரிவுப் பாதை அது எப்போதும் அப்படித்தான் இருந்தது. சுதந்திரத்தின் போது கொண்டுவரப்பட்டது. உலகின் ஏனைப் பகுதிகளில் உள்ள அரசியல் ஆய்வாளர்களால் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்பட்டது மான "தேசிய ஒருமைப்பாடு" என்பது, நிலையைச் சரிவர அறியாமையினாலும் மயக்கத்தினாலும் சொல்லப்பட்டதே ஆகும்." பண்டார நாயக்காவின் அவலச்சாவின் பின்னர், சிங்கம் மேலாண்மைப் போக்கு சிங்களத் தலைமையை

கணவன் வழியில் அடக்குமுறையைத் தொடர்ந்த சிரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா.

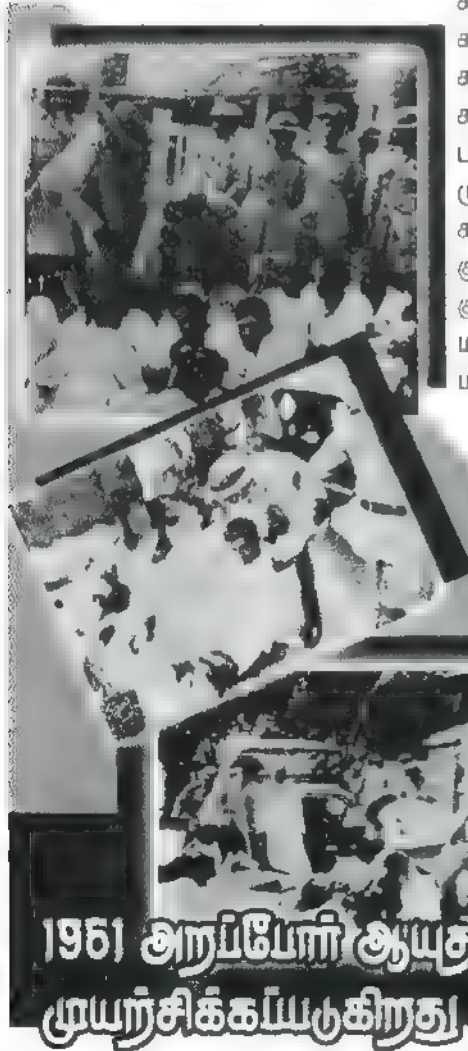
தமிழரை அழிக்கும் திட்டத்திற்குக் கூட்டமைக்கத் தூண்டின. ஏற்கெனவே இனவாதம் கக்குவதனால் மட்டுமே ஆட்சிக் கட்டிலைத்தக்கவைக்க முடியுமென்ற படிப்பினைபப் பெற்றுக கொண்ட ஐ.தே.கட்சி காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ள முனைந்தது.

தனது கணவரான எஸ்டபிள்யூ

ஆர்.ம.பண்டாரநாயக்கா தமிழகாளுக்கு வழங்க முனைந்த உரிமைகளைத் தானவழங்கவேனென வாகதுறுதி வழங்கி, தமிழகக் கட்சியின் உதவியைப்பெற்று அன்றைய ஐதேக. அரசைக் கவிழ்த்து, புன்று மாதங்களுக்குள் மறு தேர்தலின் மூலம் (1960 ஜூலை பில்) உலகின் முதல் பெண்பிரதமராக வடம் வாய்ப்பைப்பெற்ற

சீறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, பின்னர் தனது கணவரை விட மிகுந்த மூர்க்கத்துடன் தமிழா களை அடக்க முற்பட்டார். சிங்களம் மட்டும சட்டத்தைப் மிதந்த விரைவோடு செயற படுத்த முனைந்தார். இலங்கை முழுவது முள்ள அனைத்து அரசுத்திணைக்களங் களிலும் சிங்களத்தை ஆலங்கை பொடியாய் குவதில் தனது முழுஅற்றலையும் ஒருசேரக் குவித்துச் செயலாற்றினார். தமிழர்களின் மரபுவழித் தாயக நிலமான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அமைந்த நீதி மன்றங்களிற் கூட, தனது சிங்கள மொழிக் கொள்கை யை மூர்க்கமாக நடை முறைப்படுத்தி னார். இந்த இழிவு நிலையிலிருந்து மீள, தமிழ் பேசும் மக்கள

அஞ்சல் செய்ததை யறி
தந்தது சென்னை
அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட
அஞ்சல் தலை.

1961 அறப்பேரர் ஆயுத் முனையில் அடக்க
முயற்சிக்கியுகிறது

சாஜேவே செலவழியாகம் அவர்களின் தலைமையில் சட்ட மறுப்பு ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நடத்தத்தொடங்கினர். 1961 பெப்ரவரி 20 முதல் ஏப்ரல் 13 வரை, வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்த சததீபாக்கீரகம். ஏப்ரல் 14 முதல் 17 வரை நடந்த, அஞ்சல சட்ட மறுப்பு போன்ற எதிர்ப்பு இயக்கங்களை இராணுவ வல்லாண்மை கொண்டு ஒடுக்க முற்பட்ட சீறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா மீண்டும், நெருக்கடிகாலச் சட்டத்தை நடைமுறையடுத்தினார். இதனை அடுத்து, சிங்கள இராணுவமும் தமிழப் பகுதியில் முதன்முதலாகக் காலாணியைத் தாழ்த்தித் தலைவர்கள் சிறைமீட்டப்படலான தமிழரசுகட்சி தடை செய்யப்பட்டது. சுதந்திரப் பத்திரிகை தடை செய்யப்பட்டது மக்களின் கொத்புணர்வு இராணுவத்தின் சப்பாத்தின்கீழ் நசுக்கப்பட்டது சீறிமாவோ நடைமுறைப்படுத்திய இந்த இராணுவத் தீர்வைத்தான் இன்றுவரையுள்ள பேரினவாத அரசுத் தலைமைகள் தமது நியாய பூர்வமான உரிமைக்காகப் போராடும் தமிழர்கள் மீது காத்த நினைக்கின்றன. இதனாகைய கோடிய ஒடுக்குமுறைதான் சிங்களப் போளத்த வெறியினைக் காண்ப்படுத்தி வாகு வங்கியைக் கொடுக்கவைக்கும் என்பதை இன்றுவரை எல்லாச் சிங்கள அரசியல் தலைவர்களும் நம்புகின்றனர். நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர்

தமிழர்களை ஏமாற்றிய நான்காவது உடன்படிக்கை 1965

1965 இல் ஜூலை 11-ல் சேனாபதிக்காவின் தலைமையிலே பெருங்காண்மை மின்னி ஆட்சிமை அமைத்தது "அந்த ஆட்சிக்குத் தமிழரசுக்கட்சி கைகொடுத்துத் தனிப் வரலாற்றுத் தன்மையுடைய இயக்கமாகத் ததிலேதான் நிகழ்ந்தது. தமிழரசுக் கட்சி மீண்டும் நகரம் டெல்லி சேனாபதிக்காவுக்குமீட்டையே நிகழ்ந்தது ஏன் உடன்படிக்கை மீன் அடிப்படை மீலேதான் இந்த அதாவது ஜூலை 11-க்கு வழுங்கப்பட்டது.

தமிழ் மக்களை நான்காவது முறையாக, சிங்களத் தலைமை ஏமாற்றியதற்குச் சான்றாகவும் மாற்றமாறி ஆட்சிக்கு வந்த சிங்களத் தலைமைகள் தமிழர்களுக்கே வாகுத்துருக்களைக் கட்டி, அவர்களின் முதுகிலே குத்தியதற்குச் சான்றாகவும், தமிழர்களின் அரசியற் தலைமை தொடர்ந்து ஏமாறும் வந்தது

துன்பநிலைக்குச் சான்றாகவும் டெல்லி-செல்வா உடன்படிக்கை அமைந்தது.

தமிழர் ஏமாற்றப்பட்ட வரலாறு

1. தமிழ்மொழி விசேட விதிகள் சட்டத்தின் மூலம், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் ஆளுகை மொழியாகத் தமிழை ஆக்க உடன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.
2. வடக்கு கிழக்கு மாகாண நீதிமன்றங்களின் மொழியாகவும், பதிவேடுகள் பேணப்படும் மொழியாகவும் தமிழ் ஆக்கப்படும்.
3. இலங்கையிலே மாவட்ட சபைகள் ஆக்கப்படும்.
4. காணி விரிவாக்கச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்படும். இதன்படி, வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களின் குடிபேற்றும் தொடர்பாக முன்னுரிமை தமிழாகளுக்கு வழங்கப்படும் காணிகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படும்போது அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தகாணி பற்ற தமிழர்களுக்கு முதலுரிமையும் வட கிழக்கு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த தமிழர்களுக்கே இரண்டாவது முன்னுரிமையும் இலங்கையிலுள்ள ஏனைய மக்களுக்கே மூன்றாவது முன்னுரிமையும் வழங்கப்படும். இந்த உடன்படிக்கை 24.03.1965 இல் கைச்சாத்தானது. டட்லி சேனநாயக்கா தனது உடன் படிக்கையில் ஒரு பிரிவாக தமிழ்மொழி விசேட விதிகள் சட்டத்தை 08.01.1966 இல், பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றினார்.

மீண்டும் கிளந்தெழுந்த சிங்களப் பேரினவாதப்புகம்

தமிழர்களின் அவாவினைச்சற்றும் தீர்க்காத வரையறுக்கப்பட்ட மொழி உரிமையே இதில் அடங்கியிருந்தது. ஆனாலும், சற்றுத் தளர்ந்திருந்த சிங்களப் பேரினவெறிப்புதம் மீண்டும் வெளியே கிளம்பியது சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவுர் அவரது படைபட்டாளத்தினரும் பெரும் ஆர்ப்பாட்ட உள்வலங்களை நிகழ்த்தினர். இனவெறிபிடித்த பிக்குகள் கிளந்து தெருக்களில் இறங்கினர். "தேசம், தலத்தெல் (நல்லெண்ணை) மசாலவடை என்னும் வெறிக் கூச்சல் கிளம்பியது. இரத்தின சாரதேரோ என்ற இனவெறிப் பிக்கு பொலிசாரால் சுடப்பட்டுச் சாவடைம. அவன் தேசிய வீரனாக உருமாற்றப்பெற்றான் இனவாதத் தாக்கதல் ரணாபுப் பெறத் தொடங்கியது. சிறுபான்மையோருக்கு வழங்கும் சிறு

இனவெறிப் பிக்கு கிரத்தினசார தேரோவுக்கு

சிங்கள இனவெறிக் கூப்பறி அமைத்த நினைவுத்தூண்.

சலுகைகளைக் கூட, தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய தர்மீக உணர்வு காலங்காலமாக இன முரண்பாட்டு நச்சுணர்வினை வளர்த்துக் கொண்ட சிங்கள பெளத்த வெறி பங்களுக்கே இல்லாமற் போனமை ஒருசிறிதும் வியப்பானதல்ல. இதனாலேதான் ஐ.தே.கட்சி கொடுக்க முனைந்த சலுகைகளை சிறீலங்கா

மிந்நரத் குமரனாதுங்க

எஸ்.எம்.பொன்னரசு

கொல்லென் குமார்.க.ம.சீல்வரத்

சுதந்திரக்கட்சியும், சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி கொடுக்க முனைந்ததை ஐ.தே.கட்சியும் பற்றிப்பாற்றி எதிர்த்தன ஒவ்வொரு எதிர்மயின் போது இனவன்முறைகளைத் தூண்டித் தமிழ் மக்களின் நிலத்தை, உரிமை, உடைமைகளை விடங்கித் தபது ஆகிய சிபாரிப்பையும், ஆசைப்பார்ப்பையும் அகலமாக்கிக் கொண்டன. 1964இல் பேராசிரியர் செ.சுந்தரலிங்கத்துக்கு எழுதிய இந்நகரத்தங்களில் இம் முரண்பாட்டின் வடிவத்தை உள்ளடக்கிய தான் உணாவதாகச் சோல்பரிப் பிரபு மனந்தியந்து எழுதிடலானார். “இலங்கையில் ஆளுநராக நான் இருந்த காலத்தில் சிங்கள தமிழ் இனங்களுக்கிடையே இத்தனைதூரம் கசப்பான முரண்பாடு இருக்கிற தென்பதை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. சேர்.ஜே.கொத்தலாவலை தமிழர்களைச் சாண்டை பால் அடித்தாரேன்றால், பறைந்த எஸ்டபிள்யூ.ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா, அவர்கள் கொடுத்தோனாகக் கொடுத்தார்கள். தமிழர் மீதான சிங்களவரின் நன்முறை தொலைநோக்கற்றதென்பதோடு மூடத்தனமானதுமாதும் நான் பரிந்துரை செய்த அரசியலறிட்டத்தின் 29ஆவது பிரிவு சிறுபான்மையினரின் நலன்காக்கப் போதுமானதென நான் நினைத்தி நந்தேன் ஆனால், “மனித உரிமை” பற்றிப் பலிதியையும் பரிந்துரை செய்த நக்க வேண்டுமென்று இப்போது உணர்ச்சினரேன். “மனித உரிமையானது சிங்கள ஆட்சியினாலும் அதை ஆசீர்வதிக்கவோ, அவத்குள்ளாக்கவோ வல்லமை பெற்ற புத்த மடங்களாலும் கேவலமாக மீறப்படுவதைக் கண்கூடாய் உணர்ந்த பின்னரே சோல்பரி இப்படி எழுதினார்.

இனவாதத்துக்கு சிங்கள இனம் வழங்கிய

பெரும்பான்மை வலு

தமிழகளுக்கெதிரான இனவாதத்தைப் பெருமளவிற்கு 1970 ஆம் ஆண்டிலே மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, ஒரு காலத்தில் சிறுபான்மையோருக்காக உட்பட்டளவிலேனும் குரல் கொடுத்த இடதுசாரிச் சிங்களத் தலைவர்களான கொல்வின் ஆர்.டி.சீல்வா, டாக்டர் என்.எம்.பெரேரா, ரீற்றர் கெனமன் போன்றோர் ஓரணியில் கைகோத்துக்கொண்டனா லங்கா சமசமாசக்கட்சியினர் 1964இலேயே சிறீமாவோ அரசுடன் இணைந்தனர். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான தேர்தலில் முதன் முதலாக சிறீமாவோவின் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி நாடாளுமன்ற மொத்த உறுப்பினர் தொகையான 151இல் 116ஐ வெற்றிகொண்டு 2/3 பெரும்பான்மைக்குரியதாயிற்று. இதில் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி மட்டும் 91 இடங்களை வென்றது. 65 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த ஐ.தே.க 17 ஆகத் தேய்ந்தது. இரண்டு முக்கிய கட்சிகளுமே இனவாத அரசியலை மேற்கொண்டிருந்தாலும் எந்தக்கட்சி ஆகக்கூடிய அளவு தமிழர்களின் இடத்தை அழிப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கின்றதோ அந்தக் கட்சியே தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதென்பது இலங்கைத் தோதல்களின் தலைபெழுத்தாக அன்றில் நந்து இன்று வரை இருந்து வருகின்றது. அதவாற்றான் இந்த இரண்டு கட்சிகளும் மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வரக்கூடியநிலை இருந்தது. பிரித்தானிய முடியின் கீழான சுதந்திரத்தையே இலங்கை அதுவரை அனுபவித்தா நெதது சோல்பர்மாய்பின் 29

ஆ. கியாகராசா

எம்.சி. சுப்பிரமணியம்

செல்வநாயகம்

ஆவது பிரிவு சிங்களவரின் இனமத ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதனால், அதனை 2/3 பெரும்பான்மையைக்கொண்டு மாற்றியமைத்து இலங்கையைச் சிங்களப் பௌத்த குடியரசாக்கும் சிங்கள இன வெறியர்களின் நீண்டகாலக் கனவை நிறைவேற்றும் வகையிலே சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா செயற்பட்டார். இடதுசாரிகளும் அதற்குத் துணை போயினர். செல்லையா குமாரகுரியர், சி.அருளம்பலம், ஆதிபாகராசா, எம்.சி. சுப்பிரமணியம், இராசன் செல்வநாயகம், சி.எக்ஸ் மார்டின், ஆகிய “ஆறு” தமிழ்ப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அரசின் தமிழ்ஒழிப்பு முயற்சிக்குத் துணையாகப் போயினர்.

ராஜன் செல்வநாயகம்

சி.எக்ஸ் மார்டின்

செல்லையா குமார குரியர்

இடதுசாரித் தலைவராக இருந்து ஒரு காலத்தில் “ஒரு மொழி யென்றால் இரண்டு நாடுகள் இரண்டு மொழியென்றால் ஒருநாடு” என்று பேசி சிங்களச்சட்டத்தை எதிர்த்த கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா குடியரசு யாப்பின் சிறியாகினார். சிங்கள இனத்திற்குள்ளே மெலிதாக முளைவிடத் தொடங்கிய இன, மத சகிப்புத் தன்மையைக்கூடச் சிங்கள இனவாதம் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. நிலமின்மை, போன்றவற்றால் விரக்தியுற்ற சிங்கள இளைஞர்கள் மார்க்சிய சிந்தனையால் கவரப்பட்டு 1971இல் ஜே.வி.பி. என்ற அமைப்புக் கூடாக வெளிவந்து நோகனவிஜயவீர தலைமையில் சிங்களச்செய்தபோது அவர்களின் புரட்சி இராணுவ வனகரத்தாற் கொடுமையாக நகர்த்தி அடிக்கப்பட்டது.

10,000இற்கு மேற்பட்ட சிங்கள இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். 15,000இற்கும் மேற்பட்டோர் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர். அல்லது சரண அடைந்தனர். சொந்த இனத்தவரையேயாமலும் சிங்களப் பெளத்த மேஸ்மட்ட நலன்களுக்கு மாறாகக் கிளாந்தெடுத்த போது இரட்டைக் கரங்கொண்டு நகர்த்திய சிறீமாவின் அரசு தமிழர்களைப் பற்றிச் சித்தித்து அவர்களுக்கு நீதி வழங்குமென எதிர்பார்ப்பதில் எவ்வித பொருளுமில்லை.

தமிழினத்தை அடிமைகளாக்கிய முதலாவது குடியரசு யாப்பு

புதிய குடியரசு பற்றிய வரைவுக்காக ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபையை 1970 யூலைமில் சிறீமாவோ கூட்ட. அது 1972 மேமில் புதிய சட்ட வரைவினை முடித்தது. தொடக்கத்தில் தமிழ்த் தலைவர்கள் இந்தச் சட்டவரைவுச் சபையிற் பங்குபற்றியபோதும் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட தமிழர் நலன்பற்றிய எந்தவொரு முன்மொழிவும் அங்கு ஏற்கப்படவில்லை.

இணைப்பாட்சி அமைப்போடு கூடிய தன்னாட்சி உரிமையுள்ள 5 பிராந்தியங்களும் தமிழகத்துத் தேசிய மொழித்தகதியும் இந்தியத்தமிழர் பற்றிய முன்னேற்றகரமான விசீதரம் சட்ட வரைவிற் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென முன்மொழிந்து அவை கேட்கப்படாது புறந்தள்ளப்பட்ட நிலையில், தமிழ் உறுப்பினர்கள் 19பேரில் 15பேர் சபையைவிட்டு வெளியேறினர்.

இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் 1972 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22 ஆம் நாள் புதிய குடியரசு யாப்பு தமிழர் விருப்புக்கு மாறாக அரசுக்குரியது. ஏற்கெனவே தமது உரிமைகள் பலவற்றை இழந்துவிட்டிருந்த தமிழ் இனம் புறநாகப் புறந்தள்ளப்பட்டு, இரண்டாமநிலையானதுதான் என அரசியற் சட்டத்தின் மூலம் உறுதியாக்கப்பட்டது.

குடியரசு யாப்பின் நடைமுறைநாள் அறிவிக்கப்படும் பொழுதே பௌத்தத்தின் முதன்மை “Tenth day of the waxing moon of vesak in the year 2515” எனவே சொல்லப்பட்டது. 2515 என்பது புத்த ஆண்டையும் மாதம் சிங்களப் பௌத்த மக்களின் வெசாக் கொண்டாட்டத்தையும் குறித்து நிற்பதொன்றே ஆட்சியாளரின் குறுக்கிய நோக்கைக் குறித்து நிற்கின்றது இந்த யாப்பின் மூலம் இலங்கைக்கு மிகப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே வந்தடைந்த பௌத்தம் முதன்மை இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது. நீண்ட காலமாகப் பௌத்தமடங்கள் கண்டுகளவு, யாப்பின் இரண்டாவது இயல் 6 ஆம் பிரிவினால் நனவாகியது. சிறிலங்கா குடியரசின் முதன்மைக்கும் சீராட்டுதலுக்கும் உரியதாகப் பௌத்த மதம் யாப்பிலே தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது. பிரிவு 7 இன்படி சிறிலங்காவின் ஆள்கை மொழியாகச் சிங்களம் யாப்பிலே உறுதியுரைக்கப்பட்டது. எஸ்டபிளவு, ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவினால் கொண்டு வரப்பட்டு எவ்வகையிலும் நடைமுறைக்கு வராத தமிழ் மொழி (விசேடவிதிகள்) சட்டத்தின்படியே, தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு இருக்கும் எனக்கூறியது யாப்பு. சிங்களவெறி அத்துடன் அமைதி கொள்ளவில்லை. தமிழ் மொழி (விசேடவிதிகள்) சட்டத்திற் கூறப்பட்ட எந்த வொரு விதியும் குடியரசு யாப்பின் விதியெனக் கொள்ளப்படத்தகாதது என்றும், குடியரசு யாப்பு விதியிலும் குறைந்த தகுதி உடையதாகவே இருக்கும் என்றும் புதிய யாப்பு தமிழ் மொழியின் மீது இனவாத ஆப்பினை இறுக்கியது. தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது கரிநாடாக, குடியரசுச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாள் (22.05.1972) அமைந்தது. தமிழர் சிங்களவா ஆகிய இரண்டு இனத்தவர்களும் ஒன்றிணைந்து இலங்கைக்குள் இன்மேல் தத்தையது இன். மொழி நலன்களைப் பேணிவளர்த்து இந்நகர் முடியாதென்ற எண்ணத்தைத் தமிழர்களிடையே ஆணி அறைந்ததுபோல் அறிவித்தது இந்த முதலாவது குடியரசு யாப்புத்தான்.

தமிழீழம் பெறுவது காலத்தின் தேவை என்பதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் உணரத் தொடங்கினா. வரலாற்றுப் பெருமையும், தன்னாட்சி உரிமையும் இருந்தபோதும், சிங்களவரோடு ஒன்று சேர்ந்து வாழலாம் என்ற எண்ணத்தில் பல்வேறு ஏமாற்றங்களையும் இழிவுகளையும் எதிர்கொண்ட தமிழ்த் தலைவர்களுக்கு, சிங்களம் கொடுத்த மரண அடியாக இந்தக் குடியரசுயாப்பு அமைந்தது.

தமிழ் அரசுக் கட்சித் தலைவர் சா.ஜே.வே செல்வநாயகம் அவர்கள் 1958 கலவரங்களின் போதே, “தமிழர்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்குத்தள்ளப்படுகின்றார்கள்” என்று கூறினார். தமிழ் மக்கள் இந்தக் குடியரசு அரசியல்

தந்தை செல்வா, அறிந்தலிங்கம்
கி.சுந்தரலிங்கம், சிவசிதம்பரம்

கூட்டணிக்கான முயற்சியில் ஞானமூர்த்தி.

தமிழ்த் தலைவர்கள் 1972

மாபபை ஏறகவீல்லை எப்பதை அலா இடைத் தேர்தலின் ஊராகநிறுவ முனைந்து. நாடாளுமன்றத்தில் தனது உறுப்பினரையைத் துறந்தார். இடைத் தேர்தலை நடத்தத் துணிவற்று நீண்டகாலம் தள்ளிவைத்த சிங்கள அரசு, தனது ஷாசிப்பொறிடை முடிபை மாக முடுக்கவிட்டு, தனக்கு வாய்ப்பான கூழலை ஏற்படுத்தி அதன் பின் தேர்தலை நடத்தியது.

குடியரசை நிராகரித்த காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தல்

தமிழர்களுக்கும் ஒரு தனிப் பகுதி என்ற கோரிக்கையின் பேரில் 1975 பெப்ரவரி இடைத்தேர்தலில் திருச்சி ஜே.வே. செல்வநாயகம் அவர்கள் பெரு வெற்றியைக் கண்டார். முன்னைய தேர்தலில் பெற்று வாக்கிலும் 12,000 கூடுதலான வாக்கோடு அவர் வெற்றிபடைத்தானது. சிங்களவர்க்கு குடியரசு அரசியல் அமைப்பை முற்றாகப் புறந்தள்ளி, தனித்தமிழியம் என்ற கோரிக்கைக்குத் தமிழ்மக்கள் கொடுத்த ஒப்புதலாகவும் அமைந்தது இவ்வகை அசின் சார்பில் அந்த இடைத்தேர்தலில் நின்று தோல்விபற்ற இவ்வகைக் கம்பயுனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளர் திருவ. பொன்னமபலம் பிறகாலத்தில், மனச்சாட்சி மீன உந்துதலால் தனது வாக்கினை "சாஜே வே செல்வநாயகத்துக்கே அளித்தேன்" என்று மனநிறுத்து ஒப்புக்கொண்டார். தமிழினத்துக்கு ஏற்பட்ட மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் தமிழர் தலைவர்கள் ஒருமைப்பாடு காணவேண்டிய நெருக்கடியில் தமிழரசுக்கட்சி, தமிழ்க்காங்கிரஸ், இவ்வகைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சமூகதமிழர் ஒற்றுமை முன்னணி ஆகிய கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து தமிழா கூட்டணி என்ற பெயரில் சமூகதமிழர் ஐக்கிய முன்னணியை அமைத்தனர்.⁹⁷

இதுவே பிறகு 1976 மே மாதம் 14 ஆம் நாள் வட்டுக்கோட்டை, மாநாட்டின் போது "தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்று பெயர் மாற்றிக் கொண்டதுடன் தமிழீழம் அமைப்பதே தமது இலக்கு எனவும் அறிவித்தது தமிழ் மக்கள் ஒரேமுகமாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பின்னே திரண்டனர் கடந்த காலங்களில் சிங்களத் தலைவர்களினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தமிழர்கள் அனைவரையும் ஒன்றுபட வைத்தது. குறிப்பாக 1970 இந்தியப் பிரதமர் சிந்தாமணி தலைமையிலான அரசு தமிழர் கல்வி மீதும், கலைப்பண்பாட்டின் மீதும் நிகழ்த்திய குறிவைத்த தாக்குதல் அதற்குப் பெருங்காரணமாய் அமைந்தது.

தமிழிளைஞர்களைக் கிளர்ந்தெழவைத்த தரப்படுத்தல்

தமிழ் மாணவர்கள் சிறுபான்மையினராக இந்திய போதும் வளக்குறைவான நிலைமிலும் ஆர்வத்தோடும் அக்கறைபோடும் கல்வி பயின்று வந்ததால் பல்கலைக்கழக அனுமதியில், குறிப்பாக பெற்றியிபற்றுகிற அனுமதியில், இனவிகிதாசாரத்துக்கு மேற்பட்ட இடங்களைப் பெற்று வந்தனா திறமை அடிப்படையில் தமிழ் மாணவர்களின் நுண்ணறிவுடன் போட்டியிட முடியாத சிங்கள மேன்மட்டத்திலிருந்தும் பௌத்தமட்டங்களிலிருந்தும் சிங்கள மாணவர்களை

மேலே தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற அடித்தம் சிங்கள அரசுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏதாவது ஒரு முறையில் தமிழ் மாணவர்கள் உயர்கல்வி அனுமதியைக் குறைத்தால் அடுத்த தேர்தலிலும் தனது வெற்றி வாம்ப்பைப் உறுதிப்படுத்தி கொள்ளலாமென்ற வஞ்சக எண்ணம் சீரீமாவோடுவந்த இரந்தது. இதைத் தொந்து அரசாங்கம் தீட்டிப் திட்டத்தின் வெளிப்பாடுதான் தமிழ் மாணவர்களின் சீறுத்ததைக் கிளர் அவர்களை அரசி பல் அரங்கத்தில் நுழைபவைத்த "தரப்படுத்தல்" என்ற

கொடிய திட்டமாகும். 1970 இல் கொண்டு வரப்பட்ட இத்திட்டம் பலகலைக்கழக அனுமதியில் ஒரே காலத்தில் படித்து, ஒரே தேர்வை ஒரு நாளில் எழுதினா லும் தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள வரை விடக் கூடுதல் மதிப்பெண் களைப் பெறவேண்டிய ஒரு கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தியது.

1970 தரப்படுத்தலின் விவரம்		அனுமதி பெற்ற தமிழ் மாணவர்கள்	அனுமதி பெற்ற சிங்கள மாணவர்கள்
பொதுவாகப் பேராசிரியர் சிங்களவர்	86	21	
தமிழர்	80	150	
கட்டுத்ததை - சிங்களவர்	60	212	
தமிழர்	53	112	
மருத்துவம் பேராசிரியர்	187	229	
சிங்களவர்	103	359	
தமிழர்	27		
பல் மருத்துவம் " "	24		
தமிழர்	25		
சிங்களவர்	17		
தமிழர்	15		
மருத்துவம் " "	3		
தமிழர்	11	173	
சிங்களவர்	41	183	
தமிழர்	108	783	
சிங்களவர்	92	394	
தமிழர்	16	180	
சிங்களவர்	28	291	

பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்ற தமிழ் மாணவர்கள்						
	1969-70	1970/71	1971/72	1972	1973	1974
அனுமதி பெற்ற தமிழ் மாணவர்கள்	274	325	313	369	309	183
அனுமதி பெற்ற சிங்கள மாணவர்கள்	483	408	347	346	182	143
அனுமதி பெற்ற மொத்தம்	483	409	393	349	233	174
அனுமதி பெற்ற தமிழ் மாணவர்கள்	73	76	68	81	100	100

மேலே உள்ள அட்டவணைகளில் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மாணவர்கள் அனுமதி பெற்றவர்கள் 80% அதிகமாக பெருகியதே காரணம். தமிழ் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் 20% விசேஷத்திலும் குறைவாகவே அனுமதி பெற்றவர்கள்.

கல்வி அமைச்சர் பதியுதீன் மொகமட்

இதனால், தமிழ் மாணவரின் பல்கலைக்கழக அனுமதி திடீரென வெகுவாகக் குறைந்தது. இந்தத்திட்டத்திற்கு, பல்கலைக்கழக கல்வி மாளிகளிடம் இருந்து கூட எதிர்ப்புக் கிளம்பியதால் 1973 இல், இன்னும் மெருகுபடுத்தப்பட்ட தரப்படுத்தற்றிப் த்தை, சீரீமாவோ அறி நுகப்படுத்தினார். மாணவா தோற்றும் மொழி பினைக் கொண்டு பல்கலைக்கழக அனுமதி தரப்படுத்தல் செய்யப்பட்டது 1974இல். தரப்படுத்தல் புள்ளிகளிலான தேர்வு முறைககுப் பதிலாக மாவப் டட்டத்தில் அனுமதிப் பங்கு என்ற மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டது இதைத் தொடர்ந்து 1974, 1975களில் விஞ்ஞானத்துறையிலான பல்கலைக்கழக அனுமதிகளில் தமிழ் மாணவர்களின் தொகை, அவர்தம் இன விகிதாசாரத்தைவிட

தமிழ் மாணவர் பேரவை உறுப்பினர் சிலர்

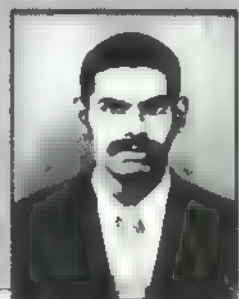
சத்தியசீலன்

சிவகுமார்

தங்கத்துரை

நடேசதாசன்

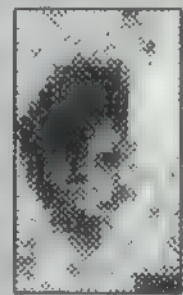
பிரபாகரன்

அமரசிங்கம்

திசைவீரசிங்கம்

சபாலிங்கம்

மிகவும் கீழே விழ. சிங்கள மாணவர் தொகை பெரும் எழுச்சி கண்டது. இருந்தும் இந்த முறைக்கு, கொழும்புப் பள்ளிகளிலிருந்தே எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. தமிழர்களின் எதிர்ப்புக்குக் காது கொடாத சிங்கள அரசு, கொழும்பு சினத்தவுடன் வேறொரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. 70% அனுமதி திறமை அடிப்படை மிலுர் 30% மாவட்டப் பங்கு ரீதியிலும் அமையும் என்ற திருத்தம் வந்தது. இந்த 30% இலும் அரைப்பங்கு பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. திட்டமிட்ட இக்கல்வி ஒதுக்கல் திட்டத்தில் தமிழ் மாணவர்களின் எதிர்காலம் இருளத் தொடங்கியதால் ஒன்று சேர்ந்த அவர்கள் 1970 இல், மாணவர் பேரவை என்ற தமது அமைப்பின் மூலம் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினர். இதுதான் பிறகுலத்தில் சிங்கள அரசுகளின் கொடிய அடித்தளங்களினால் ஆயுதம் தாங்கிய இளைஞர்கள் தமிழர் இனத்திற்குள் இருந்து வெளிவருவதற்கு முதன்மைக் காரணிகளில் ஒன்றாகியது.

பேரினவாதத்துக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த

தமிழ் மாணவர் பேரவை

சத்தியசீலன், சபாலிங்கம், முத்துக்குமாரசாமி, பெரிமசோதி, சிவகுமார், பிரபாகரன், தங்கத்துரை, நடேசதாசன், அமரசிங்கம், திசைவீரசிங்கம் போன்றோர் மிகவும் ஆர்வத்தோடு இம்மாணவர் பேரவையில் உறுப்பினராகச் செயற்பட்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் சத்தியசீலன் 1973 பெப்ரவரி 23 இல், சிறிலங்கா

காவற்றுறைமிடம் பிடிப்பட்டார். சிவதமரன் 1974 ஆன்ஸ்டில், கோப்பாயில் இலங்கை அரசு படைமால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டபோது நஞ்சுண்டு தற்கொலைச் சாவடைந்தார். தங்கத்துறை, நடேசதாசன் வெலிக்கடை மில் கொல்லப்பட்டனர். மாணவர் பேரவைபென இயங்கியவர்களில் முதன்மையானவர்களிற் பலர் பின்னர் ஒதுங்கிவிட, பிரபாகரன் மட்டுமே தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவராக தமிழீழ மீட்புப் போரில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு, இன்றும் அதை முன்னெடுத்து வருகின்றார். தமிழ் மக்களின் மொழி, மத, கல்வி உரிமைகளிற் கைவைத்த அன்றைய சிறீமாவோ அரசு தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுச் சுதந்திரத்தைக்கூட அனுமதிக்கவில்லை.

சிங்களப்படை தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நடத்திய படுகொலை

1974 ஆம் ஆண்டு சனவரி மீல், இன இரண்டுகர்களினதும் அரசினதும் பல்லேறு ரா்நிக கட்டைகளுக்க இடைபேயும் பேரெழுச்சியோடு மாழப்பாணத்தில் 4 ஆவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு எட்டுநாட்கள் நடைபெற்றது. (3-10 சனவரி 1974) இறுதி நாளான 10.01.1974 அன்று, மாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் திருச்சி மமால் புகமது கல்லுமின் பேராசிரியர் நைனா முகமது அவர்களின் இலக்கியப் பேச்சை திரண்டிருந்த மக்கள் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, திடீரென ட்ரக் வாகனங்களில் வந்த சிங்களக் காவற்றுறை மினர் மக்களைக் காரணமின்றித் தாக்கத் தொடங்கினர்; கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டுகளை ஏவினர்; மின்சாரகமபிகளை அறுத்து

வீழ்த்தினர். மின்னொழுக்கினால் ஏழு தமிழ்

மக்கள் கருகிமடிந்தனர். மேலும்

இருவர் கூட்டத்தில் நகங்கிச்

செத்தனர். தொடர்ந்து நான்கு

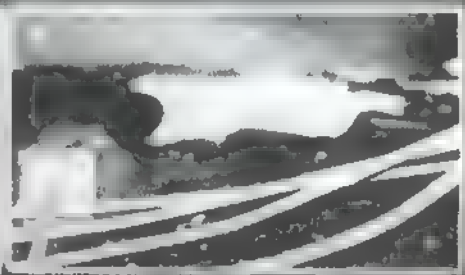
நாட்களாக மாழ்ப்பாணத்

தெருக்களில் கட்டவிழ்த்து

விடப்பட்டுத் திரிந்த சிங்களக்

காவற்றுறைமின் தமிழ்மக்களைக்

கொண்டிருந்தாகி, தமிழர்களின்

மாழ் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலை

தாயகத் தலைநகரிலேயே தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலையைத் தோற்றுவித்தனர்.

சிங்களப் பேளத்த இனவெறியின் இந்த வீச்செல்லை யாழ்ப்பாணம் வரை நீண்டு வருவதற்கு சிறீமாவோ அரசின் அரசியல் அதிகாரிகளாக எல்லாவகையான சலுகைகளையும் அனுபவித்து வந்த யாழ்மேயர் அல்பிரட் துரையப்பா போன்ற சில தமிழர்களும் காரணமாக இருந்தனர் என்பது வேதனைக்குரியது தான்.

இறந்து போன ஐவர் 14தொடக்கம் 26 அகவைக்

குள்ளானவர்கள். இத்துயர நிகழ்விற்கு வித்திட்ட உதவிப் பொலிஸ் கமிஷினர் சந்திர சேகராவின் இனவெறிச் செயலைப் பாராட்டி மதிப்பளிக்கும் வகையில், அவருக்குப் பதவி உயர்வும் பாதுகாப்பான இத்துக்கு இடமாற்றமுட வாய்க்காது அன்றைய சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசு, இந்த நிகழ்ச்சி தமிழ் இளைஞர்களின் உள்ளத்திலே தமக்கான உறுதியான தன்னாசீத தமிழ் ஈழத்தின் தேவையை ஆழமாக விதைத்ததில் விடப்படு ஒன்றுமில்லை."

சிவகுமாரனின் வீரச்சாவு ஏற்படுத்திய பேரெழுச்சி

தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதமேந்திய நிலையில் சீர்திருத்த அரசு எதிர்கொள்ள முடிவெடுத்ததற்கு, தமிழ் மக்கள் சுதந்திரத்தின் மீது பற்றித் தகராசியான தோல்விகள், துயரங்கள், இழப்புகளின் பட்டநெடுகள், மொழி இன, பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளுக்கு எல்லா வகைகளிலும் தடைபாக்கி நடுத்த சிங்களப் பேளத்த இனவெறி விலங்குகள் காரணமாகித் தமிழர்களின் மென்முறை எதிர்ப்புக்கள் இராணுவ வல்லமையினாலே தகாத்தெறிமயப்பட்டபோது, அமைதி யாகக் கேட்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகள் அசட்டை செய்யப்படாத சாக்கடைக ளுள் வீசப்பட்டபோது, காலத்திற்குக்காலம் சிங்களவர்களால் கட்டிவிடத்து விடப்பட்ட இனக்கலவரங்களின் புண்கள் மேலும் மேலும் ஆறாத எரிச்சலைத் தந்தபோது: நாடாளுமன்ற அரசியலினால் சிங்களப் பேளத்த இனவாத நோயைத் தீர்க்க முடியாது என்ற நிலையில், வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட தொன்மைக்குரிய தமிழ் இருப்பை உறுதி செய்யும் வகையிலே தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் தாங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. உரும்பிராய் சிவகுமாரன்

யாழ் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின்போது

கொல்லப்பட்டோர்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

ம. சிவகுமாரன்

தொடர்ச்சியான முயற்சியின் இறுதி மில். சுற்றிவளைத்த சிங்களக் காவற்புறையினிடம் அகப்படாது தன்னைத் தானே அழிததுக் கொண்டு வீரசாணை அண்ணத்துக் கொண்டது. தமிழீழ விடுதலைப்போராட்ட வரலாற்றில்

இளைஞாக எங்கடையே பேரேடிச்சியையும், இனவுண்பவையும் கிளர்ந் தெழவைத்தது. சுழத் தமிழரின் இழந்த உரிமையை மீட்கும் முயற்சியின் இலக்குத் தவறாத முதற்குண்டு, தமிழராய் இருந்தும் தமிழினத்துக்குத் தீமையே செய்துவந்த அஸ்பிரட் துரையப்பாவின் தலையில், பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் கோவிலில் 27.07.1975 அன்று இறங்கியது

தமிழர்களின் விடுதலை வேட்கையும் தமிழீழச் சிந்தனை விரிவும் அதைநோக்கிய செயற்பாடுகளும் மெல்ல மெல்ல வளரத்தொடங்கின. அதேநேரம், சிறீமாவோ அரசின் இனவெறிச் செயல்களும் தொடரவே

செய்தன புத்தளம் பெரிய பள்ளிவாசலில் தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்த 7 இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் சிங்கப்போலீசாரின் கண்காணித்தனமான துப்பாக்கிச் சுட்டில் பள்ளிவாசலின் உள்ளே இரத்தம் சிந்தி உயிர் துறந்தனர்.

தமிழினத்தை மேலும் நகக்கிய ஜே.ஆர் இரட்சியல் யாப்பு

1977இல் நடந்த தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனா தலைமையில் மிகப் பாரிய வெற்றியோடு ஆட்சிக்கு வந்தது. அதுவரை எந்தவொரு தேர்தலிலும் நேராத மாபெரும் வெற்றியை அப்போது இருந்த தேசியப் பேரவையின் மொத்த உறுப்புரிமையான 168இல் 140ஐ ஐக்கிய தேசியக்கட்சி வெற்றிகொள்ள,

சிறீலங்கா சுதந்திரகாட்சி & தொகுதிகளை மட்டுமே மிகக்குறைந்த வாக்குகளினால் வெல்ல முடிந்தது சிறீலங்கா ஏற்றையாட்சி அரசியல்மைப்பை ஏற்கமுடிந்தது. தமிழர்களின் தாயக மீட்புக் கோரிக்கையோடு தேர்தலில் நின்ற தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி தான் போட்டியிட்ட 22 தொகுதிகளில் 17ஐக் கைப்பற்றியது தமிழ்சுழம்

என்ற தனிப் பரிசிற்கான அசைக்கமுடியாத ஆணையை தமிழ் மக்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்களுக்கு வழங்கினர். பிரதமராக வந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா சிறிலங்காவின் 2ஆவது குடியரசுப் பாப்பை உருவாக்கி, தன்னை சாவவல்லமையும்

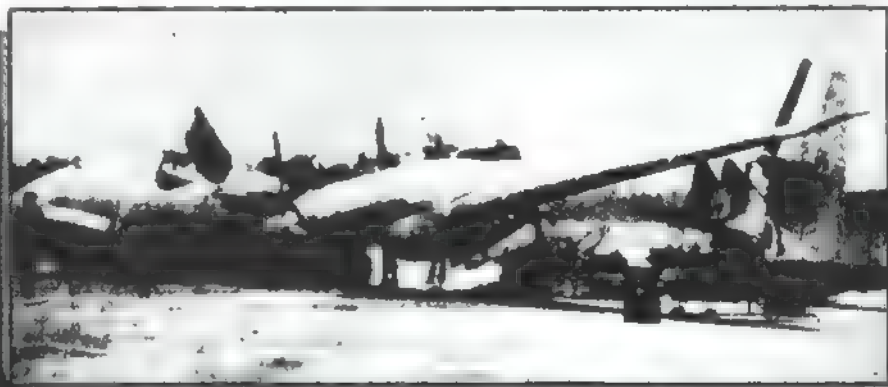
நிறைவேற்றதிகாரமும் கொண்ட அதிஉத்தம அதிபராகச் செய்துகொண்டார். இந்தக் குடியரசுப்பாப்பும் பௌத்த நெட்டாண்டுக் கணக்கையே அலகாகக் கொண்டு 07.09.1978இல் நடை முறைக்கு வந்தது.

தமிழர்களின் நிலைமையோ சற்றும்

புத்தளம் பள்ளிவாசல் படுகொலை பற்றி சுதந்திரன் செய்தி 1976

திருந்தவில்லை. முதலாவது குடியரசு போலவே இலங்கை ஒரு பௌத்த சிங்களக் குடியரசு என்பதை, புதிய அரசியல் பாப்பும் உறுதி செய்தது புத்தச்சனத்துக்கு முதன்மையான சிராட்டலும் சிங்களமொழிக்கு ஆளுகை மொழி அந்தஸ்தும் வழங்க இரண்டாவது பாப்புத் தவறவில்லை. 1980 வரைபில் தமிழர்களின் உரிமைக் கோரிக்கை செவி மட்டில் உறுதிய சங்கங்களே இருந்தது இராணுவ வல்லமை கொண்ட சிறிலங்கா அரசுக்கு வெறுங்கையான தமிழர்களின் ஈனக்குரல் கேட்காமல் இருந்ததில் விடப்போதுமில்லை 1977 இன் பின் மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சியடைந்த தொடங்கிய அபிவிருத்தி தாங்கிய தமிழ் இளைஞர்கள் அவ்வப்போது சிங்களப்படை மினரைத் தாக்கியபோது, சிங்கள அரசு அக்கறை கொள்ளவில்லை. 1961 இல் கச்சேரிமுன் நடந்த பெரும சத்தியாக்ரகம் போராட்டத்தை நசுக்க ஏவ்விடப்பட்ட இராணுவம் தமிழர் நிலங்களிலே தங்கி விட்டமையாலும் தமிழ் நிலங்களில் அபைந்த காவல் நிலையங்கள் கூட பெரும்பாலாகச் சிங்களவரையே கொண்டிருந்தமையால் எப்போதாவது எழக்கூடிய தமிழர் ஆபுதக்கள்ளர்ச்சியை முளையோடு கிளவிவிடலாம் என்ற நினைப்பை அரசுக்கு இருந்தது மேலும் முப்படைக்கும ஆட்சேர்க்கப்பட்ட போது ஓர் ஈனத் தமிழர்களைத் தவிர எல்லோரும் சிங்கள இதைதவர்களாகவே சேர்க்கப்பட்டனர் எனவே "தேசியப்படை" என்ற பெயர் சிறிலங்கா பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எவ்வகையிலும் பொருத்தமானதல்ல தனிச்சிங்களப் படைமாக வடிவமைக்கப்பட்டு சிங்கள மாமன்னர்களினதும் தளபத்களினதும் பெயர்களிலே அணிகள் பிரிக்கப்பட்டு தமிழர்களின் உரிமைக் குரல்லனையைத் தேவைப்படும் போதெல்லாம் நெரிப்பதற்கு

வசதியாக, வடக்கு கீழுக்கு மாகாணங்களில் நிலைகொள்ள வைக்கப்பட்டிருந்தன. பாதுகாப்புப் படைச்சேர்ப்பில் மட்டும் இது நிகழ்ந்ததென்பதல்ல. தொழில்வாய்ப்பின் எல்லாத் துறைகளிலும் 90இற்கு மேற்பட்ட விடிககாட்டிணைச் சிங்களவர்களே பெற்றுக் கொண்டனர் இது காலப்போக்கில் இன்னும் அதிகரித்துக் கொண்டே போயிற்று. திட்டமிட்ட தடிபேற்றை திட்டங்களால் சிங்களத்தாயக எல்லை, கீழ்க்கில் மட்டுமன்றி வடக்கு நோக்கியும் மெல்லமெல்ல நகர்த்தொடங்கியது.

1978 அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த அன்று புலிகளால் துக்கக்கிடமிட்ட அரசின் விமானம்

இந்தத் திட்டங்களை அரசே செயல்படுத்தியது அல்லது இனவாதிகளான சிங்களவா இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த. பொருண்மியப் பாதுகாப்புக் கவசங்களை அரசு அளித்தது சிங்களவருக்கு மீளாவிடாவிடா விரிவாகக்கொண்டிருப்பதில் நடத்தப்பட்ட. தடிபேற்றை இவ்வகை இந்தப் திட்டங்களின் இந்நிலைக் கேள்விக்குறிப்பாகத் தொடங்கியபோது, தமது தாயக நிலஇழப்பினால் வெகுண்ட தமிழர்கள் தமது எதிர்ப்புகளைப் பல்வேறு வழிகளில் காட்டித் தொடங்கினர்.

1977இல் ஜே.ஆரால் உருவேற்றப்பட்ட இனவெறித் தாக்குதல்

இதற்கெல்லாம் சிறிலங்கா அரசு கேளாச் செவிபராகவே இருந்து வந்தது. 1977இல் பிரதமரான ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா "போராளியைச் சமாதானம் என்றால் சமாதானம்" என்ற வீரநாயகப் பேச்சு இவ்வுருவத்தைத் தொடர்ந்து. 1977இன வனமுறையு னுந்தான் ஆட்சிபைத் தொடர்ந்தார். வழமைபான இனக்கலவரங்கள் போலவே, 1977இலும் தமிழர் உரிமை இழப்புகளை எதிர்கொண்டனர் தமிழ்ப்பெரியவர்களின் கல்லுநங்கள் (சிலைகள்) உடைமைகள், ஊரடிகள் கோவில்கள் எனபன சிங்கள இராணுவ, காவற்படை மீனரால் அடித்து நொக்கப்பட்டன. தமிழ் இளைஞர்களிடையே ஏற்பட்ட விரகதி, அவர்களை ஆயுதக்கொள்கை மூலம் தமிழீழத்தை மீட்கவேண்டுமென்ற ஆவலை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது விபப்பல்ல. இந்த இயக்கங்களில் 1976.05.05 ஆம் நாள் முதன்முதல் தோன்றியதுதான் "தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்" இயக்கம்.

முதலில் “புதிய தமிழ்ப் புலிகள்” இயக்கமாக அது இருந்தது. திரு.வே.பிரபாகரன் தலைமையில் இன்றுவரை வலிமையும் அர்ப்பணிப்பும் கட்டுப்பாடும் நிறைந்த இயக்கமாகவும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழீழ மீட்புப் போரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஈரோஸ், ரேலோ, ஈ.பி.ஆர்.எஸ் எப்., புளொட், போன்ற பல இயக்கங்கள் தொடக்கத்தில் ஆயுதப்போராட்டத்தை நிகழ்த்த முனைந்தாலும் காலப்போக்கிலே தமது வலுவின்மை களைக் கொள்கை முனைப்பையும் இழந்து சிங்களப் பேரினவாத அரசியலுக்குள் தம்மை முற்றாகவே கரைத்துக் கொண்டன. ஈரோஸ் அமைப்பின் ஒருபகுதி பின்னர் மட்டும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் நிபந்தனையும் தேவையையும் உள்ளடக்கி உணர்ந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் இணைந்து போராட முன்வந்தனர்.

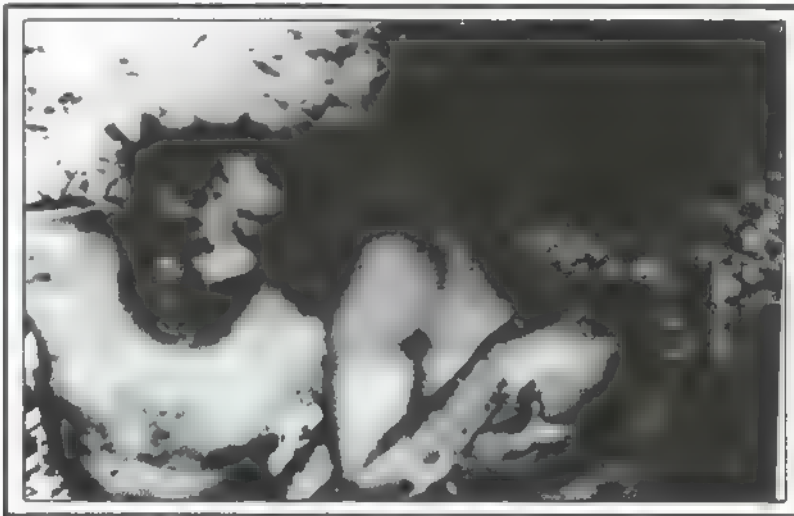

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தனது வடநாட்டில் 1976 மே 14 இல், தமிழீழக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது. தமிழ் மக்கள் தமது விடுதலை வேட்கையை 1977 தேர்தலில் மீத ஆணித்தரமாக வெளிப்படுத்தினர். தமிழீழ விடுதலையை நோக்கிய தமது செடறுபாட்டை வீரவாகுத்துறையுடைய த.ஐ.வி.சு. பராளுமன்ற எதிர்க்கட்சிப் பதவி மீண்டும், தேர்தல் அரசியலுடைய தன்னை முற்றாகக் கரைத்துக் கொண்டது இதனால் தமிழ் மக்களில் நுழை ஆடதம் ஏந்திய தமிழ் இயங்கங்களில் நுழை தன்னைப் பெற்று அதன் உருவாக்கத்தைக் கொண்டது.

இருப்பினும், தமிழர் ஒருவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகக்கூட இருப்பதைச் சிங்களப்பௌத்த பேரினவாதத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அரசிலோ எதிர்க்கட்சியிலோ கடிவாளம் பிடிப்பவர்கள் சிங்களப் பௌத்தராகவே இருக்கவேண்டும் என்பது அவர்களின் வரலாற்றுத் தத்துவம் இதனாற்றான் டி.எஸ்.

சேனநாயக்கா, ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா, என்.டபிள்யூ.ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா போன்ற சிந்தைவச சிங்களவர்களாக, தம்மைப் பௌத்தசாசனத்தின் பெருந்தூதுவராக புரவலராக இனங்காட்டியே தமது பதவிகளையும் வாகத வங்கியினைபுறத் தக்கவைத்துக் கொண்டனர்.

தமிழ்நாடு இந்துஷமான த.ஜ.வி.மு. செயலாளர் நாயகம் அ.அமிர்தலிங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வந்தபோது, சிங்கள பௌத்தப் பேரினவாதம் அவரை அப்பதவி மீள்நுது அகற்றுவதற்காக மாற்று வழியை ஆராய்ந்தது. ஆளும் ஐதே கட்சி மீள்நுது சிலா சீரில்லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு மாற்றி அதன்மூலமாக சீரில்லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் உறுப்பினர் தொகை த.ஜ.வி.நிதலை முன்னணியின் தொகையை மேலாண்டு செயலாளர் இலங்கைப்பாராளுமன்ற வரலாற்றில் என்னுமே நிகழ்ந்தது வகையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, உலகில் எங்கும் நடக்காத புதுமையையும் சிங்கள இனவாத அரங்கேற்றம்தான் தமிழரான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தனது ராஜ்யப்பினை இழக்க அந்த இடத்தை அநுராதாபுரநாயக்கா மீட்டதற்குக் கொண்டு தமிழர்களுக்கு வாழ்விப்பையும் உரிமையையும் மறுப்பதில்,

1979ஆம் ஆண்டு சிங்களப் மலையினரால் வீட்டிலிருந்து மிடித்துச் செல்லப்பட்ட, மடுகொண்டு செல்லப்பட்ட தெருவில் வீசப்பட்ட இனம் செல்லம்.

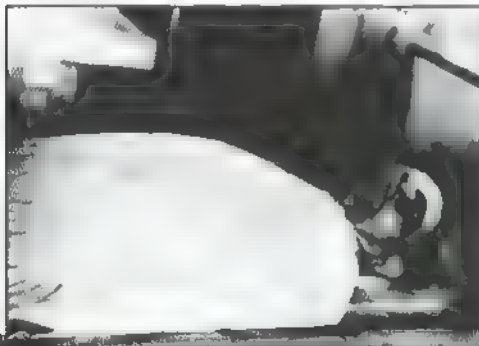
சிங்கள அரசு எவ்வளவு உறுதியும் கவனமுமாக இருந்தது என்பதற்கு இந்த நிகழ்வு ஒரு நல்ல சான்றாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தாயக நிலஇழப்பு கல்வி. பொருளிய இழப்பு போன்ற வனகொடுமைகளுக்காளான தமிழர் செயலற்ற நகர த.ஜ.வி.நிதலை முன்னணியில் நுது தம்மை விலக்கிக் கொண்டு, விநிதலைப் போரில் வீரோடு செயற்பட்ட தமிழ் இளைஞர்களுக்கு அனுதாபமும் ஆதரவும் காட்டத் தொடங்கினர்.

1971இல், ஜே.வி.பி. இயக்கத்தைக் கருணையேதுமின்றி நசுக்கிய சிங்கள ஆட்சி தமிழர்களைச் சும்மா விடுமா?

1979 இல், நிறைவேற்றப்பட்ட பப்ளிக் ரிசர்வ் ஆர்டர் என்ற கொடுஞ்சட்டத்தினால் தமிழ் இளைஞர்கள் தேவாலய வகையில் ஒடுக்கப்பட்டனர். பல இளைஞர்கள் சிங்கள ஆயுதப்படைகளின் தாக்குதல்கள் சித்திரவதைகளுக்கும் ஆளாயினர். பல தமிழ் இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டு பல இடங்களிலும் எறியப்பட்டனர். நவாபிலி இனம், செல்வம் ஆகிய இளைஞர்கள் கொடுமையான வேட்கை சித்திரவதைகளுக்கும் யாழ்ப்பாணம், செல்வம் ஆகிய இளைஞர்கள் கொடுமையான வேட்கை சித்திரவதைகளுக்கும் யாழ்ப்பாணம், செல்வம் ஆகிய இளைஞர்கள் கொடுமையான வேட்கை சித்திரவதைகளுக்கும்

சிங்கள அரசினரும் பேன்மட்டா சிங்கள மக்களினதும் பாணியில் இருந்த தமிழ் இயக்கங்கள் பயங்கரவாத இயக்கங்களாகவும் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகவும் பார்க்கப்பட்டன. தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளும் அடக்கு முறைகளாகத் தானே அவர்கள் வடித்த கண்ணீரும் துயரங்களும் அரசின் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை. தமிழ் அரசியல் கட்சிகளின் வன்முறைப் போராட்டங்களும் அதைத் தொடர்ந்து, கொடியுழியும் புறநகரங்களிலும் சிங்களவர்களின் இனவெறிப்பாடுகளும் காலத்துக்குக் காலம் தொடர்ந்தாலும் சிங்கள மருக்குள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அனைத்து கொண்டு வரப்பட்டன. காலங்காலமாக சிங்களப் படைகளின் (இராணுவத்தினரது) வெறிப்பாடுகளில்

1977இனவெறித்தாக்குதலின் போது கொல்லப்பட்டோர்.

பல்தூற்றுக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் கொன்று தவிக்கப்பட்ட போதும், உடைமைகள் தூறியாடப்பட்டபோதும், தமிழ்ச் சான்றோர்களின் கல்லுருக்கள் நொருக்கப்பட்ட போதும் அறிவுச்சுரங்கமெனத் திகழ்ந்த நூல்நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட போதும் அணாத் பாக வேடிக்கை பாத்துக் கொண்டு இருந்த சிங்களப் பேரினவாதிகள், 1983 டிசம்பர் 3ஆம் நாள், 13 இராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி மில் வைத்து தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினாற் கொல்லப்பட்ட போது, பொங்கி எழுந்து தமிழினத்திற்கு எதிராகத் தென்னிந்தியாவில் ஆடிய வெறிபாட்டமும் இனப்படு கொலைகளும் உலகம் நன்றாக அறிந்ததுதான்.

சிங்களப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் சொத்துக்களோடு சேர்த்து அவர்களும் எரிக்கப்பட்டனர் வெல்க்கண்டைச் சிறைச்சாலைமில் சிங்களகைதிகளால் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் அரசியல்கைதிகள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டனர். பூனை 25இல், 35பேரும் 27இல், 17பேரும் மீக்ககேவலமான முறையிற் சாகடிக்கப்பட்டனர். கொத்தலைவர்களான துடிமணி, தங்கத்துறை போன்றோரும், இம் மீருகத்தனமான நாகத்தல்களிற் சாவடைந்தனர். துடிமணியின் கண்கள் பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டு சிறைச்சாலை வளவுக்குள் இருந்தப் புத்தர சிலைமகுட்டை கதப்பட்டன. ஏதில்களாக வந்தும் ஓடி அகதி முகாம்களுக்கது புதுருத் தமிழர்களாகத் தாக்கப்பட்டனர். இவ்வளவு நகர்ப்சிங்களம் நடந்தபோது தடுதலை நிறுத்திவைக்கச் சிங்களக் கொலைகளோ இராணுவத்தினரோ முனையவில்லை. தமிழர்கள் யாரோடும் எரிக்கப்படுவதை வேடிக்கை பாத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அல்லது தாமதத்தில் தாமதம் பங்கு கொண்டனர். இக்கல்வரததிலேயே 2000இருத மேற்பட்ட தமிழர்கள் உயிரை இழந்தனர். 1,000,000இருதம் மேற்பட்டோர் வீற்றுவராகினர்.

1981 இல் சிங்கள இனரிவறியரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட யாழ் நூல் நிலையம்

தமிழர்களுக்கு உரிமையான 70இந்து மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் திறைமட்டமாக்கப்பட்டன. பலநூறுகோடி ரூபா பெறுமதியான தமிழா உடைமைகள் சுற்றையாடப்பட்டன. எரிபூட்டப்பட்டன. இனப்படுகொலை தற்செயலாக உணர்ச்சியாலே தூண்டப்பட்டு நிகழ்ந்த செயலல்ல. அரசினால் நனது

திட்டமிடப்பட்டு, ஒரு வாய்ப்புக்காகக் காதல் நேது அரங்கேற்றப்பட நிகழ்வுதான் அது. உலக நாடுகள் இந்த நிகழ்வை மிகவும் கணம் எனச் செயல்படுத்துதல் சிங்கள அரசு கண்விழித்துச் செயற்பட முன்வந்தது.

ஜே.ஆர் கக்கிய உள்ளத்து உணர்வுகள்

பௌத்த கலாசாரத்திற்கு எதிரான இந்நிகழ்வு இனிமேல் நு வரது என்று காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள அரசு வாகுத்துத் பளிப்பதற்கு, உலக நாடுகள் இனப்படுகொலை பகுகண்டுகளுத் தொடங்கியதே காரணமாகும். இதனைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைப் பாகுத்துப் பேட்டிப் பளித்தபோது சிறீலங்கா அதிபா ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா கூறிய வார்த்தைகள், தமிழர் பற்றிய சிங்கள அரசின் உள்ளங்கட்டகைகளை உள்ளபடி வெளிமீட்ட வார்த்தைகளாகும்.

“தமிழர்களின் பாதுகாப்புக்கு நான் பொறுப்பேற்க முடியாது. தமிழர்கள் பற்றிய உணர்வுகள் பற்றி எவகது எவ்வித அக்கறையுமில்லை.” என்று ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா இனவாதத்தை இவ்விதம் வெளிப்படைமாகவே கக்கினார். தமிழர் பிரச்சினைபைத் தீர்த்து வைப்பா என்ற நைந்த ஆசையோடு கொடும்பிலே ஷ்டிக்கொண்டு இந்த நடுத்தரவாக்கத் தமிழர்களாக இவ்வார்த்தைகளால் அதிர்ச்சிபடைந்து, தம் அரசு விசுவாசக கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளாத தூண்டப்பட்டனர். ஆரம்பத்தில இவ இனப்படுகொலைபை நிர்மாபாபித்ததவே அரசு முனைந்தது.

சிறீலங்கா என்னும் பெயரிலான அரசு வெளிமீடு (வெளிநாட்டுத் தகவல்) ‘பயங்கர வாதிகள் தாது (சிங்கள) இனனொகளைச் சுட்டுக கொல்லுகின்ற காரணத்தினால் சிங்கள மக்கள் தமிழ்ப் பயங்கரவாதிகளின் உறுவினர்களைப் பண்பமாகப் பிடித்து வைத்துள்ளனர்’ என்று செய்தியை வெளிமீட்டது. அரசு வெளிமீட்டில் இன்னொரு பிரச்சாரம் ‘கொடும்பிலே தாது சோந்த மக்கள், தமிழர்கள் வெட்டி எறிப் பட்டபோது, அவர்களுக்காகப் பயங்கரவாதிகள்

கொழும்புக்கு வரவில்லை என்று எள்ளிநகையாடியது. இந்த இனப்படுகொலை தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களது சக்புத்தன்மைக்கும் தாங்கும சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட தாய் அமைந்துவிட்டது. இதற்குப் பின்னரும் சிங்கள மக்களோடு ஒன்றுகலந்து, ஒன்றிணைந்து சீர்திருத்தங்களுள் தமிழர்கள் தமது நலவாழ்வை உறுதி செய்குகொள்ள முடிபென்று எவாதான நினைப்பு?

இதைத் தொடர்ந்து தமிழ் இளைஞர்களின் இயக்கங்கள், தற்பாசகவும சிறப்பாகவும தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள், தமது ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்தத் தொடங்கினர். கிளர்ச்சியை அடக்கதல் என்ற போர்வைகளுள் அரசு செய்த பயங்கரவாத வெறிபாட்டங்களை கொஞ்சமல்ல. தமிழர் நிலங்களில் ஒவ்வொரு பிரதான இடத்திலும் முப்படை முகாங்களை அமைக்கப்பட்டன கொலை,

லலித் அக்துவல்தி முதலி

சித்திரவதை, கேள்விமுறைபற்ற கைது, காணாமற்போதல் உச்சநிலைக்கு வந்தன. முப்படைகளின் கடுபடையாற்றல் தமிழ்ப்பொதுமக்களின் உயிர் உடைமைகளை அழிக்கத் தொடங்கியது.

அரசு கட்டவிலுத்த பயங்கரவாதம்

விடுதலைப்புலிகள் இராணுவத்தின் மீது மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு தாக்குதலுக்கும் பின்னினைவாக, தாக்குதல் நடந்த இடத்திற்கு அருகாண் பிலுள்ள அபயவித தமிழ் மக்கள் தாக்கப்பட்டனர். உடைமைகள் அழிக் கப்பட்டன. வெறிகொண்ட சிங்களப் படைகளின் இந்த வன்கொடுமைகள் அரசின் கட்டளையோடு நடந்தன. பொழுது போக்காகவும் நிகழ்ந்தன. 1984இல், அரசு படைகளின் அட்டூழியத்தை நியாயப்

படுத்தினார். அப்போதைய தேசியப் பாது காப்பு அமைச்சர் லலித் அதுவல்திமுதல். தமிழ்ப் பொதுமக்கள் பயங்கரவாதிகளுக்கு வெளிப்படை யாகவோ மறைமுகமாகவோ உதவிபலிக்கின்றனர் என, அவர் வாட்டட்ட மக்கள் நிறைந்திருந்த கன்னாகச் சந்தைபிலே கணமுடித்தனமான துப்பாக்கிச் சூடு, பாழப்பாணத்திலுள்ள கோவில்கள், கடைகள் மீது கனரக ஆயுதத் தாக்குதல், வல்வெடடித்துறையில் கடல் வான் பததிகளில் நுந்து பீரங்கித் தாக்குதல், பன்னா நகரத்தின் எல்லாக் கடைகளையும் எரித்துத் தரைமட்டமாக்கல் என அரசுபயங்கரவாதம் தமிழர் மீது கட்டவிலுத்து விடப்பட்டது.

அத்துலத்முதல் உருட்டிய மனிதக்கழிவுப் பீப்பா

இதனைதகைய வான தாக்குதல்களின்போது வானூர்தி மில் தானே ஏறிவந்த பாதுகாப்பு அமைச்சர் லல்த் அத்துலத்முதல். தமிழா தலைகளில் மனிதக் கழிவுகள் அடைக்கப்பட்ட பீப்பாக்களை வீசினா. தமிழர்களின் ஆன்மாவை காயப்படுத்தும் இவ்விதச் செயல்களால் தமிழர் அச்சம் கொள்வதற்குப் பதில் கிளர்ந்தெழுந்து தாயக மீட்பில் உறுதி பூண்டனர். திட்டமிட்ட வகையில் தமிழர் வீடுகளில் தேடுதல், ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களை நாளதோறும் நிகழ்ந்தன. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தெற்கிலுள்ள சிறைகளிலே காரணகாரியமின்றி அடைத்து வைக்கப்பட்டனர். நீண்டகால ஊரடங்குகள், கடலோர மீன்ரிடித்தடைகள், ஊர்திப்பயணாட ந்துதடைகள் என அடுக்கடுக்காக விதிக்கப்பட்ட தடைகளால், தமிழரின் அன்றாட வாழ்வும் பொருண்மிய நடவடிக்கைகளும் திடீரெனச் செயலற்றுப் போயின.

உண்ணமில் தாமக்கேதிரான தமிழ் இயக்க நடவடிக்கைகளின் விவரையை தமிழ்ப்பொதுமக்கள் செலுத்த வேண்டுமென்றே அரச இராணுவம் எதிர்பார்த்தது. இதனால், தமிழ் மக்களின் இழப்பும், இரப்பும் உயர்ந்து கொண்டே போயின. இதனைதக நடவடிக்கைகளினால் தமிழ் மக்கள், தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு மாறான போகைக் கைக்கொள்வா என்றே சிங்கள அரசு எதிர்பார்த்தது. ஆனால், மக்களின் மனம் தமிழ்ப் போராளிகளை நோக்கியே சென்றது. கொடுமையின் அளவைத தாங்கமுடியாத காரணத்தால் தமிழ்மக்கள் இந்திய மண்ணுக்குத் தப்பிப்போடத் தொடங்கினர். 1984இன் இறுதிமில், 90,000 மக்களுக்கு மேல் இந்திய மண்ணில் புகலிடம் தேடிப் பந்தனர். இந்த அகதிகள் பிரச்சினைதான், இலங்கைப் பிரச்சனை மீதான தவிரக்க முடியாத அககறையை இந்தியாவுக்குக் கொடுத்தது.

ஜே.ஆர்.ன் மாயவலையில் மயங்கிய த.வி.கூட்டணி

ஜே.ஆர்.ஜே.பொத்தனா தனது ஆசிக்காலத்தில் நடத்திய அரசியல் நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமிழா்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் ஏமாற்றத்தை அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றன 1980 இல், மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் மசோதாவை ஜே.ஆர். கொண்டி வந்தார். இதன் மூலமாக ஆட்சியுரிமை பரவலாக்கப்படும் என உறுதிசொன்னார். இந்தச் சபைகள் தமிழா்களின் எவ்வித எதிர்பார்ப்புக்களையும் நிறைவேற்றப்போவது இல்லை என்றே தமிழர்கள் கருதினர். ஆயுதந் தாங்கிய இளைஞர்கள் முற்றாகவே இந்தச் சபைகளை எதிர்த்தனர். ஆயினும், தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மாறாகத் தேர்தலிலே போட்டியிட்டது தமிழ் மக்கள் விடுதலைக்கூட்டணியின் மீது சலிப்புக் கொண்டிருந்த போதிலும் சிங்கள அரசின் மீதேற்பட்ட வெறுப்பினால், தமிழ் மக்கள் அரசை எதிர்த்து, தமிழா விடுதலைக் கூட்டணிக்கு வாக்களித்தனர்.

அம்பாறை தவிர்ந்த அனைத்துத் தமிழ் மாவட்டங்களிலும் த.வி.க பெரும் வெற்றி பெற்றுக்கொண்டது.

இந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளின் உயிர்ப்போ, செயற்பாடோ சிங்கள மதத்திய அரசினதும், ஜே.ஆர் ஜெயவர்தனாவினதும் கையிலே இருந்ததால், தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி எதிர்பார்த்ததுபோல மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் இப்பங்குவதற்கான நிதியை அளிப்பதற்குக்கூட மத்திய அரசு தயாராக இருக்கவில்லை. இச்சபைகள் சட்டமியற்றும் எவ்வித வலுவையும் கொண்டு இருக்கவில்லை அத்தோடு நாடாளுமன்றத்தினால், எந்த வேளையிலும் கலைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு பொம்மைச் சபையாகவே மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை இருந்தது இந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையிலும் நாடாளுமன்றத்திலும் உறுப்புரிமை வகிப்பதற்கு, சிறீலங்கா குடியரசு யாப்புக்கு உறுதியுரை செய்யுமாடி வற்புறுத்தப்படும் தேசியக் கொள்கையை, அரசியல் அமைப்பில் 6 ஆவது திருத்தத்தினூடாகக் கொண்டு வந்து சிங்கள அரசு நடைமுறைப்படுத்த முயன்றபோது, இந்தக் கொள்கையின் பின்னால் உள்ள இனவெறியை இனங்கண்டுகொண்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரால், தமது இந்தக் கொள்கையில் விடாப்பிடியாகத் தொடர்ந்து நீடிக்க முடியவில்லை.

தனிப்பட்ட அரசியல் நலன்களுக்காகப் பிற்பாடு, அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் சிறீலங்கா குடியரசு அரசியலமைப்புக்கு நம்பிக்கை தெரிவித்து உறுதியுரை செய்து கொண்டனர். 1983 இனவன்முறையின் பின்னர், தமிழ்ப் போராளிகள் தந்த நெருக்குதல்களினாலும், இந்திய அரசின் வற்புறுத்தலினாலும், பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வரவேண்டிய ஒரு நெருக்கடிக்கு ஜே.ஆர். ஜனரகினார், இந்திய அரசு தனது சிறப்புத் தூதர்களைக் கொழும்புக்கு அனுப்பியது. 'இணைப்பு சி' என்னும் திட்டமும் உருவாகியது. இதன் மூலம் பேச்சுவார்த்தைக்கான அடிப்படைகளாக இந்தியா சில கோரிக்கைகளை முன்மொழிய, அவற்றை ஏற்ற ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா, 1984 சனவரிமாதம் அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டைக் கூட்ட நாட்குறித்தார். இந்தியாவின் முன்மொழிவானது அதிகாரப் பரவலாக்கல், தமிழர்களின் பாதுகாப்புக்கான சில உறுதிமொழிகள் ஆகியவற்றைப் பெயரளவிலேயேனும் உள்ளடக்கி இருந்தமையால், சிங்கள இன வெறியுப் பௌத்த மடங்களும் சிறுத் தொடங்கின. வழமைபோல இந்தச் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைத் திட்டங்களும் "அகாலச்சாவடைய", வடகது, கிழக்கிலே தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு எதிராக ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா போரை முடிமுடிப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

இந்தியத் தலையீட்டால் முகிழ்த்த திம்புப் பேச்சுவார்த்தை

தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதியின் பருமனை உள்ளபடி உணர்ந்த அன்றைய இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி, தனது ஆதரவுக் கரத்தினைத் தமிழர்களுக்கு நீட்டினார். இலங்கையில் நடப்பது தமிழர்களுக்கு எதிரான இனப்படுகொலையே என உறுதிபடக் கூறினார்.

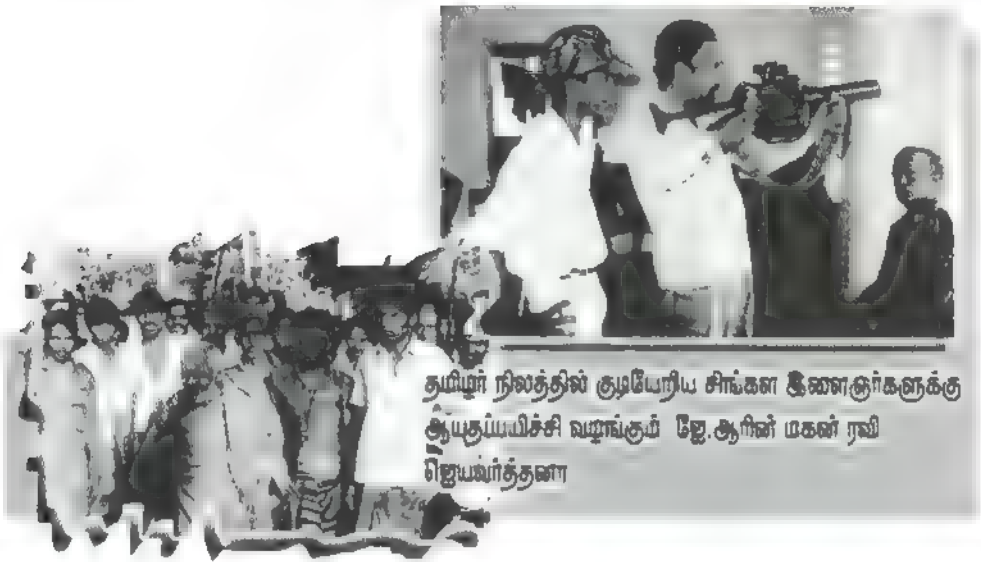
தமிழகத்திலே வளர்ந்து கொண்டேபோன அகதிகள் பிரச்சினையும், தமிழக மக்களினது உணர்ச்சிபூர்வமான தமிழின் ஆதரவு எழுச்சியும், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகச் சீரில்லங்கா அரசு செயல்படுவதை இனி ஒடுக்கு முறையின் அபபட்டமான வெளிப்பாடும் இவ்வகை மீதான இந்தப் பத தலைப்பினை ஊகதவித்து ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா இந்தப் பாவின் தலைப்பினை உள்ளூர் விடுபவர்களில் பெரினும், கூழ்நிலையின் அழுத்தத்தால்

அதனை ஒப்புக் கொள்ள நேரிட்டது. எனினும், எதிர்பாராத வகையில் திருமதி இந்திராகாந்தி கொலை செய்யப்பட்டார். தமது நம்பிக்கை ஒளியாக அவரை நினைத்த ஈழத்தமிழ் மக்கள், அவரின் மறைவினால் பெரிதும் கலங்கிப் போயினர். திருமதி இந்திராகாந்தியைத் தொடர்ந்து பிரதமரான அவரது மகனான ராஜீவ்காந்தி தமக்குப்பரிவாக இருந்து தமது துன்பங்களை ஆற்ற உதவுவார் என்றே தமிழ் மக்கள் பெரிதும் எதிர்பார்த்தனர்.

இந்தியாவின் தவிசு ஒர்புறமுமே ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா ஒரு புறமுமாக நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து, 1985-07-08இல் பூட்டான தலைநகரான "திமபுவில்" நடந்த ஒன்று கூட்டப்பட்டது. தவிசுடணி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் உள்ளிட்ட 115 தமிழ் இயக்கங்கள் ஒரு புறமாகவும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவின் தம்பி எசுடபிளபூ, ஜெயவர்தனாவின் தலைமையில் அரசு பிரதிநிதிகள் ஒர்புறமாகவும் இப் பேச்சுவார்த்தைபிற கலந்து கொண்டனர்.

தமிழர்கள் எல்லோரும் ஒர்த்தது, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் ஆக்கப்பட்ட விடுதலைப் படையத்தினாடி பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படைமாக நான்கு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். (1) தமிழர்களைத் தனித்தேசிய இனமாக ஒப்புக்கொள்ளல், (2) தமிழின் தாயகத்தை ஒப்புக்கொள்ளல், (3) தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிப்பை ஒப்புக்கொள்ளல், (4) இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் அனைவருக்கும் குடிபிரிவு வழங்கல். எனினவே அவ அடிப்படைக் கோரிக்கைகள், மிகக்குறைந்த அடிப்படையாக கோரிக்கைகளான இந்த நான்கில் ஒன்றைத்தாணும் ஒப்புக் கொள்வதற்கு ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா தயாராக இருக்கவில்லை. தமிழர் ஒரு தேசிய இனமாகவோ, பாரம்பரிய தாயகத்தைக் கொண்டவர்களாகவோ இருக்கக்கூடிய என்பதற்காகவோ வடக்கு, கீழ்க்கு மாகாணங்களிலமைந்த ஒரே தொடர்பாய்ந்த நிலத்தைக் கூறுபடுத்தி வெட்டும் வகையில் மதுவிலகம், வெல்லுபா, கல்லோபா போன்ற திட்டமிட்ட சீங்களக் குடியேற்றங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதும் சீங்கள இனவாதத்துக்கு இக் கோரிக்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு இருக்கும் என என்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆண்புலவிலி நந்து

தமிழர் நிலத்தில் குடியேறிய சிங்கள இளைஞர்களுக்கு
சூயத்யூயிச்சி வறுங்கும் ஜே.ஆர்.இன் மகன் ரவி
ஜெயவர்த்தனா

ஆனைமிறவு வரை சிங்களக் குடியேற்றம் செய்ப்பாடவேண்டும் என்று வெளிப்படைபாடுகளை பேசியவா சீநீலங்கா அதிபா ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா. வெலிக்கண்டச் சிற்றளில் தமிழ் இளைஞர்களைப் படுகொலை செய்த பரங்கரவாதச் சிங்களக் குண்டர்களை அரசாபடைத் துணைபோடு தமிழ் மண்ணின் மண்லாற்றில் குடியேற்றி. அவர்களுக்குத் தமிழர்களை எதிர்ப்பதற்கான போராபயிற்சியும் ஆயுதங்களும் கொடுத்து அனுப்பியவா ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் மகனான ரவி ஜெயவர்த்தனா.

பெளத்த மடங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, சிங்களவர்களின் ஒவ்வொரு கிராமதிலும் 1,000 பேருக்குப் போர்ப்பயிற்சியளித்து 500,000 சிங்களவரைத் தமிழ் நிலங்களுக்கு, குடியேற்ற அனுப்பவேண்டுமென்று தீர்மானம் எடுத்தன. இதற்கைய இவ்வெறி கொண்ட அரசின் தலைமையை ஏற்றி ந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா தமிழர்கள் முனைவத்த கோரிக்கைகளை அறவே புறத்தளர் மறுத்ததுடன், தனது இராணுவ வலிமையை தமிழ் மக்கள் மீது உச்சரிக்கவும் பயன்படுத்தி, நாற்றுக்கணக்கான தமிழர்களை உயிரை உறிஞ்சினார். இதனைத் தொடர்ந்து பேச்சுவாதத்தை மீட்டி ந்து தமிழ் இயக்கங்கள் வெளிப்பெற்ற பேச்சுவார்த்தையும் முறிவடைந்தது.

தீய்பு முதற்கட்டப் பேச்சுவாதத்தை முறிந்ததுபு எசுடபிளபு ஜெயவர்த்தனா இன்னொரு திட்டத்தை முன்வைத்தார் வடக்கு மாகாணசபையும், கிழக்கு மாவட்ட சபைகளும் எனபதே இந்தத் திட்டம் தமிழர் தாயக நீலமான வகையையும் கிழக்கையும் நிரந்தரமாகத் துண்டாடும் இந்த வஞ்சகத் திட்டத்தில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் என்பது மருந்துக்கும் இல்லை இதனைத் தமிழ் இயக்கங்கள் முற்றாக ஏற்கமறுத்தன. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் மொழிவாரியாக இணைந்த இணைப்பாட்சி வடிவிலான மாநிலமொன்றை அமைத்தல் வேண்டுமென்ற தமிழா விடுதலைக் கூட்டணி மீன் முனமொழிவும் சீநீலங்கா அரசால் பறுக்கப்பட்டது.

உடன்படிக்கைகள். முறிவுகள் என்பன இன்னும். இன்னும் தொடரவே செய்தன. சிறீலங்கா அரசின் இனவாத அடிப்படை, உண்மைகளின் மீது அல்லாமல் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளின் மீதே அமைக்கப்பட்டிருந்ததால், தமிழர்களின் கோரிக்கையிலுள்ள நிபந்தனைகளைக் கண்காங்குப் படவில்லை. வடமேசை மாநாடு, உடன்படிக்கைகள் என்னும் நடவடிக்கை அவ்வப்போது ஆடினாலும் இராணுவ ரீதியில் தமிழர்களை வெற்றி கொள்வதிலேயே சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் குறியாயிருந்தனர்.

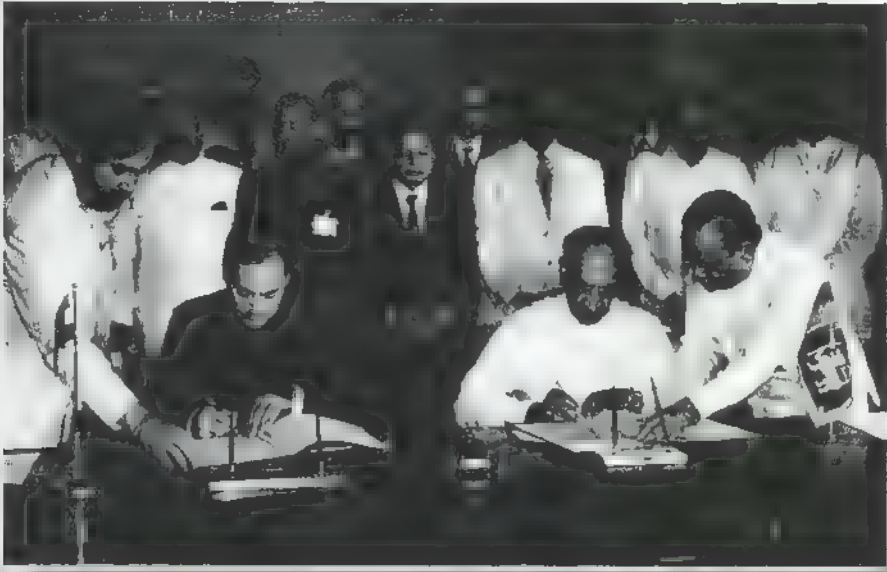
1986 ஏப்ரலில், இலங்கைக்கு வந்த இந்திய அமைச்சர் சிதம்பரம், ஜே.ஆர்.ஜே.பவாததனாவகத்த தெர்வித்த தீவிர போசனைகள். 1986 நவம்பரில் ஜே.ஆர்.ஜே.பவாததனா-ராஜீவ் பேச்சுவாததைகள், இவைபெல்லாம் தமிழர்களின் நேரடிப் பங்களிப்பு எதுவும் இன்றிச் சாவனை நதன

“ஒப்பிரேசன் லிரேசனம் பிரபாகரன் எடுத்த உயிராயுதமும்”

1987இல் தமிழா மீதான சிங்கள அரசின் ஒடுக்குமுறை தனது உச்சத்தை எய்தியது பெரும் பொருளாதாரத் தடைபைத் தமிழர் மீது விதித்தது. 1987மே 26 இல், “ஒப்பிரேசன்லிரேசன்” என்ற பெயரில் கண்முடித்தனமான பெரும் இராணுவ நடவடிக்கையை ஆரம்பித்தது. போர்பல் நடை முறைகத மாறாக எரிதண்டுகளை எண்ணிக்கையற்றளவு ஏவி.எரிபூட்டி. எண்ணிக்கையற்ற தமிழ் பக்ககளைக் கொன்றுவித்தது. வடமராட்சியின் சில பகுதிகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தது. ஆயினும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த விடுதலைப் போராட்டத்தினால் சிறீலங்கா இராணுவம் எதிர்பாராத வகையில் பல பின்னடைவுகளையும் ஆளணி இழப்பையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. முதலில் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உயிராயுதத்தை ஏந்திய கரும்புலி மில்லரின் தற்கொலைத் தாக்கதல், இராணுவத்தின் வெற்றி மனோநிலையை உடைத்தெறிந்தது. நோடிப் பொழுதில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிங்களப் படையினர் கொல்லப்பட்டனர் இதேவேளை மில்லர் வாய்ப்பை பயன்படுத்தி, தெற்கிலே ஜே.வி.பி.க்ளாச்சியாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எழுச்சி, சிறீலங்கா அரசுக்குப் பெருந்தலைமிடமாக இருந்தது. இரண்டு போகளை ஒரேநேரத்தில் வெல்ல முடியாதெனக் கணக்குப்போட சிறீலங்கா அரசு, இந்திய அரசின் கால்களில் விழுந்தது.

கரும்புலி கட்டன்
மில்லர்.

**1987 யூலை 29இல் இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையில்
ராஜிவ்-ஜே.ஆர் லகரியழுத்து கையெழுத்தான.**

இந்திய அரசும இததகைமதொரு வேளையைத் தான் எதிர்பார்த்திருந்தது அமெரிக்காவின்பக்கம் வரப்பந்து கொண்டிருக்கா சிறீலங்காவை எச்சரித்து. தனது கைப்பகத்துக்குள் வைத்திருக்கவும் தனது பிரதேச நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் இந்த நேரத்தை இந்திய முறைமையுடைய பண்படுத்திக் கொண்டது இந்திய விமானங்கள் வடக்கு மாகாணத்திலே பறந்து உணவுப் பொட்டலங்களைப் போட்டுச் சென்றமை வராததைகளில் சோலப்பலாத கடும் எச்சரிக்கையாகவே சிறீலங்கா அரசுக்குத் தெரிந்தது.

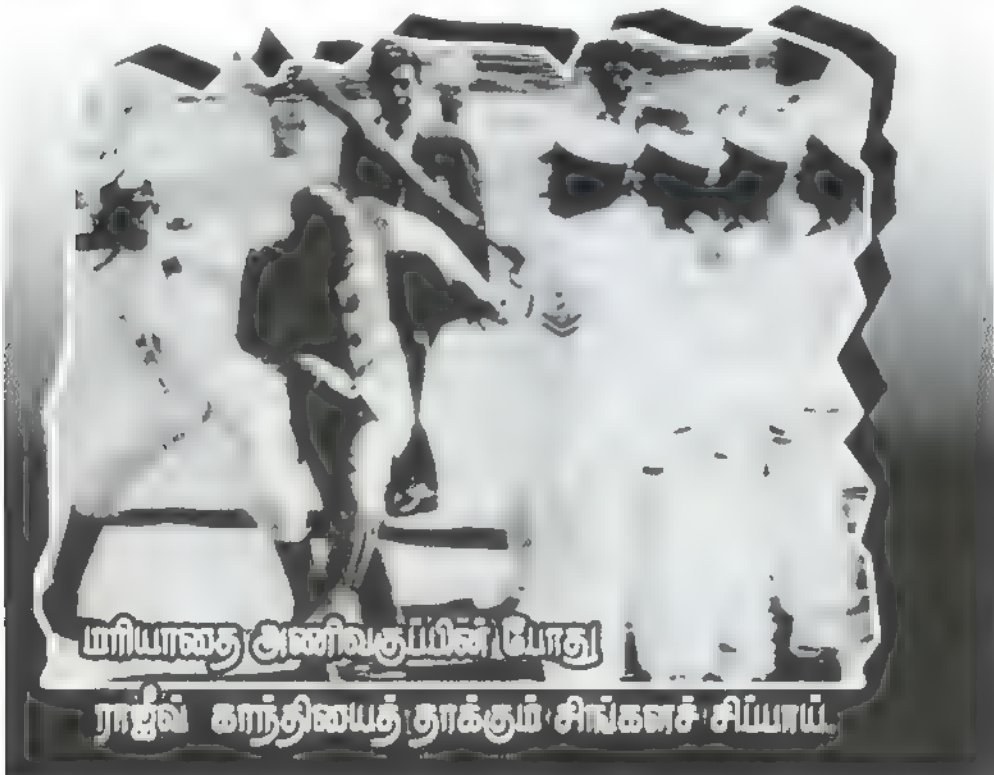
தமிழர் எதிர்பார்ப்பைப் புறந்தள்ளிய இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கை

இந்திய அரசும், சிறீலங்கா அரசும் தமிழர் நலன்களைக் கணக்கில் கொள்ளாது தத்தம் நலன்களைப்பேணும் அடிப்படையிற் செயலாக்கமுடைய இலங்கை, இந்திய அமைதி உடன்படிக்கை அதும் தமிழ் மக்களுக்காக, தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பு ஏதுமின்றி இந்திய, சீலங்கா அரசுகளுக்கிடையே செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கை என்ற வகையில், அந்த உடன்படிக்கை உலகில் மிகவும் பேசப்பட்டது இந்திய, இலங்கை உடன்படிக்கை என்பது வெறும் ஏடஞ்சுரைக்காய் எனப்போடு சிறீலங்காவின் அதிபா ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனா தனது மாக்கியாவல்லி அரசியல் தந்திரத்தால் இந்தியாவையும் உலகத்தையும் ஒரேநேரத்தில் ஏமாற்றியதோடு ஏற்பாடாகவே அது அமைந்தது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில்

தனது பிரதிப அர்ப்பல் நலனைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சிறீலங்காவின் செபது கொண்ட ஒரு பொருத்தனையாக அது அமைந்தது.

40 ஆண்டுகால ஈழத்தமிழர் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கெனச் செபதுகொள்ளப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை ஈழத்தமிழர்களது போராட்ட நியாயங்களைப்போ வாழ்வியல் அவாவினையோ எந்த வகையிலும் கணக்கிலெடுத்தது உதிப்பளிக்கவில்லை. அடைபாளங்கண்டு சிக்கல்களைத் தீர்க்கவுடில்லை.

1987 ஆம் ஆண்டு பூலை மாதம் 29 ஆம் நாள், ஜே.ஆர் ஜெயவர்தனாவுக்கு இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்திக்கும் இடையிலே இந்த உடன்படிக்கை செபது கொள்ளப்பட்டது இலங்கை ஒரு பலதேசிய பன்மொழி நிலவும் நாடு

எனவும் ஒவ்வொரு இனமும் தனித்தனியான மொழி, பண்பாடு அடைபாளங்கள் கொண்டது எனவும், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்கள் மற்றும் இனங்களோடு வாடினது வரும் பாரம்பரிய வாழ்விடங்கள் எனவும் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை ஏற்றுக் கொண்டது இந்த ஒருபாடுகள் எண்புமே நடைமுறைக்கு வரவில்லை சிங்களப் பேளத்த பேர்னவாதா வடிகமபோலச் சீறிழுந்து கொழும்பு நகரை முற்றுகையிட்டது

சிறீலங்காவின் பிரதமரான ரணசிங்க பிரேமதாஸ் முதல், கிளாசிக் அமைப்பான ஜே.வி.பி.பேளத்தப் பிசுக்கா, இன்னொரு சிங்களக் குடும்பம், எல்லாபே திரண்டு வந்து உடன்படிக்கையையும் இந்த மாவின் தலைமீட்டை புர எதித்தன

உடன்படிக்கை கையெழுத்தாகி சிறீலங்கா இராணுவ மரிப்பதை ராஜீவ் காந்தி ஏற்று நடந்தபோது நோக்கவிஜிதமுன் என்ற இராணுவவீரன் தனது துப்பாக்கியால் ராஜீவ் காந்தியின் தலைமீல் அடித்தான். ராஜீவ் காந்தி அத்தாக்குதலிடுத்து தப்பிக்கொண்ட ராமினும் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் உளமனம் இந்த இராணுவ வீரனின் செயலைச் சரியானதென்றே ஏற்றுக் கொண்டது. அவனுக்கு

நோக்க விஜிதமுனி

sun stroke ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமென்றுதான் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா முதலில் திருவாய் மலர்ந்தார். துணிந்து நின்று ஒரு சாதாரண சிப்பாயின் கொடிய செயலை விமர்சிக்கக்கூட ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவுக்குத் துணிவு இருக்க வில்லை. அத்துணைதூரம் சிங்களப் பெளத்த பேரினவாதத்திற்கு அவர் பயந்தார். அல்லது அக்கொள்கையிலே யேதான் தனது எதிர்கால அரசியல் வெற்றிகள் தங்கி யிருக்கின்றது என்று நம்பினார். சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட இந்தச் சிப்பாய் தேசியவீரனாகப் போற்றப் பட்டு தண்டனைக்காலத்துக்கு முன்னேயே சிறீலங்கா அரசால் விடுவிக்கப்பட்டான். இந்த ஒன்றே இலங்கை, இந்திய உடன்படிக்கையின் அர்த்தமற்ற தன்மைக்கும் இந்தியாவின் மீது இலங்கை அரசு வைத்திருந்த மதிப்புக்கும் ஒரு வெளிப்பாட்டான சான்றுதான்.

வாக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை ஒன்றிணைத்த ஒரு மாகாணசபை, ஒரு முதலமைச்சரின் கீழ் அமைக்கப்படும் என உடன்படிக்கை உறுதிப்படுத்தக் கூடாது. ஆனால், 1988.12.31இற்கு இடையில் கிழக்கு மாகாண வாக்காளியிடமிருந்து எடுக்கப்படும் பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பு மூலம் வட மாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமும் இணைந்திருப்பதா? பிரிந்து போய் இரண்டு மாகாணசபைகள் ஆவதா? என்ற தீர்மானம் எடுக்கப்படும் என்ற வரைமுறையையும் உடன்படிக்கை விதித்தது தமிழா தாயகத்தின் நிலையான நித்தரமான இணைப்பிற்கு ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா வைத்த தந்திரமான ஆயுபுத்தான இந்தக் கடற்பாதி விந்தைப்போராட்டத்தின் பல ஆபிரகணக்கான உயிர் உணவை வாயுவால் இடிபாடுகளை எதிர்கொண்ட தமிழர்கள் இந்த நச்சுத் திட்டத்தை எதிர்த்ததில் வாய்ப்பென்ன இருக்கிறது.

இந்த உடன்படிக்கையைச் சிங்களப் பேரினவாதமும் எதிர்க்கத்தான செய்கிறது. ஆனால், முற்றிலும் மாறுபட்ட இன்னொரு கோணத்திலிருந்து வாகும கிழக்கும் இணைந்த மாகாணசபை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் வாதமாக இருந்தது.

இந்த இணைப்புப் பற்றிய சிங்களவர் மனப்பாங்கு எப்படி இருந்தது என்பதை, அவர்களது எதிர்ப்பு நன்கு விளக்கியது. அவர்களைத் திருத்திப்படுத்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா என்ன செய்வதா என்பதிலே அவரது ஏமாற்றத்தனம் நன்கு விளங்கும். 1987 ஆகஸ்ட் மாதம் 6ஆம் நாள், சிங்கள மக்களுக்கு ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா பின்வருமாறு உரையாற்றினார். “பிரிவினை கேட்போரை இந்தியாவில் நந்து வெளியேற்ற இந்தியா இணங்குகிறது. பயங்கரவாதிகளை ஆதரித்துப் பரப்புரை செய்வோரையும் பயங்கரவாதத்தைப் பேசி அதைச் செய்வோரையும் இந்தியா தனது மண்ணில் நந்து வெளியேற்றும் சிறீலங்காவோடு ஆபத்தானது மோத இந்தியாவிலே நந்து ஆபத்துகள். வெடிமருந்துகளோடு பயங்கரவாதிகள் வரவழித்த தற்கு, எங்கள் கடற்கரையோடு சேர்ந்து ஒரு கணகாணிப்பு வலமத்தை உருவாக்கவும் துணைபாக்கச் செயற்படவும் இந்தியா இணங்கியிருக்கிறது வடக்கு கிழக்கு சட்ட ஒழுங்கைப் பேணவும் பயங்கரவாதிகள் சமாதானத்துக்கு வரவும். ஆபத்தும் கூடந்து தீயமாய் பார்க்கவும் எனக்கு உதவுவதாகவும் இந்தியா இணங்குகிறது. இதனாற்றான் இந்தியப் பண்பை இவருடைய வரவழித்தேன் இந்தியப்படை எனது நணகாணிப்பின் கீழேதான் இயங்கும். உங்கள் விடுதலைத் தீர்மானப்போய் விடுங்கள் என்று நான் சொன்னால் அவர்கள் போய்விடுவார்கள்”.

இந்தியாவிற்கும் இந்தியப்படைக்கும் உடன்படிக்கைக்கும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனா எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுத்தார் என்பதை அவரது பேச்சு நன்கு புலப்படுத்துகிறது. எதற்கைப் ஒதுப்பாடுகளை இந்திய அரசு சிறீலங்காவோடு செயதிருந்தது என்பதை ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனாவின் வாதத்தைகள் மிகத்தெளிவாகச் சொல்லி வடக்கு கிழக்கு மாகாண இணைப்பையாற்றி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனா சிங்கள மக்களுக்காகச் சொன்ன வார்த்தைகள் இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கை தமிழர்களின் விடுதலை அலுவலத் தீர்க்கப்போவதில்லை என்பதை வெள்ளிடை மலையாகக் காட்டியது.

“இந்த இணைப்புத் தற்காலிகமானதே. நாந்தரமாக இருக்காமலாவதில்லை இணைப்புக்கெதிராக ஒரு வாகு விழுந்தாலும் பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பின் மூலம் கிழக்கு வடக்கில் நந்து பிரிப்பு எனக்கு வாக்கெடுப்பின் முடிவு பற்றி எந்தப்பாபமும் கிடையாது. இந்த இணைப்புக்கெதிரானவர்களை நான் கேட்கவிரும்புவது என்னவென்றால், வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தொடர்ந்து இணைந்திருக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சேர்ந்து வேலைசெய்ய என்னோடு வாருங்கள்”.

தமிழர் தாயகம் தொடர்ந்து இணைந்திருந்தால் இலங்கைத்தீவை, தனிச் சிங்கள நாடாக்கும் தாயு பேரவா கனவாகும் என்பதையும் அதற்கான முட்டுக்கட்டைகளையும் எவ்விதமும் போட்டே ஆக வேண்டுமென்பதையும் சிங்கள அரசு நன்கு புரிந்திருந்தது. இந்திய அரசை ஏமாற்றியது. இந்திய அரசும் தனது பிரதிநிதிகள் நலன்களுக்காக, தமிழர்களை ஏமாற்றத் துணிந்தது. உடன்படிக்கையின் 211 பிரிவுப்படி பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ்

சிறைமலிருப்பவர்கள், போராளிகள், குறித்த சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருப்பவர்கள் ஆகியோருக்கு சிறிலங்கா அதிபர் பொது மன்னிப்பு அளிக்கவேண்டும். ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ் இளைஞர்கள் தேசிய வாழ்வுக்குத் திரும்பும்படியாக மீள் வாழ்வு அளிக்கும்படியாக தனி முயற்சிகளை சிறிலங்கா அரசு செய்யவேண்டும். இம் முயற்சிகளுக்கு இந்திய அரசு உதவியளிக்க வேண்டும்.

இதிலே எந்தவொரு வாக்குறுதியையும் சிறிலங்கா அரசு நிறைவேற்றவில்லை. இந்திய அரசும் உதவவில்லை. இலங்கை அரசைத் தட்டிக் கேட்கவுமில்லை இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையில் தமிழர்கள் பங்காளிகளாகவும் இல்லை. உடன்படிக்கையின் பின்னர் த.வி.கூட்டணியும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய போராளிக் குழுக்களும் தமது அரசியல் நலன்களுக்காக அதை ஏற்று ஒத்தூதின.

தமிழர் நலன்கருதி உடன்படிக்கையை எதிர்த்த புலிகள்

தமிழர்களின் நலன்களை அந்த உடன்படிக்கை முற்றாகவே புறக்கணிப்பதை உணர்ந்த தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்கள் அதை எதிர்த்தார். ஏற்றுக் கைப்பொப்பமிட மறுத்தார்; சிறிலங்கா அரசு உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக்கொண்ட எந்தவொரு அறைதறைத் தீர்மானத்தைத்தான் நிறைவேற்ற முயலாது. அவ்வாறு நிறைவேற்ற, சிங்களப் பேரினவாதமும் பௌத்த மதமும் உறுதியாக விடப்போவதில்லை என்று இந்திய அரசுக்கு எடுத்துரைத்தார். பேச்சுவார்த்தைக்கென தமிழிழத்தில் நுது இந்தியாவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட புலிகளின் தலைவர் கறுப்புப் பூனைகள் புடைசூழ நட்சத்திர விநிதி பிலே வைக்கப்பட்டார். வற்புறுத்தப்பட்டார் தமிழர்களின் எதிர்காலத்திற்கு வேட்டுவைக்கும் இந்த உடன்படிக்கைக்கு ஓரூப்படுவதைவிட 'தற்கொலை செய்து விடலாம்' என்றுகூட எண்ணுவதாக தமக்கு வே.பிரபாகரன் கூறியதாக வைகோ அவர்கள் அப்போது பேசிப் பூந்தார். இருந்தாலும் இந்தியாவைப் பகைத்துக்கொள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் விரும்பவில்லை ராஜீவ்காந்தி பல்வேறு வாக்குறுதிகளை அளித்ததின்பேரில் இந்திய நல்லெண்ணதிற்கு இடங்கொடுக்க தமிழீழ மக்கள் சார்பில் விடுதலைப்புலிகள் முடிவெடுத்தனர். சிங்கள ஆட்சியாளரின் ஏமாற்றுக் குணத்தை இந்திய அரசு உணர்ந்துகொள்ள ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தக் கருதினர்.

பிரபாகரனின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சுதாமலைப் பேச்சு

தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்புக்கு இந்திய அரசு உறுதி பளித்ததால் போர் நிறுத்தத்துக்கும் ஆயுதக் கையாணிப்புக்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் ஒப்புக் கொண்டனர். 1987.08.04ஆம் நாள் சுதாமலையில் தன் முன்னே திரண்டிருந்த பல இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் முன்னே நடந்த கூட்டத்தில் இந்திய

தலைவர் அவர்களின் பேச்சைக் கேட்கத் திரண்ட மக்களின் ஒரு பகுதியினர்

அமைதிப் படைகளின் தளபத்கள் கேட்கக் கூடியதாக வே. பிரபாகரன் பேசினார். தேசிய சர்வதேச ஊடகவியலாளர்களின் நிறைந்த நுத்தனர் அந்தப் பேச்சு ஓரத்தின் மனிதனின் உரையல்ல தமிழீழ ஆன்மாவின் பேச்சு என்பதை, அதைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த போராட்டம் அவைக்களுக்கும் உலகத்தின் மெய்ப்பித்தனம் எங்களுடைய விதலைப் போராட்டம் இன்று பெரிய திருபத்துக்குள்ளாகி

1987 ஆகஸ்ட் 04ஆம் நாள் தலைவர் அவர்களின் சுதுமலை அறிவிக்கை

இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்புங்கள் எங்களுக்குச் சாதகமாக அமையுமா என்பதை நாம் பொறுத்தி நுந்துதான் பார்க்க வேண்டும்”

“இந்த உடன்படிக்கை மின் மூலம் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத்தீர்வு வரும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சிங்கள இனவாதப் பிரச்சினை இந்த உடன்படிக்கையை விடும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான நிரந்தரத் தீர்வை, தமிழீழத் தனி அரசு மட்டுமே தரமுடியும் என்பதுதான் எனது கணிப்பீடும் மாறாத நம்பிக்கையுமாகும். தமிழீழம் பெறுவதற்கான போரை நான் தொடர்ந்து நடத்துவேன் என்பதை ஒருவத சந்தேக நிழலுமின்றி உங்களுக்குத் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன்”

“போராட்டவடிவங்கள் மாறலாம். ஆனால், எமது போராட்ட தீவன தோக்கம் மாறப்போவதில்லை” திரு.பிரபாகரன் அவர்கள் ஆபுதக் கையளிப்பைப் பற்றிட பேசும்போது, தமிழ் மக்களின் எதிர்காலப் பாதுகாப்பு இந்தியாவின் கைகளிலே அளிக்கப்படுகிறது என்பதையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்

இந்தியாவின் முயற்சிக்கு புலிகள் கொடுத்த வாய்ப்பும் ஜெயவர்த்தனாவின் உடன்படிக்கை மீறலும்

29/07/1987 இல், சமாதானமும் இயல்பு நிலையும் ஏற்படுத்துவதற்காகவென இந்திய, இலங்கை உடன்படிக்கை கைச்சாத்திப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கை முரண்பாட்டிலே சமந்தப்பட்ட புகதி மீளிடையே நடைபெற்றதல்ல இந்நித போதும். இந்தியாவிலுடைய பிராந்தியப் பாதுகாப்பு நலன்களை உறுதி செய்யும் அதேவேளையில், தமிழர்களின் தலைவியையும் தீர்மானித்தது. உண்மையில் சிறீலங்காத் தமிழர்களைப் பற்றிச் செயப்படுகின்ற முதலாவது உடன்படிக்கை இதுவல்ல இவ்வுடன்படிக்கையே கடைசிமாகவும் இருக்கப்போவதில்லை. இவ்வுடன்படிக்கைகள் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளையோ தலைவர்களையோ கலந்து அவர்களின் ஒப்புதல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளாமலே செய்யப்பட்டு, அவர்களின் தலையிலே சுமத்தப்படுகின்றன. எந்தவொரு உடன்படிக்கையும் தமிழர்கள் அவாவை நிறைவேற்றவில்லை. துயரத்தையும் வேதனைபாடியுமே விளைவாகத் தந்தன.

இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை கூட இத்தகையதே. தமிழர்களின் தலையிலே பாறுங்கல்லாக வைக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையே இது. இந்நிதாலும் தமிழர்கள் விட்டுக்கொடுத்தனர். ஒத்துழைக்க முன்வந்தனர். உடன்படிக்கை வடக்கும், கீழ்க்கும தமிழர்களின் தாயக நிலம் என ஒப்புக்கொண்டபோதும் உடன்படிக்கை கைச்சாத்தான அடுத்த நொடியிலே நந்தே ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா

விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதக் கையளியு

போர்நிறுத்த வாப்பைப் பயன்படுத்தி, வடக்கு கிழக்கில் சிங்களக் குடியேற்றத்தைத் விரைவுப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

போர் நடைபெற்ற காலத்தில் போராளிகளின் ஆயுத எதிர்ப்பால் முடியாமலிருந்த குடியேற்ற முயற்சியை, ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா கிடைத்த வாப்பைப் பயன்படுத்தி, கிழக்கில் பெருத்த வேகத்தோடும், முனைபுடைய செயற்படுத்தினார். தமிழர்களின் மீட்பராக வந்த இந்தியாவிடம் தமிழர்கள் முறைமிட்டுப் பார்த்தனர். இந்தியா கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பூகோளரீதியான தொடர்பைத் துண்டிக்கும் இந்தச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பற்றி தமிழர்களின் எதிர்ப்புகள் எதுவித பயனையும் கொடுக்கவில்லை. சிங்கள ஆயுதப் படைகள் தமது முகாம்களை இருப்பர் என்று உடன்படிக்கை கூறிப் பது ஆனால், ஆயுதம் தாங்கிய ஊர்காவலர்களும் சிறப்புக் கொமாண்டோக்களும் தமிழப் பகுதிகளிலே திரிந்தனர் சட்டவிரோதமாக அரசு ஆதரவுடன் நடைபெற்ற சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளித்தனர். ஆயுதத்தைக் கையளித்துவிட்ட வெறுங்கையாக தமிழர்களின் நலன்களை வெல்ல முடியாத நிலை மீட்கத் விடுதலைப்புலிகள், அதற்கான உறுதி உரைகளை அள்ளி வழங்கி அப்பெறுபுயக்களை தமது கைகளில் தாங்கிக் கொண்டன. இந்தியாவிடம் முறைமிட்டன அவர்களின் முறைமிடு புறக்குடத்து நீராகியது.

ஆயுதக்களைவு என்ற உடன்படிக்கையின் பிரிவினாபடி, விடுதலைப்புலிகள் இந்திய அமைதிப்படைமீது பார்வைமீள், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா தோல்வியுடைய ஆட்சிக்காலமே ஆயுதங்களைக் கையளித்தனர் ஆனால், முகாம்களுக்குள் போகவேண்டிய அரசின் பொலிசாரும், படையினரும் ஆயுதங்களோடு வெளியே திரிந்தனர். உடன்படிக்கைக்கு கையொப்பத்தினுடனான ஒப்புகளை அளிக்க மறுத்த விடுதலைப் புலிகளை ஒடுக்கவும் ஒடுக்கவும் நினைத்த "நேர்" அமைப்பும், தமிழர் நலன்களைத் தமது சுயநலத்துக்காகக் கைவிட்ட ஏனைய தமிழக துடிக்களின் கைகளிலே பாரிய ஆயுதங்களைக் கொடுத்தது. தெருவிலே தம்மோடு நிறுத்திக் கொண்டது, வெறுங்கையாக நன்ற விடுதலைப்புலிகளின் சீதும். நியாயமான விடுதலைப் பேச்சுக்கும் தமிழ் மக்களின் மீதும் இந்தக் குடிக்கை சிறிலங்காவின்னதும் இந்திய அமைதிப் படைகளின்னதும் ஆசீர்வாதத்தோடு தமது வேட்டைப்பைத் தொங்கின விடுதலைப்புலர் உறுப்பினர்கள். ஆதலாலான நடுத்தெருவில் கூடிக் கொல்லப்படுவதும், சித்திரவதைகளானாகப்படுவதும் காட்டு நீதி, தமிழீழத் தெருவெங்கும் ஆரம்பமாகியது இவை உடன்படிக்கையின் உயிர்ப்புக்கும், நேர்மைக்கும் நோக்கத்துக்கும் அறுவண்ணவீசுக்கின்றன என்பதை பலமுறை சுட்டிக்காட்டியபோதிலும் அவை மாறாமல் சாத்தான முன் படிக்கப்பட்ட வேதமாகப் பயனொழிந்தன.

உடன்படிக்கையில் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட இடைக்கால மாகாணசபை சிறிலங்கா அரசினால் வேண்டுமென்றே இழுத்தடிக்கப்பட்டது முதலமைச்சர்

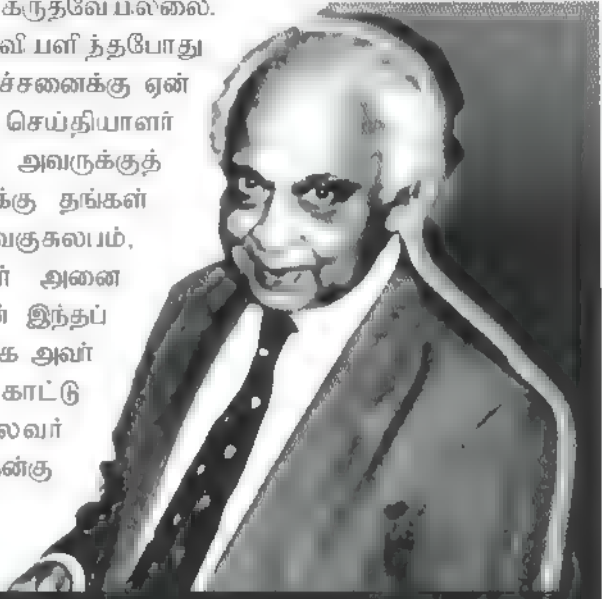
பதவிக்காக புலிகளினால் துன்மொழி மயப்பட்ட பத்மநாதனின் பெயர் ஜே.ஆர்.இனால் மறுதலிக்கப்பட்டது. அவர் வழக்குகளில் தொடர்புபட்டிருந்தார் என்பதே மறுபுகளாகச் சொல்லப்பட்ட காரணம் ஆனால், அவை அரசியல் சார்ந்த வழக்குகளே உடன்படிக்கையில் சொல்லப்பட்ட பொதுமன்னிப்பு விதி ஜே.ஆரால் மறுக்கப்பட்டபோது இந்திய அரசுகையாலாகாமற் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது மட்டுமன்றி, புலிகள் துணைவந்த கர்மியானந்தனின் பெயரை, தான் விதம்பில்லை என்று மறு ஆப்பு வைத்தது உண்மையில் இந்த உடன்படிக்கையை அதன் நபர்களைகளின்படி நிறைவேற்றுவது சிறிதங்கா அதிபரின் நோக்காலால், தமிழர்களின் நலனுக்காகப் பேசுவதற்கு இந்திய அரசினை தமிழர்களுக்கெதிராகத் திருப்பிவிடுவது ஒரு நோக்கம். இந்த வேளையைப் பயன்படுத்தி வடக்கில் நிறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சிறிலங்கா இராணுவத்தை, தென்னிலங்கைக்குத் திரும்பி அழைத்தாடப் பயன்படுத்தி, தெற்கிலே வலிமை பெற்று வந்த ஜே.வி.பி. களர்ச்சி பாளிகளை ஒடுக்கிவைத்து இன்னொரு நோக்கம். இந்த இராண்டு திட்டங்களிலுமே ஜே.ஆர். வெற்றியடைந்த இந்திய இராசதந்திரத்தின் படுகேவலமான தோல்வியின் விளைவை தமிழர்கள் செலுத்த நேரிட்டதே வரலாறு சொல்லும் துடிர்ந்ததை மட்டும், ஆபத்தக் கையாள்ப்பின் பின்னாகூட, தமிழ்ப் போராளிகளை ஜே.ஆர். பயங்கரவாதிகள் என்றே அழைத்தார். உடன்படிக்கையின் போதும் அதன்பிறகான பதவிக்கையாள் மாநாட்டிலும் அதைத் தொடர்ந்து நாட்டு மக்களுக்கான உரையிலும் இந்தியப் பிரதிநிதிகளை வைத்துக்கொண்டே விடுதலைப்புலிகளை “பயங்கரவாதிகள்” என்று குறிப்பிட ஜே.ஆர். மறக்கவில்லை. இந்த உடன்படிக்கையை, சிங்கள மக்களைக் காப்பாற்றும் உடன்படிக்கையாக ஜே.ஆர். கருதினாரே அன்றி, தமிழ் மக்களுடைய பேரவாவை அடைமாளம் கண்டு அவர்களுக்கு நீதிவழங்கும் உடன்படிக்கையாக அவர் கருதவில்லை.

87 புலை 29ஆம் நாளை, *ஹலாகின் உரையில் ஜே.ஆர். வெளிப் படைபாகவே கூறினார் அந்த உரையின் உள்நோக்கம் இந்தியாவுக்குப் புரிமாததுதான் விததை “2500ஆண்டுகளுக்கு முன் இளவரசர் விசயனின் இலங்கை வருகைக்குப் பின், இந்தியத் தலைவரின் (ராஜீவ்) இந்த வருகை முக்கியம் வாழ்ந்தது இளவரசர் விசயன் சிங்கள இனத்தைத் தோற்றுவித்ததா ஆனால், பிரதமர் ராஜிவ்காந்தி கையொப்பமிட்ட இந்த உடன்படிக்கை சிங்கள இனத்துக்கு ஒரு மறுபிறப்பைக் கொடுக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். ஏனென்றால், சிறிலங்காவில் குறிப்பாக வடக்கு மாகாணங்களின் சண்டைகளால் எங்களுக்குகிடையிலான (சிங்களவர்) முரண்பாட்டால், வன்முறையால் மற்றும் மனிதக் கொடுமைகளில் அமிழிபயங்களால் அடிந்து போயுள்ளோம். இந்த உடன்படிக்கை சிங்கள இனத்துக்குக் கிடைத்த வரம்” என ஜே.ஆர். பேசியது மூற்றிலும் உண்மை. இதனை இன்னொரு இடத்திலே அவர் சுட்டிக்காட்டித் தவறவில்லை.

“இந்திய அமைதிக்காகத் தம் படை வராத் தந்தால் நாங்கள் புலிகளோடு சண்டை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்திலும்தம் நாங்கள் சம்பள அதிகரிப்புக்குச் செலவு செய்தும் தொகையைவிட மேலான தொகையைச் சண்டைக்குச் செலவுசெய்த நேரிட்டிருக்கும்” என்று ஜே.ஆர். பேசியதாக 87.12.27ஆம் நாளை

பிரஜ செய்தி சொல்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் பேசும்போது, இந்தியப்படைகளை நாம் அழைத்திராவிட்டால், இந்த நாட்டை தமிழர்களுக்குத் தாரைவார்க்க வேண்டி வந்திருக்கும் என்றும் ஜே.ஆர் இனவாதத்தைக்கக்கதவறவில்லை. ஜே.ஆர் உட்பட எந்தவொரு சிங்களத் தலைவரும் ஒருகாலமும் தமிழர்களை சிறிலங்காவின் உரிமையுள்ள குடிமக்களாகக் கருதவேயில்லை.

கனடிய பத்திரிகைகரு செவ்வியளித்தபோது கனடிய முறைப்படி உங்கள் பிரச்சனைக்கு ஏன் தீர்வு காணமுடியாது எனச் செய்தியாளர் கேட்டார். அப்போது ஜே.ஆர் அவருக்குத் திருப்பிச் சென்னார், கனடாவுக்கு தங்கள் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது வெகுகலபம், ஏனென்றால், உங்கள் மக்கள் அனைவருமே கனடியர்கள். ஜே.ஆரின் இந்தப் பதில் தமிழர்களை இலங்கையராக அவர் கருதவில்லை என்பதையே காட்டுகின்றது. (சிங்களத் தலைவர் களுடைய இந்த வெறியை நன்கு

பிரெயின் செனிவிரத்தினா

இனங் கண்ட பிரெயின் செனிவிரத்தின என்ற சிங்கள ஆறிவியலாளர்) இலங்கையின் பிரச்சனை என்பது தமிழ்ப் பயங்கரவாததால்ல சிங்களத் தீவிரமாதமே. என்று தனது கட்டுரையிலே எழுதினார். அவரே பிற்பொரு இடத்தில் வந்தத்தோடு “சிறிலங்காவெனும் பெளத்த நாட்டில தமிழராக இருக்கும் பட்சத்தில், அவரைக் கொல்லுவது அனுமதிக்கப்படக்கூடியதே என்ற கருத்து பரவ வதவது வியப்புக்குரியதாக இருக்கின்றது. தமிழர்கள் தெற்கு ஆபிரிக்காவின் கறுப்பு நீக்கரோக்கள் நடத்தப்படுவதைப் போல் மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டு கேவலப் படுத்தப்படுகிறார்கள்” என்றார்.

பிரெயின் செனிவிரத்தினாவின் கருத்து மேலேயுந்த வார்பானதல்ல சிங்களப் பேரினவாதிகளின் வேதபபுத் தகமான மகாவம்சம்கூட இதனையே கூறுகின்றது போ வெற்றியின் பின் இலட்சக் கணக்கான மனிதர் (தமிழ்) களைக் கொன்றதற்காக துயருற்றி நந்த துட்டகை மூனுவைத் தேற்ற வந்த 500 புத்த பிக்குகளும், “பெளத்த மதத்தை ஏற்றுப பேணாத தமிழர்கள் விலங்குகளைவிடக் கேவலமானவர்கள். அவர்களைக் கொல்வது கொலையாகாது” என்று கூறித் தேற்றுவதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. “இலங்கையில் வனவிலங்குகளுக்குக்கூடச் சரணாலயம் உண்டு. தமிழர்கள் மதிப்புடன் வாழ

அதுகூடக்கிடையாது.” என்று பேசினார் வை.கோபாலசாமி. உடன்படிக்கையின் கீழான எந்தவொரு விடயமும் நிறைவேற்றப்படாத நிலையில், உயிரிழப்புகள் ஆளானபோதும் விடுதலைப்புலிகளோ, தமிழ் மக்களோ உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஆயுதத்தைத் தூக்கவில்லை. இடைக்கால மாகாணசபை அமைப்பதில்லுள்ள இடத்திப்பினி. சிங்களக் குடிபேற்றத்தை, பொலிஸ் ஊர்காவற்படை ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ்க் குழுகளின் அடர்நீடிப்பத்தை இந்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, அதைத் தடுத்து நிறுத்துமாறு கோரும் அமைதி வழிமான போராட்டத்தைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

விடுதலைப்புலி தலைபன் 15.09.1987இல், பாழ்ப்பாண நல்லூர்க் கத்தன்கோவில் முன்னலிலே, நீக்கட அநந்தாது சாதம்வரைமான உண்ணா நோன்பைத் தொடங்கினார். இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கையை உள்ளவாறு

உண்ணா நோன்பில் தலைபன்

நிறைவேற்றப்படாமல், விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இந்திய அரசு வழங்கிய உறுதி மொழிடைச் செலவளினை நிறைவேற்றப்படாமல் கோரிக்கைவிடுத்து அவரது உண்ணா நோன்பு தொடங்கியது மக்கள் ஸௌன்டம் அவர் முன்னே திரண்டது டல்லேறு இடங்களில் அவரின் கோரிக்கையை ஆதரித்து வலுச் சேர்க்கும் வகையில் உண்ணா நோன்புப்போர் விடுத்தது டல்லையில் சிங்களப்பணிகளால் தமது நிலங்களில் நுது விட்டபடிக்கப்பட்ட கொக்கிளம் மக்கள் மற்பற்றுகோர் செய்தனர். ஆனால், இந்திய அரசு அசைந்து கொடுக்கவில்லை. மாறாக சிறிலங்காவிற்கான இந்தியத் தூதுவா டிகுன்ற தலைபனது போராட்டத்தை இழிவு செய்வதுபோலப் பேசு. தமிழர்களான ஆத்மாவை மேலும் காடப்படுத்தினார் தலைபன் 26.09.1987 இல் உயிர்துறந்தார்.

இந்தச்சாவு தமிழ் மக்களின் மனதிலே பெரும் அலையைத் தோற்றுவித்தது. இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையின் நேர்மையிலும், இந்திய அரசின் தலையீட்டில் உள்ள நேர்மையிலும், இந்திய அமைதிப்படையின் நேர்மையிலும் தமிழ் மக்களுக்குப் பெருத்த ஐயம் நிலவிவதால், விடுதலைப் புலிகளின் “பின்னே மக்கள் அணிதிரண்டனர்” உணர்ச்சி வெள்ளம் கரைபுரண்டோடத் தொடங்கியதும், இந்திய அரசு மீண்டும் புலிகளுடன் 28.09.87 இல், ஒரு பொருத்தனை செய்து கொண்டது. இதன்படி இடைக்கால மாகாணசபையைத் தாமதமின்றி அமைக்க ஒப்புக்கொண்டது. இந்த மாகாணசபையின் 12 உறுப்பினர்களில் முதலமைச்சர் உட்பட 7 பேரை விடுதலைப்புலிகளுக்கு வழங்க உடனடி நடவடிக்கை என்னும் புலிகளின் பட்டியலில் முதலமைச்சர் பதவிக்குக் குறித்துரைக்கப்பட்ட பத்மநாதனின் பெயரை ஜே ஆர் ஜெயவர்தனா ஏற்க மறுத்தார். பத்மநாதன் அந்த வேளையிலே டோராட்ட

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

செ. பி. சி. சி. சி.

பன்னிரு வேங்கைகள்

காரணங்களுக்காகக் குற்றுஞ்சாட்டப்பட்ட பல தமிழர்களில் ஒருவராக இருந்தார் உடன்படிக்கையின் 2.11 பிரிவு வெறும் ஏட்டு எழுத்தாக இருந்தது. அரசியற் கைதிகளை, சிங்கள அரசு ஒப்பந்தத்தின்படி விடுதலை செய்யவில்லை ஆனால், சிறைவழக்கு என்ற காரணம் காட்டி பத்மநாதனின் பெயரை ஏறக மறுத்தது. பத்மநாதன் பின்னர் சிங்கள ஆட்சியாளரால் மட்டக்களப்பு அரசு அதிபராகப் பணியாற்ற்த்தப்பட்டு அண்மையில் தான் ஓய்வு பெற்றார் என்பது கூர்ந்து நோக்கவேண்டியதொன்றாகும்.

பன்னிரு வேங்கைகளின் வீரச்சாவு

பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டிருந்த நிலையில், கிறிபுரானிலே கடலில் சென்ற விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்களில் 17 பேரை, சிறிலங்கா கடற்படை அவர்கள் ஆயுதம் தாங்கியிருந்த போது கைதுசெய்து, பலாலி முகாமிக்குக் கொண்டு வந்து அடைத்து வைத்தது விடுதலைப்புலிகளின் மீதத் உறுப்பினர்களான பிலேந்திரன், சாமரப்பா போன்றோரும் இந்த 17 பேரிலே அடங்குவர். விடுதலைப்புலிகள் இந்தியாவில் முடியுமிடனர், ஆனால், இந்தியா எதுவும் பேசாதிருந்த நிலையில், உடன்படிக்கையை மீறி, தமிழ்நூலிகளை, கொழும்புக்குக் கொண்டசெல்ல சிறிலங்கா அரசு முயற்சி செய்தது.

அதன் விளைவாக 17 பேரும் சயானம் அடைந்த, 12 பேர் சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நிலத்திலே ஏற்பட்ட கொதிப்பும் ஆயுதப்போதும் ஊர்வலக் களத்தான இந்திய அமைதிப்படைக்கெதிரான போராக வெடித்தது விடுதலைப்புலிகள் முதலில் இந்தியப் படைகளைத் தாக்கவில்லை. உடன்படிக்கையை மீறிய இலங்கை அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்ற முயற்சிகளை எதிர்த்தே கிழக்கு மாகாணத்தில் விடுதலைப்புலிகள் தாக்குதலைத் தொடர்ந்தனர் 09 10 87 இல், சிறிலங்கா அரசு விடுதலைப்புலிகளைத் தடை செய்யும் ஆயுதப்படை வெளியிட, அதேநாள் நள்ளிரவுக்குப் பின், இந்தியப்படை திடீரென விடுதலைப்புலிகளுக்கெதிரான தனது இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடங்கியது.

தவிர்க்கமுடியாத நிலையில்

இந்தியப் படைகள் மீது புலிகளின் தாக்குதல்

இந்தியாவோடு போர் ஒன்றைத் தொடர்பற்றதும் புலிகள் விரும்பவில்லை. இந்திய அரசின் தெளிவற்ற அரசியற் கொள்கையினால் சுடித்தமிழ் மக்கள் மீண்டும் ஒருமுறை ஆயுதம் தாங்க, கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர் 09 10 87 நள்ளிரவு “நிதர்சனம்” என்னும் புலிகளின் ஒலிபரப்புக் கருவிகளை இந்தியப்படை கைப்பகப்படுத்தியது 10 10 87 இல் மூலோலி, சுழமுரசு என்னும் பத்திரிகைப் பணிமனைகள் இந்தியப்படை மினரால் துண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்துதான் 10 10 87 பி.ப. மணிமளவில், விடுதலைப்புலிகள் இந்திய அமைதிப்படைமை எதிர்த்ததொடங்கினர். இந்திய அரசு விடுதலைப்புலிகளை ஒடுக்குவதிலும் அவர்கள் ஆயுதங்களைக் களைவதிலும் காட்டிய வேகத்தை,

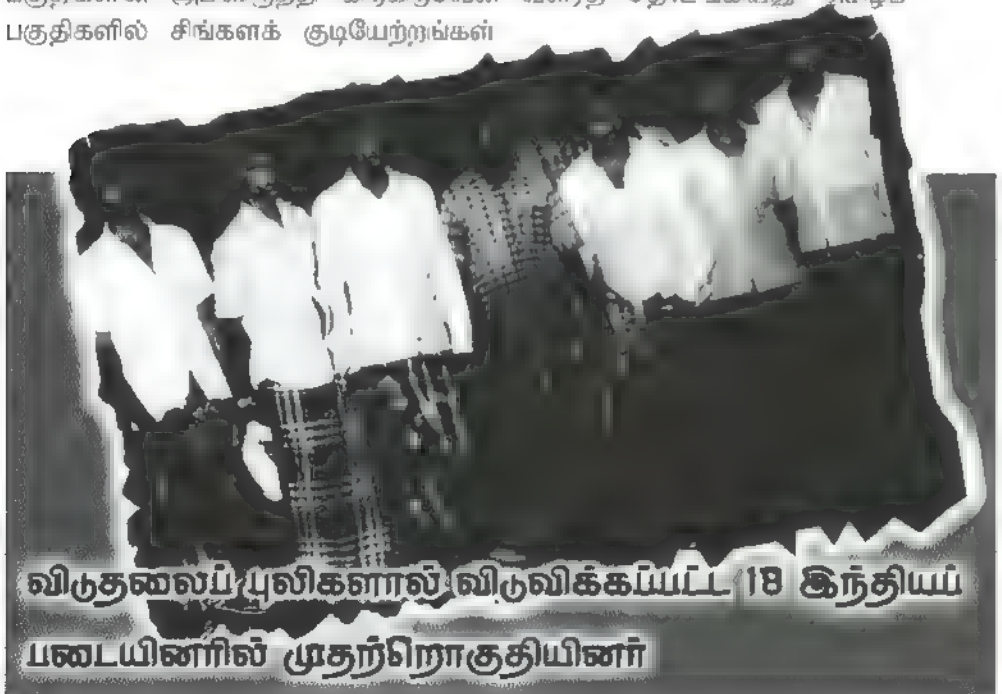

விருஸ்னாயர், லாஜபாய், எம்.பி.சிங், சத்திரசேகர், எம்.ஜி.ஆர். ஆலாப அருணா,

நெடுமாறன், என்.த.ராமராவ், லாபகோமாலசாமி, கருணாநிதி, ஜெயலலிதா, வீரமணி.

உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கான அழுத்தத்தைச் சிறிலங்கா அரசுமீது செலுத்துவதற்கு காட்டவில்லை. தனது இரும்புக்கரத்தால் தமிழர்களின் உணர்வுகளைத் திருகி எரியவே முடிவு செய்து. இலட்சக்கணக்கான துர்ப்புக களைத் தீரட்டியது: எறிகணை விமானக்குண்டுவிச்சு மூலம் தமிழீழத்தைக் காயப்படுத்தத் தொடங்கியது.

உடன்படிக்கை மீனபேரில் தனக்குத் கிடைத்த அலுவலங்களைச் சிறிலங்கா அரசு அமைதிபாக அலுவலை செய்துகொண்டிருந்தது. இந்திய அமைதிப்படை வந்த பிறகு சிறிலங்கா இராணுவத்தில் ஒருவீரருக்குக்கூடச் சிறுகாயம் இல்லை: உயிரிழப்பு இல்லை போர்ச் செலவு குறைந்தது சிங்களப் பகுதிகளின் அபிவிருத்தி கிடைக்கவேண்டி வளரத் தொடங்கியது தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

விடுதலைப் புலிகளால் விடுவிக்கப்பட்ட 18 இந்தியப்
படையினரில் முதற்றொகுதியினர்

வரலாறு சொல்லும் பாடம்

**விடுதலைப் புலிகளால் வவுனியாவில் வைத்து விடுவிக்கப்பட்ட
கிரண்டு இந்தியப் படையில் இருவருடன் புலிகள்**

அமோகமாய் நடந்தன இந்தியாவின் செலவிலே இந்தியப்படைகளைக்கொண்டு தாண்டுகளுக்கெதிரான போரை சிறிலங்கா தாக்கிக்கொண்டு, தெற்கிலே ஜே.வி.பி.யின் வனமுறைக்கு தான் முகம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது.

தாரிது திணிக்கப்பட்ட இந்தியப் போருக்கு விடுதலைப்புலிகள் முகம் கொடுத்த போதும் போர் நிறுத்தம் செய்து அரசியல் பிரச்சினைப்பை பேரிதழீக்கம்மூலம் பலமுறை இந்தியாவை வேண்டினார்கள் தம்மாய் கைது செய்யப்பட்ட இந்தியப்படையினரை விடுவித்து, தம் நலனெண்ணததை வெளிப்படுத்தினர் ஆயுதக் களையைத் தவிர மறுபேர்ச்சில்லை என்ற போக்கில். இந்திய அமைதிப்படை தாண்டி மீதான கொடிய போரை போலும் மேலும் கூமைப்படுத்தியது. மனித நீதி இடிந்த எவருமே இந்திய அரசின் இந்த முடிவை ஏற்கவில்லை சிங்கள ஜெனவாததனாவின் படை "முத்தியாகம்" இந்தியா ஏன் இயங்க வேண்டும் என நீதிபதி வி.ஆ.சி.நஷ்ணஜயர் ஒரு மட்டுரைமினை எழுதினார்.

"இந்தியப்படை புலிகளோடு மதத் திருத்தம் செய்து சிறிலங்கா அதிடரை உடனடியுக்கையை நிறைவேற்றும்படி அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும் இல்லை பேல் தங்களுது தலைவியைத் தாங்களோ எழுதுமபடி விலகவி வேண்டும்" என்று அவர் உறுதிபட கூறினார். இந்தியாவின் அன்றைய தலைமை அமைச்சர் வாஜ்பாய் முன்னாள் தலைமை அமைச்சர்களான வி.பி.சிங், வி.எஸ்.சுந்திரசேகர் முன்னாள் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் முன்னாள் ஆந்திர முதல்வர் என்.டி.ராமராவ் முன்னாள் மத்திய பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜோர்ச் பொனாண்டஸ் அண்மையிலே

மறைந்த முன்னால் தமிழக அமைச்சரும் சட்டபேரவைத்தலைவருமான கா.காளிமுத்து ஆகியோரும் இந்திய அரசின் புலிகள் மீதான நடவடிக்கைகளைக் கடுமையாகச்சாடினர்.

“தமிழீழப் போராளிகள் நிராயுதபாணிகள் ஆக்கப்பட்டால் அடுத்த கணமே இந்தியப்படைகளை விலக்குமாறு சிறிலங்கா அரசு கேட்கும். இதன் பிறகு தமிழர்களில் அக்கறை செலுத்தப்போவது எவர்?” என்று கேள்வி எழுப்பினார் ஆவடி அருணா. வை.கோபாலசாமி, நெடுமாறன், முரசொலிமாறன், கலைஞர் கருணாநிதி, ஜெயலலிதா, வீரபணி போன்ற தமிழகத்தலைவர்கள் எல்லோரும் இந்திய இராணுவத்தின் முறைமில்லாப் போரைக்கண்டித்தனர். இந்திய அமைதிப் படை தமிழீழத்தில் நிகழ்த்திய போரின் விளைவு சொல்லும் தரமன்று. உயிரிழப்புக்கள், பாலியல் வல்லுறவு என்று குருதி ஆறு ஓடத் தொடங்கியது. இந்திய அரசு மிகப் பிடிவாதமாக ஆயுதககளைவு என்ற பெயரில் தமிழர்கள் மீது போரைத் தொடுத்திருந்தாலும் சிங்களப் பேரினவாதத்தினை மனநிறைவடைபச் செம்போ உடன்படிக்கையைச் செய்துபடுத்தவோ அவர்களால் முடியவில்லை என்பதே உண்மை.

பிரேமதாசா

அரசுக்குத் துணையான சினைக் கொண்டு, ஒர்போம்மை மாகாண சபையை உருவாக்குவதில் இந்தியாவின் இராணுவ வல்லமை வெற்றிகண்டாலும், தமிழர்களின் உள்ளத்தைப் பார, சிங்களவரது இனவாதத்தையோ வெற்றி கொள்ள முடியாமல், அதிபர் பிரேமதாசாவினால் அவமானப்படுத்தப்பட்டுள்ளேயேயுள்ள வரலாற்றுக் கரையைத் தன் மீது பூரிக் கொண்டது. சிறிலங்கா அரசு அரசியற் கைத்களை விடுவிக்கத் தவறியது. அவசரகாலச்சட்டத்தை வடக்கு கிழக்கு

மாகாணங்களில் நீக்கத் தவறியது கிழக்கு மாகாணத்திலே சிங்கள ஊர்காவற்படையைக் கலைக்கவில்லை. இராணுவத்தை முகாமுக்குள் முடக்கவில்லை. தமிழ்ப்பகுதிகளில் சிங்களக்

விடுதலைப்புலிகள், பிரேமதாசா பேச்சுவார்த்தை

கடியேற்றத்தை முடி ரரப்படுத்தி யது வாக்களித்தவாறு வடகதுகிழக்கு மாகாணங்களை ஒன்றிணைக்கவில்லை. சிறைமில்லைக்கப்பட்டவாகன்குப் பொதுமன்னிப்பு அளிக்கவில்லை.

சிறிலங்கா அரசின் இத்தனை முரண்பாடுகளையும் இந்திய அரசு கண்டுக்கொள்ளவில்லை. இந்திய அரசைப் பொறுத்தவரை வடக்குக்கிழக்குக்கான இடைக்கால அரசை அமைக்கவில்லை தமிழ்க் காவறுறுறையை ஆக்கவில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் ஆபுதங்களைக்கொளந்த அதே வேளையில், புலிகளை வேட்டைபாடத் துடித்துத் கொண்டிருந்த சபி ஆர் எஸ்.எப் போன்ற தமிழ்க்கு முககளை ஆபுதபாணிகளாகியது உடன்படிக்கைக்கு மாறாக. புலி உறுப்பினர்களை சிறிலங்கா அரசின் பிடிபில் சாகவிட்டது இதனாற்றான். வீரம்பத்தகாத ஒருபோரை இந்தியாவிற்கேதிராகர் செய்ய வேண்டிய நிலை ஈழதமிழருக்கு ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கைகள் பேச்சுவாத்தைகளால் ஏமாற்றப்பட்ட கசப்புணர்வு தமிழ்க்களைப் பொறுத்தவரை இதனோடு மடிந்து விடவில்லை. சிங்களப் பெளத்த பேரினவாதம் என்றைக்குமே இந்திய விரோத நிலைப்பாட்டை மேல்கொண்டிருக்கிறது. இந்த விரோத உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு ஜே.ஆர்.என் பின் பிரேமதாசா சிறிலங்காவின் அக்பரானா பதவிக்கு வந்ததுமே இந்திய இராணுவத்தை அனுப்பத்தோடு தீர்ப்பவைத்தார் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் பிரதரிமில்லித்து அவமானப்படுத்திய இனவெறிமான கோகன விஜிதமுனிபைச் சிறைமில்லு நந்து விடுவித்து இந்தியாவை அனுமனாபடுத்தினார்.

அவமானத்தோடு திரும்பியது இந்தியப்படை

சிறிலங்கா வெளிநாட்டு இராணுவ உளவுத்துறைமனை ஏற்கவே கூடாது இந்திய நல்லுயிர் உறுப்பினர்களின் வாகனமில். தீநாலைத் துறைமுகத்தை வேறு ஒரவர் பால்க்க அனுமதிக்கக் கூடாது தீநுலை எண்ணெய்க் களஞ்சியம் இந்திய இலங்கை கூட்டுமறசியாக இருக்கவேண்டும் வெளிநாட்டு ஒலிப்பரப்பு நிருவணங்களுக்கு ஒலிப்பரப்பு வசதிகளைத் தவிர்ந்த இராணுவ உளவுத்துறைக்கு பயன்படுத்தும் வசதிகள் வழங்கப்படக்கூடாது என்ற தனது நலன் தொடர்பான உடன்படிக்கைகூட நிறைவேற்றாத நிலையில், இந்தியப்படை இராணுவ அரசியல் தோல்விகளோடு இந்தியா திரும்பியது.

பிரேமதாசா தமிழர் பிரதிநிதிகளின் புல்களுடன் பேசி ஒரு சண்டை நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கு வந்திருந்தார். இராணுவ வல்லமையால் நிபாயம் அற்றமுறைமேலே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்களால் ஆளப்படும் வடக்குக்கிழக்கு மாகாணசபையைக் கலைப்பது. அரசியல் யாப்பில் 06ஆவது திருத்தத்தை நீக்குவது தமிழர் பிரச்சினைபைத் தீர்ப்பது எனப் புலிகளோடு அவர் ஒருபுறமுதந்தார் அரசியல் அமைப்பின் ஷூறாவது சட்டத்திருத்த நீக்கம் புலிகளின் மீதான தடைபை நீக்குவதோடு தாயகம் பற்றிய அமைதியான தீர்வுக்கு வழி வகுக்கக்கூடும் என்றும் தமிழ் மக்கள் நினைத்தனர்.

இரண்டாம் கட்ட சமூர்போர் தொடங்கியது

ஆனால், இந்தியப்படை விலகியதும் அதிபர் பிரேமதாசு தனது சிங்களப் பேரவைத் பேரினவாதத்தை வெளிக்காட்டத் தொடங்கினார். புலிகள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்தால் மட்டுமே பேச்சுமேல் என்றும், அதுவரை மாகாணசபைத் தேர்தல் நடைபெறாது என்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஸச்சன்விஜேரத்ன மிரட்டத் தொடங்கினார். காலங்காலமாக பேச்சுவாதத்தை ஒப்பந்தம், ஒப்பந்த முறிவு என்ற கசப்பான பாடத்தைக் கற்றறிந்த தமிழ்மக்களும் விடுதலைப்புலிகளும் ஏமாறாத தயாராகவில்லை. 1991 மே 17இல், சிங்களப்படைகளின் எறிகணைவீச்சுக்கு 12 மாணவியர் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சமூர்போர் இரண்டு தொடங்கியது.

ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்மக்களின் குந்தி வெள்ளத்திலே சிங்களப் பேரினவாதம் நீச்சலடிக்க, விடுதலைப்புலிகளோடு தோளோடு தோள்சேர்ந்து தமிழ்மக்கள் போராடினர். பொ.நன்மீ.ப. மருந்து, உணவுத்தடைகளால் தமிழ்மக்கள் பட்டதுன்பம் கொஞ்சமல்ல. 1993 மே தாளன்று பிரேமதாசு கொழும்பிலே இடம்பெற்ற குணடுவெடிப்பிலே கொல்லப்பட்ட, தொடர்ந்து அதிபராய் வந்த டி.பி.விஜயதாங்க "தமிழர்கள் கொடி சிங்களவர் மரம்" என்று இனவாதம் கக்கத்தொடங்கினார்.

அமைதிப் புறாவாக நடித்து ஆட்சியைப் பிடித்த சந்திரிக்கா

1994இல், சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா பொதுஜன ஜனக்கிய முன்னணி சார்பிலே அதிபர் தேர்தலுக்கு நின்றார். புத்தநிறுததம், பேச்சுவார்த்தை தமிழர்களின் பிரச்சனை தீர்த்தல் என்ற வாக்குறுதிகளோடு தோதல் மேடைகளிலே தோன்றினார். இவரது சமாதான முழுக்கம் சிங்களவர் மத்தியிலே மட்டுமல்ல தமிழர்கள் மத்தியிலும் ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகளின்போது முன்வைத்த 14 அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை ஏற்று, தமிழர் பிரச்சனைக்கு ஒரு ஏற்புடைய தீர்வை சந்திரிக்கா வாங்குகிறார் என்று தமிழர்கள் எதிர்பார்த்தனர். வரலாற்றிலே இல்லாதவாறான பெரும்பான்மையோடு சந்திரிக்கா வெற்றியும் கொண்டார் அவருடைய விடத்தகு வெற்றிகளுக்கும் தமிழ்மக்களின் வாக்குகளே பெரும் காரணமாயிற்று.

சந்திரிக்கா அரசுடன் விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுவார்த்தை

தோதலில் வென்றதும் புத்த நிறுததம் அறிவிக்கப்பட்டது பேச்சுவார்த்தையும் தொடங்கியது. அரசுடன் சிக்கல்களைப்பற்றி ஆரம்பவதந்த முனைதம்முடைய ஆன்றாட்சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்ட இயல்பு நிலை தோற்றுவிக்கப்படவேண்டும் எனத் தமிழர் தரப்பு வலியுறுத்தியது பொ.நன்மீ.ப. மருந்துவ, வாழ்விபல், தடைகளின் உச்சத்தை உய்த்துணைத்தது உருக்குலைந்த தமிழர்கள், தம்மீது விதிக்கப்பட்ட இடத்தடைகள் நீக்கப்பட்ட இயல்பு

நிலையிலேதான் உறுதியான பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடமுடியும் என்று வாதிட்டது. இப்படி நிலையை மீர்ப் செயல்பட, சந்திரிக்கா அரசின் சார்பிலே பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வந்தவர்கள் எவருமே. தாமதம் ஒரு முடிவை எடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை பேச்சுவார்த்தையின்போது முன் வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு முன்மொழிவுக்கும் கொழும்பிலே முடிவு செய்து சொல்கின்றோம் என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள். சந்திரிக்கா அரசைப் பொறுத்தவரை தமிழர்களின் இயல்புவாழ்க்கையை மீண்டும் கொண்டு வருவதற்கான எந்தவித அக்கறையையும் அது காட்டவில்லை. சில

சந்திரிக்கா

சந்திரிக்கா அரசின் விடுதலைப்புலிகள் பேச்சுவார்த்தை

பொருட்களுக்கான தடை தளர்த்தப்பட்டதாக அரசு வர்த்தமானியில் அறிவிக்கப்பட்டாலும் அவை தமிழர் பதவிகளில் கொண்டுவரப்படுவதை அரசு இராணுவமே தடுத்து நிறுத்தியது.

பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தை, சந்திரிக்கா அரசு அமைதியைத் தீவிரமாகக் கொண்டு வரும் முயற்சிக்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, வெளிநாடுகளில் நுழைந்த இராணுவத்துக்குத் தேவையான ஆயுததளபாடங்களை வாங்கிக் குவிக்கவே பயன்படுத்தியது. இராணுவத்துக்கு ஆட்சேர்க்கும வேலையுடன் மிக முயற்சிக்க நடந்தது சந்திரிக்கா அரசின் இரட்டைப் போக்குப் பற்றி. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் பலவாறு எச்சரித்தனர் தமிழர்கள் அனாதைச் சிசுகளாக இருக்கின்ற தீர்வைக் காலத் தாமதமாகச் செய்யமாறு பல கடிதங்கள் அவருக்கு எழுதப்பட்டன.

3ஆவது சழப்போர் தொடங்கியது

ஆனால், பொருணியததடைகளை நீக்க சந்திரிக்கா முனவரவில்லை. அரசியல் தீர்வுக்குப் பின்னரே அன்றாப் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வு என்ற கும் போக்கைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினா தமிழர்கள் கைவிலங்கிடப்பட நிலையிலே பேசுவதற்குத் தயாராகவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்ட, ஐயங்கள் அற்ற இயல்பு நிலையிலே, சமநிலையான ஒப்பேச்சுவர்த்தையை அவர்கள் வேண்டினார்கள் சந்திரிக்கா புத்த தயாரிப்புக்கான, ஒரு கால இடைவெளித் தேவையை, போலிப் பேச்சுளர்த்தை நாடகத்தால் பெற

ஐரிஷில் நடைபெற்று வரலாறு காணாது
குடா நாட்டு இடப்பெயர்வு

நினைக்கின்றார் என்பது. தமிழாசனத்தத் தெளிவாகத் தெரியத் தொடங்கியதால், டேசகவாரத்தை முடித்து, 1995 ஏப்ரல் 19ஆம் நாள் சுழப்போர் 3 தொடங்கியது.

சீங்களப் பேரினவாதம் தமிழர்களை ஏமாற்றிய இன்னொரு பேர்கலாத்தையும் முடிவாக வந்தது ஆளுங்கட்சி தமிழர்களோடு பேசும்போது எதிர்க்கட்சி எதிர்த்து உணரக்கூடாது. உவாவலம் நடத்துவதும். எதிர்க்கட்சி ஆளுங்கட்சி பாகி தமிழோடு பேசும்போது முன்னைய ஆளும் கட்சி மூர்க்கமாக எதிர்ப்பதும் உடம்பாடுகைகளைக் கீழ்த்தெறிவதுந்தான் சீங்களப் பேரினவாதத் திடமிருந்து தமிழர் இதுவரை கண்டு கொண்டு அனுபவம் சந்திக்கி அரசு தமிழர்கள் மீது கர்வியிடுத்து விட்ட கொடுமைகள் கொஞ்சமல்ல. 5 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மாண்புமிகு மக்கள் 1995 ஓகடோபரில் ஒட்டுமொத்தமாக புளபெயர்ந்த துயரம் இவரது ஆட்சியிலேதான் நடந்து கோவில்மன். பள்ளிகள் இடிப்பு. துடிநதைகள் கொலை. பொருளியம். மருத்துவ. உணவுப் பொருட்கள் தடைபென்று அங்கு முறைபின் உச்சத்தை இவர் காலத்திலே தமிழர்கள் பட்டுணர்ந்தனர். தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை. சீங்களப் பேரினவாதத்திடம் முற்றாக நம்பிக்கை இடிந்த நிலையில். தங்கள் தலைவிதியைத் தாங்களே தீர்மானிக்கும் போரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தமது

தாயக நிலத்தையும் மீட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் ஒரு தேசிய இனத்துக்கு. அதுவும் 17ஆம் நூற்றாண்டு முற்பகுதிவரை தமிழ் பூததிலே தனி பரசு செயதுவந்த இனத்துக்கு. தனது நிலத்தை மீட்டு தன் இறைபாணமையை நிலைநாட்டு உரிமைபுண்டு. தமிழின் தேசியத்தை. தாயக நிலத்தை. சமத்துவ உரிமையை. பிரிந்து போகும் உரிமையை. ஏற்காத தயங்குகின்ற, பங்குகின்ற சீட்கள் பௌத்தக் கோட்பாட்டாளரோடு இனிப்பு ஒங்கிது ஒரு கொடிக் கீழ் வாழமுடியாது என்ற மட்டுந்த நிலை. பாட்டுக்குத் தமிழர் வந்துள்ளனர்.

நியாயத் தெரிந்த உலக நாடுகளின் அனுதாபத்தை, ஆதரவையும் தமிழ் மக்கள் எப்போதும் வேண்டிய நிகழினர். போர்க் கலாசாரத்தை மறுதலிக்கும் மனப்பாங்கு. தமிழ் மக்கள் இருக்கும் காரணத்தினாலே தான் சமாதானப் பேச்சுவாதையைப்பது மூன்றாந்தரப்பு ஒத்துழைப்போடும் நடுநிலையோடும் நடைபெறுவேண்டுமென்று கோரினர்

வரிக் சொல்கெய்த்

வரலாறு சொல்லுப் பாடல்

தமிழர்கள் பலவேறு தடவைகளில் இக்கோரிக்கையை விடுத்தாலும், உள்நாட்டுச் சீக்கல்களில் வெளி நாடு தலைநீடு தேவையில்லை என்று சிறிலங்கா அரசு மறுத்தது அதேவேளை, கொடிய அடக்குமுறையைத் தமிழர்கள் மீது கட்டவிடித்ததுவிட்டது. அந்த ஒரு வடிவத்திலும் தமிழர் களுக்கான உரிமைகளைச் சிறிலங்கா அரசு தரப்போவதில்லை ஏனெனில், சிங்களவரது பேரினவாதமும் பொதுத் தடங்கலும் தரவிடப்போவதில்லை ஏனெனில், சிங்களவரது பேரினவாதம் வரலாற்று அடிப்படையிலும் பதிலாக மாகாவம்சம் என்று அடிப்படையிலும் கட்டப்படபடுகின்றது ஜேம்ஸ் கேகரன் “தமிழ் தேசியப் பேரரசு” என்ற தனது கட்டுரைமீல் கூறுவதைப் போல், அளர்களது தொடர்ந்த இந்நபையும ஒன்றிப்பதே சிறிலங்காவிற்குப் பெற்றுக் கொள்ள எல்லா வழிகளிலும் முயற்சித்துக் கண்டித்த பின்னாது, வேறுவழி ஏதும இல்லாத நிலையில், தங்கள் மீதான இனப்படுகொலையை எதிர்ப்பதற்காக, தமிழ் மக்கள் அடித்தகவிலாசியில் சிற்பட நோந்தது நோர்வே அரசு, இலங்கைச் சீக்கல்களாகவிடவில் தன்னை சிற்படுத்திக் கொள்ள முன்வந்தது, தான் ஒரு மூன்றுந் தரபடி நதிநிலையாளாகவோ ஒதுதுண்ப்பாளராகவோ பணிசெய்ய முன்வந்தது வது, தொடராக வெளிநாட்டமைச்சர் கொழும்புகத் வந்து அரசோடு

**நோர்வேயின் தேசியக் கொடியை
எரிக்குமி இன்டுவறியர்கள்**

ஆலோசனை கலந்தார். இதனைச் சிங்களப் பொதுத் பேரினவாதம் எப்படி எதிர்த்துக் கொண்டது? சிங்கள வகுப்புவாத அமைப்புக்களோடு சேர்ந்தப் பொதுத் துறவிகள், நோர்வேத் துறவிகளுக்குமுன் கூடி, நோர்வேயின் தேசியக் கொடியை எரித்தார்களா. பயங்கரவாதிகளான புலிகளின் நட்பு நாடென்று, நோர்வேயை அடைமானம் காட்டினார்கள். இந்தியா முன்பு தலைமீட்டலோடும் இதைப்போலக் கூறினார்கள். இனிமும் இதைப்போலக் கூறுவார்கள். தமிழீழம் என்கின்ற தமது இலக்கை நோக்கி, தமிழர்களின் போராட்டம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேற்றத் தொடங்கியது. சிறிலங்கா அரசு இன்று நட்பு நாடுகளிடம் உதவிக்கு அலைந்துகொண்டிருப்பது, போச்சுவார்த்தை மூலம் தமிழர் பிரச்சினையை முழுமனதுடன் தீர்ப்பதற்கல்ல, இராணுவ ஆபத்தான உதவிகளைப் பெற்று தமிழர்களை முற்றாக அழிப்பதற்கே என்பதை உலக நாடுகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உலக நாடுகளிடம் சிறிலங்கா எதிர்பார்க்கின்ற உதவி எத்தனைபது. சிங்களப் பொதுத் பேரினவாத வெற்றிபரணப் பேராசிரியர் நளின் டிசில்வா 05.03.2000 ஆம் நாளைப் ஜெனடைப் பத்திரிகையில் வரைந்த கட்டுரையில் கூறுகின்றார்.

“நட்பு நாடுகளிடம் உதவி கோரும் பிரச்சினையிருக்கின்றது. ரஷ்யா, சீனா, இந்தியா அல்லது வேறு நாடுகள் நந்து நாம் உதவி பெறநாலும். அது ஒரு வரைபறையின் பேரிலேயே இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் உதவியை வழங்க வேண்டுமென்பொழிய, தமது தத்துவங்களைமல்ல எங்களுடைய சிக்கல்களை நாங்கள் விரும்பும் வழியிலே தீர்த்துக் கொள்வோம். உதவி வழங்கும் நாடுகள் விரும்பும் வழிகளில்லல். அவர்கள் எமக்கு உதவுவதாயின் எமக்குத் தேவையானதைத் தரட்டும். எல்.டி.டி.ஈ.யும் தமிழ் இனவாதமும் விரும்புவதைப் பல்ல. அவர்கள் எங்களுடைய நண்பர்களாயின் அவர்கள் எல்.டி.டி.ஈ.இன் நண்பர்களாக இருக்கவே முடியாது. தமிழ் இனவாதத்தின் நண்பர்கள், வேடம் போடுவதாலேயே நாம் இந்தத் துயரமான நிலையில் இங்குள்ளோம்.”

வார்த்தைகளைப் பொறுத்தாட்டில், மிகக் கசப்பான பாடங்களைத் தமிழர்கள் பாடித்துவிட்டார்கள். எந்த ஒரு உடன் படிக்கையையும் சிறிலங்கா அரசு மிக எளிதாகக் கிழித்து வீசிவிடும் என்பது தமிழர்களுக்குத் தெரியும். எனவே, தமிழர்களின் இயல்புவாழ்க்கை மீள்கின்ற வரையில், போரின முழக்கம் தமிழ் நிலத்தில் கேட்கின்றவரையில் தமிழரின் தேசிய பாரம்பரிய நில, சுயநிர்ணய உரிமை என்ற அடிப்படைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமவரையில், எந்த ஒரு பேச்சு வாழ்ந்தையும்

தமிழாக்கு உவமமானதாக இருக்காது என்பதே உண்மை இந்த நிலைப்பாட்டில், வரலாற்று பட்டறிவுகளாலே தமிழ் மக்கள் உறுதியாக இருக்கின்றார்கள்

பேச்சுவாத்தைக்கு முன்னோடியான இந்த அடிப்படைகள் இடப்பட்டால், அது நிலைக்கக்கூடிய உறுதியைச் சீர்தலங்கா அரசு கொடுக்க முனவந்தால் மூன்றாந் தர்ப்பு உதவிபுடனும உறுதிபுடனும தமிழர்கள் பேச முற்படலாம். இலலைபேல, தமிழா தமது வரலாற்றுத் தாயகத்தை மீட்டு வாழ்வது அல்லது தன்மானத்தோடு மதிப்போடு சாவை எதிர்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள் இந்நிலை, தன்மானம் உள்ள எந்த இனத்தவராலும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

முடிவுரை

வரலாறு சொல்லும் பாடம்என்ற இந்த தூல் 2000ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டு கல்லசசில வெளியிடப்பட்டது காலத்தின். சூழ்நிலையின் தேவை கருதி இது இரண்டாம் பதிப்பாகத் தற்போது வெளிவருகிறது.

இந்நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகளுக்குப் பின் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் ஏராளமான மாற்றங்கள் நடந்து முடிந்துவிட்டன

குடிபரசுத் தலைவர் சந்திரிக்காவால் இலங்கையில் 11ஆவது நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு 12ஆவது நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் மூலம் ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற நிலையில், ஏற்கெனவே கட்டு நாயக்காவிலும், தீச்சுவாலையிலும் புலிகளின் தாக்குதல்களினால் அடிவாங்கி நலிந்திருந்தது சிங்கள இராணுவம். புதிய அரசு பதவியேற்றதும் நோர்வேயின் அமைதி முயற்சி தொடர்ந்தது.

அமைதிப் பேச்சு வார்த்தைக்கு நடுநிலையாளராகச் செயற்பா நோர்வே நாடு விருப்பம் தெரிவித்ததும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் நோர்வேயை அமைதி முயற்சிக்கான பேச்சு வார்த்தைக்கு நடுநிலையாளராகச் செயற்பா வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். நோர்வேயும் நடுநிலையாளராக இருந்து அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஒத்துழைப்புத்தர முன்வந்ததைத் தொகுத்து தலைமையமைச்சர் ரணில் விக்கிரசிங்காவுக்கும், தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுக்கும்டையில் நோர்வேயின் முயற்சியால் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு போர் நிறுத்தம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அமைதிக்கான உடன்படிக்கையின்படி தமிழர் நலன்கள் எவையும் பேணப்படவில்லை

- உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தைவிட்டுச் சிங்களப்படை வெளியேறவில்லை. 15 உயர்பாதுகாப்பு வலயப்பகுதிகளில் தமிழ்மக்கள் மீளாக்கடிபேற அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- பள்ளிகள், கோயில்கள், மற்றும் பொது இடங்களில் இருந்த படைகள் அகற்றப்படவில்லை.
- ஆயுதக் குழுக்கள் மீட்டுந்து ஆயுதங்கள் களைமப்படவில்லை
- உடன்படிக்கையின்படி அரசியற் பணிக்தச் சென்ற விடுதலைப் புலிகள் உறுப்பினர்கள், குறிப்பாகப் பெண்புலிகள் சிங்களப்படையினரால் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டனர். இழிவு படுத்தப்பட்டனர்.
- விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள், பலர் கைதுசெய்யப்பட்டு நீதிமன்றங்களில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.
- தமிழ்மக்களின் அமைதி வழி உரிமைக்குரல்கள் பண வல்லமையால் அடக்கப்பட்டன.
- அறு சுற்று அமைதிப் பேச்சுக்களும் பயனின்றி இடிபட்டன.

- தீச்சவாலை மீலும். கட்டுநாயக்காவிலும் அடிபட்டு ௨ நக்குலைந்து போய் நுத்த சிங்களப்படையை விரைந்து சீர்தெய்வதற்காகவே, கால இடைவேளிகளைச் சிங்கள அரசு வஞ்சனையோடு பயன்படுத்துகிறது என்று பொது மக்களே பேசத்தலைப்பட்டனர்.

பேச்சுவார்த்தையை நடத்திக் கொண்டே விடுதலைப் புலிகளிலிருந்து கருணாவை பிரித்து புலிகளை வலுவூட்டக்கச் செய்து கீழ்க்கு மாகாணத்தைக் கைப்பற்றும் கபா முயற்சியில் ரணிலின் அரசு இறங்கியது சீர்கெட்டிருந்த நிலைமையை மேலும் குடிப்புகின்ற வகையில் குடிபரகததலைவா சந்திரிகா, ரணிலின் ஆட்சியைக் கலைத்ததுடன், தமிழர்களுக்கு உரிமைகள் கொடுக்கக் கூடாது என்ற பிடிவாதம் பிடித்த கடும் போக்காளர்களுடன் கைகோத்துக் கொண்டு தேர்தலில் நின்று தொங்கு பாராளுமன்றத்தை அமைத்துக் கொண்டார் அதன் பின் அமைதி முயற்சிகளான உடன்படிக்கை முற்றிலுமாக வெளிப்படைமாகவே மீறப்பட்டது.

- அரசியலுபணிக்கச் சென்ற புலிகள் செல்லும வழிகளில் குறிவைத்துத் தாக்கப்பட்டனர்; கொல்லப்பட்டனர் பழி துரோகி கருணாவின் மீது சுமத்தப்பட்டது.
- புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்துள் இருந்த புலிகளின் முகாம் மீதும் ஆடி ஊடுருவி ஒட்டுப்பணிகளின் ஒத்துழைப்புடன் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- புலிகள் மட்டுமின்றி, தமிழர் உரிமைக்குரலை ஒங்கி ஒலித்த அரசியற்றலைவர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர்.
- தமிழ் ஊடகவிபலாளர்கள் பலர் வரிசையாகக் கொல்லப்பட்டனர், தமிழ் ஊடகங்கள் பல அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகின.
- தமிழ் மக்கள் உரிமைக்குரலாக, அரசின் செயற்பாடுகளுக்கு தடைகளும் அச்சுறுத்தல்களும் விடுக்கப்பட்ட நிலையில் அமைதி முயற்சியை, அதில் ஈடுபட்ட நடுநிலை நாடுகளையும் வெளிப்படைமாகவே எதிர்த்து இனவேறியைக் கிளப்பிவந்தவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு அரசின் அனுமதியும், பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட்டன மூன்றாவது ஈழப்போருக்கு வித்திட்டது போலவே நான்காவது ஈழப்போருக்குக்கான துழ்நிலையையும் சந்திரிகாவே ஏற்படுத்தினார் தன் ஆட்சிக்காலத்தை நீட்டி அரியணையில் தொடர்ந்திருக்க முற்பட்ட சந்திரிகாவின் பெருநி நப்பில் மணவி டுந்தது.

பண்டா துழும்பத்தின் அரசியல் வாழ்வை முற்றாக ஒழித்துக்கட்டி ஆட்சியைக்கைப்பற்றும் திட்டத்தோடு செயற்பட்ட ஜே.வி.பி மினடுடனும் ஹெலு-உறுமயவுடனும் கூட்டணி வைத்து மகந்த சனாதிபதியானார். 10ஆண்டுகள்

நாடாண்ட சந்திரிக்கா அவமானப்படுத்தப்பட்டு அரசியலை விட்டே ஓங்குதலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டார்.

இனவெறியர்களின் கூட்டணி மகிந்த சிந்தனை மீன்படி விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தமிழ்மக்களுக்கும் எதிராக மீட்டுமல்லாது அமைதி முயற்சிக்கு முன்னின்றுழைக்கும் நோர்வேக்கெதிராகவும், இணைத்தலைமை நாடுகளுக்கெதிராகவும், சிங்கள மக்களைத் தூண்டிவிடும் வகையிலான கிளர்ச்சிகள், ஊர்வலங்கள், பரப்புரைகளையும், நடத்துவதற்கு அனுமதியும், பாதுகாப்பும் உள்ளோர்க்கத்துடன் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

போர்நடைபெற்ற கடந்த காலங்களையும், மீள்கின்ற வகையில் முப்படைகளும் ஏவப்பட்டு தமிழ்ப் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டும், படுகாயங்களுக்கு உள்ளாகியும் வருகின்றனர்.

அறிவிக்கப்படாத (பிரகடனப்படுத்தப்படாத) பெரும் போர் தமிழ்மக்களுக்கு எதிராக கடந்த 11-08-2006 அன்று முதல் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்த ஏழ் ஆண்டுகால நிகழ்வுகள் வீரிவாகவும், விளக்கமாகவும் தமிழீழ மக்களுக்காக 'வரலாறு சொல்லும் பாடம் - பாகம் 2' ஆக விரைவில் வெளிவர இருக்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகளின் விளக்கம்

01 (ஒன்பதாம் பக்கம்)

கண்டி ஆட்சிப்பகுதியைக் கடைசிமாக ஆண்ட நான்கு மன்னர்களும் தமிழ் மன்னர்கள் 1709 முதல் 1739 வரை ஆட்சி நடத்திய சிங்கள மன்னன் வீரநேந்திரசிங்கனின் சிறிய தாயா, மனைவி ஆகியோர் தமிழகத்துப் பெண்கள் வீரநேந்திர சிங்கனுக்குப்பின், அவனது ஆட்சி அவன் மனைவியின் உடன பிறந்தவனாகிய விசயராசசிங்கனிடம் சென்றது.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நாயக்க மரபினனான விசயராசசிங்கன் 1739-1747 வரை ஆட்சி நடத்தினான் அதன் பின், 1747-1782 வரை, விசயராசசிங்கனின் மனைவியின் உடன்பிறந்தவனாகிய கீர்த்தி சிறி ராசசிங்கன் ஆட்சி நடத்தினான் அதன்பின் 1782-1798 வரை, கீர்த்தி சிறி ராசசிங்கனின் தம்பி இராசாதி ராசசிங்கன் ஆட்சி நடத்தினான். அவனுக்குப் பின் 1798-1815 வரை, இராசாதி ராசசிங்கனின் மனைவியின் உடன பிறந்தவனாகிய சிறிவிக்கிரமராசசிங்கன் ஆட்சி நடத்தினான். இவனை கண்டியின் கடைசி மன்னன்.

02 (11ஆம் பக்கம்)

இலங்கையின் முதல் ஆங்கிலேய ஆளுநர் பிரெடிக்ஸ்டீட் அவர்களின் செயலாளராக இந்நகர் பேராசிரியர் யூ கிளெககோன். அவர் 1799 ஆம் 1ஆம் நாள் இலங்கைத்தீவு பற்றி எழுதிய குறிப்பிலிருந்து.....

“இலங்கைத்தீவானது மிகப் பழங்காலத்தொட்டே இரு வெவ்வேறு நாடுகளால், வெவ்வேறு பகுதிகளாக உரிமை கொண்டாடப்பட்டது. இத்தீவின் நடுப்பகுதியும், தெற்குப்பகுதியும், வளைவு ஆற்றிலிருந்து சிலாபம் வரையுள்ள மேற்குப்பகுதியும் சிங்கள நாட்டினத்தால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதிகளாகும்.

இத்தீவின் வடக்கு, கிழக்கு நிலப் பகுதிகள் தமிழரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதிகளாகும். இந்த இரு நாட்டினங்களும் சமயத்தாலும், மொழியாலும், வாழ்க்கைப் பண்பாலும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை (கிளெககோன் ஸ்கொட்லாந்தைச் சேர்ந்தவர்)

03 (12ஆம் பக்கம்)

இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் 1815 இல் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர், மூன்று ஆட்சிப்பகுதிகளாக நீண்ட காலமாக இருந்த மாழங்காணம், கண்டி, கோட்டை (கொடும்பு) ஆட்சிப்பகுதிகளை 1833 இல் ஒன்றிணைத்து ஒரே ஆளுகையின் கீழ் கொண்டு வந்தனர்.

ஒன்றிணைப்புக்கு முன் 1827 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டின்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் 74.68° தமிழகளும், 24.78° முஸ்லிம்களுமாக 99.4° தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்தனர். ஆக 0.5° சிங்கள மக்களே கிழக்கில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்தனர்.

1833 இல் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுடன் பல சிங்களப் பகுதிகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு மாகாண ஆளுகை மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும், வெவ்வேறு மொழி, கலை, பண்பாடுகளைக் கொண்ட தமிழ்-சிங்கள மக்களை ஒன்றாக வைத்து ஆளுகையை மேற்கொள்வதில்லாது சீக்கல்களை நன்குணர்ந்த ஆஸ்தர் சேர் வில்லியம் கிரேகரி அவர்கள் தமிழ்ப்பகுதிகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சிங்களப் பகுதிகளை வேறாகக் 1873 இல் புதிய மாகாணங்களை உருவாக்கினார். இன்றைய வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் சேர் வில்லியம் கிரேகரி அவர்களினால் 1873 இல் தமிழா பகுதிகள் என அடையாளங் காணப்பட்டன.

தமிழர் பகுதி என அவரால் அடையாளங் காட்டப்பட்ட பின் அடுத்த குடிசன மதிப்பீடு 1881 இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1881 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டின்படி 59.11° தமிழர்களும், 33.71° முஸ்லிம்களுமாக 92.82° தமிழ் பேசும் மக்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்தனர். சிங்கள மக்கள் விதம் 4.66° ஆகவும் ஏனையோரின் விதம் 2.52° ஆகவும் இருந்தது.

டொனமூ அரசியற் திட்டத்தின் கீழ் 10 அமைச்சுத்துறைகளில் ஐரோப்பியரிடமிருந்த மூன்று துறைகள் தவிர, ஏனைய துறைகளுக்கான ஆளுகை சிங்களர் கைகளுக்கு மாறியது. அதன் பின் 1946 இல் எடுக்கப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டின்படி தமிழர் 48.74° ஆகக் குறைந்தது சிங்களவர் 9.87° ஆகக் கூடியது.

சோவ்ரி அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் சிங்களவரிடம் இலங்கையின் ஆளுகைப் பொறுப்பு முழுமையாகக் கைமாறியதன் பின், திட்டமிட்டுத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் மக்கள் குடித்தொகை 41.93° ஆகக் குறைப சிங்கள மக்கள் குடித்தொகை 24.92° ஆக உயர்ந்தது.

சிங்கள இனத்தவரிடம் ஆளுகைப் பொறுப்புக் கிடைப்பதற்கு முன்னர் 1921 இல், கிழக்கு மாகாணத்தில் 4.53° இந்த சிங்களக் குடித்தொகை 60 ஆண்டு சிங்கள ஆளுகையில் 1981 இல் 24.92° ஆக (20°) உயர்ந்திருந்தபோது தமிழர் குடித்தொகை 14° ஆக குறைந்தது.

1981 இர்தப பின் நாடு டிடிவதும் கடித்தோகைக் கணக்கெடுப்பு முறைபாக மேற்கோள்ளப்பட்டவில்லை. கிழக்கு மாகாணத்திலும் வடமாகாண எல்லைப்புறங்களிலும் பெருமளவு சிங்களக்குடிபெற்றவர்கள் மேற்கோள்ளப்பட்ட துடன். அரசுப் படைமீனராலும் சிங்களக் குண்டர்களினாலும் பெருமளவு தமிழ் மக்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டு தமது நிலங்களில் நிந்து விடபடிக்கப்பட்டனர். 10 இலட்சத்திற்கும் கூடுதலான மக்கள் அந்நிலுள்ள தமிழகத்திற்கும். மேலை நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்து சென்று புகலிடம் தேடிபுள்ளனர்.

இந்த நிலை தொடருமானால் விரைவில் இலங்கைத்தீவில் தாழ்நிலம் பூரூராக அழித்தொழிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும் என அஞ்சப்படுகிறது.

94 ஆண்டு கால (1827-1921) ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் 4% மட்டும் உட்பந்த சிங்களக்குடித்தோகை 50 ஆண்டு காலச் சிங்கள ஆட்சியில் (1931-1981) 20.5% உட்பந்திப் பபபதையும் தமிழா குடித்தோகை 14% ஆகக் குறைந்திப் பபபதையும் 12 ஆம் பக்கத்திலுள்ள கிழக்கு மாகாணக் குடித்தோகைப் பட்டியல் தெள்ளித் தெளிவுபடுத்துகிறது

04 (14 ஆம் பக்கம்)

1911 தேர்தல் முடிவு

1916 தேர்தல் முடிவு

மொத்த வாக்காளர்	2957	மொத்த வாக்காளர்	3013
வாக்களித்தவர்கள்	2626	வாக்களித்தவர்கள்	1752
பொன். இராமநாதன்	1645	பொன். இராமநாதன்	1704
மராககஸ் பொன்னடோ	981	ம. என் ஜெயவர்த்தனா	48
கூடுதல் வாக்குகள்	664	கூடுதல் வாக்குகள்	1656

05 (17 ஆம் பக்கம்)

மானிங் டிவென்சர்ஸ் அரசியல் சீர்திருத்தத்திற்கு மாற்றாக புதிய சீர்திருத்தம் வழங்குவது பற்றி ஆரம்பவதற்கென 1927இல் வந்த டொனமூர் குழுவின் முன். கண்டிச் சிங்களப் பிரதிநிதிகள் சார்பில் கண்டிச் சிங்களவர்களுக்குத் தனிமாகவும் தமிழ் மக்களுக்குத் தனிமாகவும் கரைபோரச் சிங்களவர்களுக்குத் தனிமாகவும் என முன்று மாநிலங்களைக் கொண்ட சம்ஷ்டி அரசியல் அமைப்பு கோரப்பட்டது.

அவ்வேளையில். சிங்களவாகளையும் சேர்த்து முடி இலங்கையையும் ஆளும் கனவில மீதந்த தமிழ்த் தலைவர்களை கண்டிப் பிரதிநிதிகள் கோரகைககு ஆதரவு தராதவற்றது இலங்கை அரசியல் வரலாற்றிலே தமிழ்த் தலைவர்கள் விட்ட மாபெரும் தவறாகவும் தமிழினத்திற்குறுபட்ட பெரும் கேடாகவும் கருதப்படுகிறது.

டொனமூர் அரசியல் அமைப்பின்படி 1936இல் 03ஐரோப்பியா அமைச்சுக்களையும் 07 உள்ளூர் அமைச்சுக்களையும் கொண்ட இரண்டாவது அரசாங்கசபை அமைந்தது. 50 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அரசாங்கசபையில் 28 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு 7 உள்ளூர் அமைச்சுகளையும் சிங்களவர்களைக் கொண்டதாக அமைப்பதற்கு 12.5% சேனாநாயககாவுக்கு வழிகாட்டி பவா பேராசிரியர் செ. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள், 7 அமைச்சக குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டபோது ஒவ்வொரு குழுவிலும் நான்கு உறுப்பினர்கள் இணைந்து தமமவரில் ஒருவரை அமைச்சுக் குழுக்களின் தலைவர்களாகத் (அமைச்சர்களாக) தேர்ந்தெடுக்க வழிகாட்டினர். பேராசிரியர் சுந்தரலிங்கம்

07-(21ஆம் பக்கம்)

தேர்தலின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முதலை உறுப்பினர்களான பட்டா சுவம்மி நாகநாதன், ரோ ராசீக பரீத் திரு சி ஏ தாமதபால் ஆகியோர் 1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக தாது முதலாவ உறுப்பினர் பதவிகளைத் துறந்தனர்.

தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் முதலை உறுப்பினர்களான இந்த மூவரினாலும் இவர்களுக்கு முன்பு சிங்களவர்களே இனத்தோதல் மூலம் பின்னர் தேர்தல் தெரிக்கப்பட்டனர் அங்குக்கு ஒத்துண்புபட்ட கொடுத்தாக கொண்டிருந்த தமிழ், முஸ்லிம் அரசர்கள் இவ்வுகாத்த சிங்களாக எடுத்தனர் வாம்புர் உரிமையுள் கிணத்தால் சிங்கள இன, தமிழ் இனத்தை மூற்றாக வாழ்ந்தோழித்தவற்றிர் இனக்களே கொண்டிருந்தது என்பதற்கு 1952 ஆம் ஆண்டில் முதலாவ உறுப்பினர்களாக இனத்தோதல் தெரிவித்திருந்த எந்ததுக்கள் பட்டா சுவம்மி நாதன்

08 (42 ஆம் பக்கம்)

1965 ஆம் ஆண்டில் பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள் வந்த பின்னர் தமிழ் ஆட்சிபணைக்கக் கூடிய பெருமாளையை விழுவவை வழங்கவில்லை

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி	66
தமிழரசுக்கட்சி	14
தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சி	03
சி.பி.டி சிலவாஸின், சிறிலங்கா சுதந்திர சோசலிசக் கட்சி	05
சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி	41
லங்கா சமசமாசக் கட்சி	09
சிறிலங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி	04

மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி	01
சுயேச்சைகள்	06
ஜாதிக விழுக்கி பெரமுன	01

09 (49 ஆம் பக்கம்)

புதிய தடிபரசு அரசியல் சட்டம் பற்றி ஜனாங்க கூடிய அரசியல் நிர்ணய சபையில் தமிழ் உறுப்பினர்களை எண்ணக் கருத்துக்களைப் பலலாப புறக்கணித்தாவிட்டு, தமிழ்மக்களது கருப் எதிர்ப்புகளையும் கருத்திற்கொள்ளாது தமிழினத்தை அடிமைப்படுத்தும் புதிய தடிபரசு அரசியல்நிர்ணய சட்டத்தை நிறைவேற்றுப் முடிவ்ச்சியில் சீர்தீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசு முனைப்புடன் செயற்பட்டது.

அதன்மேல் தமிழின் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், இளைஞர் இயக்கங்கள், கட்சிசார்பற்ற பெர்போதிகள் அனைவருங்கூடி தமிழினத்திற்கு வந்து தேர்தலை எதிர்ப்பு ஒற்றுமை முன்னணி அமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தை உணர்ந்து கொண்டனர்.

அதனுடன் அரசியல் நிலைய சபையில் தமிழர் தர்ப்புக் கருத்துக்கள் கேர்த்துக்கள் முற்பாக்க மறுக்கப்பட்ட தமிழினம் பில், வல்லுனா பிழைப்பில் 07.02.1971 இல் பெர்போதிகள் சீர்தரல் போர்த்தொள்ளப்பட்டு முடிவ்ச்சியப்படுத்திய 04.03.1972 அன்று, தீர்ப்பை நகர்ப்பண்டிபத்திலுல் தமிழ் கூடணி, தந்தை செல்வா தலைபில் உருவாபிற்று அதன் இணைச் செல்லாளாகாகக் கவ்ந்தா கர் ஆனந்தன் எஸ் குணபாதத், ஆர்போதா இணைப்போருள்ளாளாகக் சீ கதிரவேலுபள்ளினை, அகர்பாதா தா தீருநாவுக்கரசு ஆர்போத தெரீவு செபாபப்பட்டனர்.

10 (53 ஆம் பக்கம்)

சீர்தீவகா அரசின் பல்வேறு முடிக்கடன்களைப் பலலாப தகர்த்து தமிழ் மக்களை உள்வாங்கத் ஒத்துழைப்போடு 1974 சனவர்த திங்கல் 3ஆம் தாள தெர்ப்புச் சீர்தீவோடு / நாட்கள் தன் பெற்று தமிழ்ராப்ச்சி மாநாட்டின் பேரேடிச்சியம், பொறுக்கமாட்டாத இனவெறி அரசின் பிரதந்திகளின் தாண்டிதலில், மாநாட்டின் இறுத் தாள நிகழ்வன்போது சிங்கலாகாவற்றுறைமினரின் துப்பாக்க்ச்சுடி பண்போது மின் கம்பிகள் அறுந்து விடிந்து மின்சாரம் தாக்கட்டா கட்டத்தில் நேர்ப்புண்டு ஒன்பது தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அவர்களில் பலர் சீர்தீவகளும் இளைஞர்களுமாவர்.

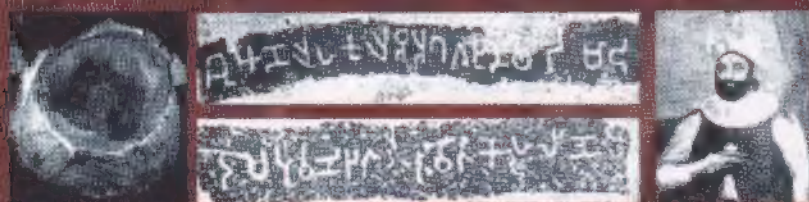
அவர்களது இடிபண்ப்பட்டு துபாதேரீவ்கக் மருத்தது மட்டுமன்றி, அரசாங்கம் பற்றிய விசாரணைகளைக்கூட நடத்த முன்வராது புறக்கணித்தது அன்றைய அரசு. சிங்கலாநதவர்கள் நினைவாக வீரசிங்கம்

மண்டபத்தின் முன்பாக பொதுமக்களால் எழுப்பப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களையும் சிங்கள அரசு, தன்படைகளையும் கூலிகளையும் ஏவி உடைத்து நொருக்கியது.

11 (77 ஆம் பக்கம்)

இடைக்கால அரசின் முதல்வர் பதவி தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்துக்கெனக் கூறப்பட்ட பொழுதிலும் புலிகள் விரும்பியவர்களை அப்பதவிக்கு நியமிக்கமுடியாத நிலை இருந்தது. விரும்பிய மூன்று பெயர்களைத் தந்து விட்டு அவர்களில் விரும்பிய ஒருவரை புலிகள் நியமிக்கலாம் என்று கூறிய அரசு புலிகள் முன்வைத்த பட்டியலிலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கு முட்டுக்கட்டைகளை ஏற்படுத்தியது. விடுதலைப் புலிகள் முன்வைத்த பெயர்கள்:- 01.காசி ஆனந்தன் கிழக்கு மாகாணம், 02.பத்மநாதன் கிழக்கு மாகாணம், 03.சி.வி.கே. சிவஞானம் வடக்கு மாகாணம். கவிஞர் காசிஆனந்தன் அவர்களது பெயரை இந்திய அரசுத்தரப்பு விரும்பவில்லை என்று மறுத்துரைக்கப்பட, கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பத்மநாதனின் பெயரை ஜே.ஆர் மறுத்தார். வடக்கு கிழக்கு ஒற்றுமைக்கென புலிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு இவ்வாறு முட்டுக்கட்டைகள் போடப்பட்டன. அதே நேரம் கிழக்கிலும் முல்லை மாவட்டத்திலும் பெருமளவில் சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றும் முயற்சி விரைந்து செயற்படுத்தப்பட்டது.

வரலாறு சொல்லும் பாடம்

தமிழீழக் கல்விக் கழகம்